

Dětský domov se školou, středisko výchovné péče, základní škola a školní jídelna
Pražská 151, 252 29 Dobřichovice

č. j.: 2629/2026SVPD

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

pro základní vzdělávání

„Spolu to zvládneme“

1. Identifikační údaje

Název právnické osoby:

Dětský domov se školou, středisko výchovné péče, základní škola a školní jídelna Dobřichovice

Sídlo: Pražská 151, 252 29 Dobřichovice

IČO: 613 84 810

IZO základní školy: 110 031 512

RED_IZO: 600 027 945

Právní forma: příspěvková organizace

Zřizovatel: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Ředitelka školy: Mgr. Romana Řeháková

1.1 Místa poskytování vzdělávání

Základní škola je jednou školou zapsanou v rejstříku škol a školských zařízení pod společným IZO 110 031 512. Vzdělávání se uskutečňuje ve dvou místech poskytování vzdělávání:

1. **Základní škola Dobřichovice, Pražská 151, 252 29 Dobřichovice** – hlavní pracoviště školy.
2. **Základní škola Slaný, Tomanova 1361, 274 01 Slaný** – odloučené pracoviště školy a další místo poskytování vzdělávání.

Nejde o dvě samostatné školy. Obě pracoviště jsou součástí téže právnické osoby, mají společné vedení, společné IZO a uskutečňují vzdělávání podle tohoto školního vzdělávacího programu. Organizační, personální a materiální podmínky a učební plán prvního stupně základní školy se v rozsahu uvedeném v tomto dokumentu liší podle místa poskytování vzdělávání.

1.2 Obory vzdělání

Škola poskytuje vzdělávání v oborech:

- **79-01-C/01 Základní škola** – devítiletý vzdělávací program,
- **79-01-B/01 Základní škola speciální** – desetiletý vzdělávací program.

Vzdělávání se uskutečňuje denní formou.

1.3 Vydání, platnost a projednání

Školní vzdělávací program vydává ředitelka školy. Je zpracován podle rámcových vzdělávacích programů použitelných pro vzdělávání zahajované **od 1. 9. 2026**; pro obor Základní škola vychází z dosavadního RVP ZV podle zadání školy a pro obor Základní škola speciální zachovává vzdělávání podle dílu I a dílu II.

Dokument nahrazuje dřívější samostatná znění ŠVP a jejich dodatky pro pracoviště v Dobřichovicích a ve Slaném v rozsahu vzdělávání uskutečňovaného podle tohoto ŠVP od 1. 9. 2026. Dřívější ustanovení, která jsou s tímto úplným zněním v rozporu nebo byla překonána pozdějším dodatkem, se nepoužijí.

Školská rada se k návrhu ŠVP vyjádřila dne: 31. 8. 2026

.....
Mgr. Romana Řeháková
ředitelka školy

Dětský domov se školou,
středisko výchovné péče,
základní škola a školní jídelna
Dobřichovice ①

razítko školy

Obsah

1. Identifikační údaje	1
1.1 Místa poskytování vzdělávání.....	1
1.2 Obory vzdělání	1
1.3 Vydání, platnost a projednání	2
2. Charakteristika školy	7
2.1 Společná charakteristika	7
2.2 Pracoviště Dobřichovice	7
2.3 Odloučené pracoviště Slaný	7
2.4 Úplnost, velikost a organizace školy.....	8
2.5 Materiální, prostorové a technické podmínky.....	8
2.6 Charakteristika pedagogického sboru	9
2.7 Charakteristika žáků.....	9
2.8 Spolupráce se zákonnými zástupci a dalšími subjekty	9
2.9 Projekty a mimoškolní vzdělávání	9
2.10 Pedagogický přístup	9
3. Charakteristika školního vzdělávacího programu.....	11
3.1 Zaměření programu.....	11
3.2 Výchovné a vzdělávací strategie.....	11
3.3 Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami	12
3.4 Nadaní a mimořádně nadaní žáci	12
3.5 Průřezová témata.....	13
3.5.1 Přehled průřezových témat ve všech předmětech oboru Základní škola	13
3.5.2 Zajištění úplnosti průřezových témat	15
3.6 Osobnostní a sociální výchova.....	16
3.7 Výchova demokratického občana	16
3.8 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	16
3.9 Multikulturní výchova.....	16
3.10 Environmentální výchova	17
3.11 Mediální výchova.....	17
3.12 Průřezová témata v základní škole speciální.....	17
4. Organizace vzdělávání.....	18
5. Učební plán pro obor 79-01-C/01 Základní škola.....	19
5.1 První stupeň – pracoviště Dobřichovice	19
5.2 První stupeň – odloučené pracoviště Slaný.....	19
5.3 Druhý stupeň – pracoviště Dobřichovice	20

5.4 Druhý stupeň – odloučené pracoviště Slaný	20
5.5 Další cizí jazyk.....	21
5.6 Plavecká výuka	21
6. Učební plán pro obor 79-01-B/01 Základní škola speciální – díl I	22
6.1 První stupeň.....	22
6.2 Druhý stupeň	22
7. Učební osnovy – obor 79-01-C/01 Základní škola.....	23
7.0 Obsahové, časové a organizační vymezení na druhém stupni	23
7.1 Český jazyk a literatura.....	24
7.2 Anglický jazyk	27
7.3 Německý jazyk a ruský jazyk – další cizí jazyk	29
7.4 Předmět speciálně pedagogické péče	31
7.5 Matematika.....	32
7.6 Informatika	33
7.7 Prvouka	34
7.8 Přírodověda	35
7.9 Vlastivěda.....	35
7.10 Dějepis	36
7.11 Výchova k občanství.....	37
7.12 Fyzika.....	38
7.13 Chemie	39
7.14 Přírodopis	40
7.15 Zeměpis.....	42
7.16 Hudební výchova	43
7.17 Výtvarná výchova	44
7.18 Tělesná výchova.....	46
7.19 Pracovní činnosti.....	47
8. Učební osnovy – obor 79-01-B/01 Základní škola speciální, díl I	50
8.0 Jazyková komunikace – společná charakteristika.....	50
8.1 Čtení	50
8.2 Psaní	51
8.3 Řečová výchova	52
8.4 Počty.....	53
8.5 Informatika.....	54
8.6 Věcné učení.....	55
8.7 Hudební výchova	58
8.8 Výtvarná výchova	59

8.9 Tělesná výchova.....	60
8.10 Výchova ke zdraví	62
8.11 Praktické činnosti.....	63
9. Učební plán a osnovy – obor 79-01-B/01 Základní škola speciální, díl II.....	66
9.0 Učební plán	66
9.1 Rozumová výchova.....	66
9.2 Smyslová výchova	68
9.3 Hudebně pohybová výchova.....	69
9.4 Zdravotní tělesná výchova	70
9.5 Pracovní a výtvarná výchova	71
9.6 Organizace, individualizace, mezipředmětové vztahy a hodnocení	72
Příloha A – Minimální školní výstupy pro úpravy očekávaných výstupů.....	73
A.1 Český jazyk a literatura.....	73
A.2 Anglický jazyk	73
A.3 Další cizí jazyk.....	74
A.4 Matematika.....	74
A.5 Informatika.....	74
A.6 Člověk a jeho svět	75
A.7 Dějepis.....	75
A.8 Výchova k občanství	75
A.9 Fyzika	76
A.10 Chemie	76
A.11 Přírodopis a integrovaná výchova ke zdraví	76
A.12 Zeměpis	76
A.13 Hudební výchova	76
A.14 Výtvarná výchova	76
A.15 Tělesná a zdravotní tělesná výchova.....	76
A.16 Pracovní činnosti.....	77
10. Klíčové kompetence a profil absolventa.....	78
10.1 Absolvent oboru Základní škola	78
10.2 Absolvent základní školy speciální – díl I	78
10.3 Absolvent základní školy speciální – díl II.....	78
11. Hodnocení výsledků vzdělávání.....	80
11.1 Účel a základní zásady hodnocení	80
11.2 Předmět hodnocení.....	80
11.3 Způsoby a formy hodnocení	80
11.4 Získávání podkladů pro hodnocení	81

11.5 Kritéria klasifikace výsledků vzdělávání	81
11.6 Slovní hodnocení.....	82
11.7 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	82
11.8 Hodnocení v základní škole speciální – díl I	83
11.9 Hodnocení v základní škole speciální – díl II.....	83
11.10 Sebehodnocení žáků.....	83
11.11 Hodnocení chování	84
11.12 Celkové hodnocení na vysvědčení	84
11.13 Hodnocení žáka přijatého nebo převedeného v průběhu školního roku	84
11.14 Informování o průběhu a výsledcích vzdělávání	84
11.15 Dokumentace hodnocení.....	85
11.16 Přezkoumání hodnocení, náhradní termíny a opravné zkoušky	85
11.17 Vztah ŠVP a školního řádu	85
12. Autoevaluace školy	86
12.1 Cíl vlastního hodnocení	86
12.2 Oblasti, cíle, ukazatele a nástroje.....	86
12.3 Vyhodnocování a opatření	87
12.4 Zapojení účastníků	87
13. Závěrečná ustanovení	88

2. Charakteristika školy

2.1 Společná charakteristika

Škola je součástí zařízení poskytujícího komplexní výchovnou, vzdělávací, diagnostickou, terapeutickou a sociální péči dětem s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou. Vzdělává zejména žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, poruchami chování, poruchami učení, poruchami pozornosti, mentálním postižením a dalšími obtížemi, které vyžadují individualizovaný přístup.

Výuka probíhá zpravidla v malých třídních kolektivech. Škola propojuje vzdělávání s reedukační, etopedickou a terapeutickou péčí. Důraz je kladen na bezpečné prostředí, předvídatelná pravidla, individuální tempo, praktické využití učiva, rozvoj sociálních dovedností a přípravu žáka na samostatný život.

2.2 Pracoviště Dobřichovice

Pracoviště v Dobřichovicích je hlavním pracovištěm základní školy. Nachází se v sídle právnické osoby na adrese Pražská 151 a je organizačně i odborně provázáno s dětským domovem se školou, střediskem výchovné péče a dalšími součástmi zařízení. Poskytuje vzdělávání v 1.–9. ročníku oboru Základní škola a v 1.–10. ročníku oboru Základní škola speciální. Kapacita školy je 30 žáků.

Žáci jsou zpravidla klienty zařízení s nařízenou ústavní nebo uloženou ochrannou výchovou. Přicházejí s rozdílnou úrovní dosaženého vzdělání a často se závažnými poruchami chování, poruchami učení, poruchami pozornosti, emočními a sociálními obtížemi, mentálním nebo kombinovaným postižením. Z toho vyplývá potřeba malých třídních kolektivů, individuálního tempa, častého střídání činností, názornosti a úzké spolupráce školy s psychology, etopedy, vychovateli a sociálními pracovníky.

Výuka je organizována malotřídně zpravidla přibližně ve čtyřech kmenových učebnách podle aktuální skladby žáků, ročníků a jejich zdravotního stavu. Počet žáků ve třídě se řídí právními předpisy a potřebami žáků; běžně nepřesahuje osm. Škola poskytuje žákům učebnice, pracovní materiály, speciální a kompenzační pomůcky a potřebné vybavení.

K dispozici jsou kmenové učebny, počítačové vybavení a připojení k internetu, prezentační technika, výtvarné a hudební pomůcky, prostory a vybavení pro pracovní činnosti, zahrada se záhony, cvičná dílna, tělocvična a venkovní sportoviště. Podle potřeb žáků se využívá relaxační prostor. Materiální vybavení se průběžně obnovuje. Údaje o konkrétním počtu zařízení a jejich technickém stavu škola před vydáním dokumentu ověří podle skutečnosti.

Na prvním stupni se uplatňuje samostatný učební plán uvedený v čl. 5.1. Na druhém stupni si žák volí německý nebo ruský jazyk; výuka dalšího cizího jazyka začíná až v 7. ročníku a pokračuje do 9. ročníku v dotaci dvě hodiny týdně.

2.3 Odloučené pracoviště Slaný

Odloučené pracoviště na adrese Tomanova 1361 ve Slaném je dalším místem poskytování vzdělávání též základní školy. Nachází se v klidném prostředí na okraji města v areálu dětského domova se školou. Vzdělává především klienty tohoto zařízení, kteří jsou zpravidla rozděleni do čtyř rodinných skupin. Zařízení poskytuje komplexní péči dětem zpravidla od šesti let do ukončení povinné školní docházky.

Pracoviště poskytuje vzdělávání v 1.–9. ročníku oboru Základní škola a v 1.–10. ročníku oboru Základní škola speciální. V průměru se zde vzdělává přibližně 20 žáků přicházejících z různých typů škol a zařízení. Výuka probíhá malotřídně, zpravidla ve čtyřech kmenových učebnách; běžně je ve třídě nejvýše osm žáků. Organizace tříd se mění podle aktuální skladby ročníků, vzdělávacích potřeb a zdravotního stavu žáků.

Pracoviště vzdělává žáky s etopedickými a léčebnými potřebami, poruchami chování, ADHD nebo ADD, mentálním postižením a dalšími psychiatrickými, emočními a sociálními obtížemi. Řada žáků zažila opakovaný školní neúspěch a potřebuje intenzivní individuální podporu, jasná pravidla, vhodný režim a koordinovaný odborný přístup. Cílem je rozvíjet osobnost žáka, jeho vědomosti, sociální vztahy, pracovní a hygienické návyky a dovednosti použitelné v praktickém životě.

Škola zohledňuje rozdílné rozumové schopnosti a prostředí, ze kterého žák přichází. Flexibilně střídá činnosti, využívá orientační rozvrhy, speciálněpedagogické metody, skupinové a projektové vyučování, logopedickou podporu, digitální technologie a pozitivní motivaci. Vede žáky k samostatnosti, týmové práci, vzájemné pomoci, respektu, toleranci, sebereflexi, přijímání hodnocení a dodržování školních pravidel.

Pracoviště využívá kmenové učebny, počítačovou a prezentační techniku, učební a speciální pomůcky a zázemí zařízení pro pracovní, výtvarné, hudební, pohybové a relaxační činnosti. Podle možností prezentuje práci žáků na výstavách a ve výtvarných nebo sportovních soutěžích.

Na prvním stupni se uplatňuje samostatný učební plán uvedený v čl. 5.2. Na druhém stupni je dalším cizím jazykem německý jazyk.

2.4 Úplnost, velikost a organizace školy

Škola zajišťuje povinnou školní docházku v devíti ročnících oboru Základní škola a v deseti ročnících oboru Základní škola speciální. Třídy mohou být tvořeny žáky více ročníků. Počet žáků ve třídě a organizace výuky se stanovují s ohledem na druh a stupeň jejich speciálních vzdělávacích potřeb, doporučení školských poradenských zařízení, bezpečnost a personální podmínky.

Výuka probíhá převážně v kmenových učebnách, podle povahy předmětu také v odborných prostorách, dílnách, cvičné kuchyni, počítačové učebně, tělocvičně, na školním pozemku a při činnostech mimo školu. Organizace dne je provázána s režimem dětského domova se školou.

2.5 Materiální, prostorové a technické podmínky

Obě pracoviště mají k dispozici kmenové učebny vybavené školním nábytkem, tabulemi, úložnými prostory, učebnicemi, pracovními sešity, názornými pomůckami a prostředky speciálněpedagogické podpory. Vybavení se volí s ohledem na věk, zdravotní stav a vzdělávací potřeby žáků.

Pro digitální vzdělávání škola využívá počítače, notebooky nebo tablety, zobrazovací a prezentační techniku, tiskárny, připojení k internetu, výukové programy a další digitální pomůcky. Žáci pracují pouze v rozsahu odpovídajícím jejich věku a schopnostem a jsou vedeni k ochraně osobních údajů, bezpečnému chování a hygieně práce s digitální technikou.

Pro pracovní, výtvarné, hudební a tělesné činnosti jsou využívány odpovídající nástroje, materiály, hudební nástroje, sportovní náčiní a ochranné prostředky. Praktické činnosti mohou probíhat v dílně, cvičné kuchyni, na pozemku nebo na smluvně či organizačně zajištěných pracovištích.

Pracoviště Dobřichovice využívá prostory v areálu na adrese Pražská 151 a materiální zázemí zařízení.

Odloučené pracoviště Slaný využívá prostory v areálu v Tomanově ulici 1361 a zázemí tamního dětského domova se školou. Vybavení je průběžně obnovováno podle finančních možností školy, bezpečnostních požadavků a změn rámcových vzdělávacích programů.

2.6 Charakteristika pedagogického sboru

Vzdělávání zajišťují pedagogičtí pracovníci splňující požadavky odborné kvalifikace nebo si kvalifikaci doplňující v souladu s právními předpisy. V týmu působí učitelé, speciální pedagogové, asistenti pedagoga a další odborní pracovníci zařízení. Škola podle potřeb žáků spolupracuje s psychology, etopedy, vychovateli, sociálními pracovníky, školskými poradenskými zařízeními a zdravotnickými odborníky.

Pedagogové rozvíjejí zejména dovednosti v oblasti speciální pedagogiky, etopedie, prevence rizikového chování, krizové intervence, první pomoci, digitálních kompetencí, formativního hodnocení a práce se žáky s mentálním postižením, poruchami chování, poruchami učení a kombinovanými obtížemi. Další vzdělávání pedagogických pracovníků vychází z potřeb školy a jejího plánu dalšího vzdělávání.

2.7 Charakteristika žáků

Škola vzdělává zejména děti s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou. Žáci často přicházejí v průběhu školního roku, s rozdílnou úrovní vědomostí, pracovními návyky a zkušenostmi z předchozího vzdělávání. Mohou mít poruchy chování, specifické poruchy učení, poruchy pozornosti, emoční a sociální obtíže, lehké nebo středně těžké mentální postižení, psychiatrické diagnózy či kombinované postižení.

Při přijetí žáka škola zjišťuje dosavadní průběh vzdělávání, dostupnou dokumentaci, doporučení školského poradenského zařízení a aktuální vzdělávací potřeby. Výuka navazuje na skutečně dosaženou úroveň žáka. Cíle, metody a tempo se upravují tak, aby žák mohl postupovat, zažívat úspěch a osvojovat si dovednosti využitelné v dalším vzdělávání a životě.

2.8 Spolupráce se zákonnými zástupci a dalšími subjekty

Škola informuje zákonné zástupce o průběhu a výsledcích vzdělávání a podle okolností spolupracuje také s osobami odpovědnými za výchovu, orgány sociálně-právní ochrany dětí, soudy, diagnostickými ústavy, dalšími školami, školskými poradenskými zařízeními, zdravotnickými zařízeními, policií a dalšími odbornými subjekty. Spolupráce respektuje ochranu soukromí, osobních údajů a nejlepší zájem dítěte.

2.9 Projekty a mimoškolní vzdělávání

Do výuky jsou zařazovány projektové a tematické dny, kulturní a sportovní akce, soutěže, exkurze, výlety, dopravní výchova, environmentální aktivity, preventivní programy a praktické nácviky. Jejich rozsah se přizpůsobuje možnostem žáků, bezpečnostním podmínkám a celoročnímu plánu školy.

2.10 Pedagogický přístup

Škola zejména:

- respektuje individuální možnosti, zdravotní stav a vzdělávací potřeby žáka,
- podporuje pozitivní motivaci a možnost zažít úspěch,
- propojuje teoretické poznatky s praktickými činnostmi,
- rozvíjí komunikační, pracovní, sociální a digitální dovednosti,

- vede žáky k odpovědnosti, bezpečnému chování a respektu k druhým,
- vytváří podmínky pro návrat žáka do běžného vzdělávacího proudu, je-li to v jeho zájmu a odpovídá-li to jeho možnostem,
- spolupracuje se zákonnými zástupci, školskými poradenskými zařízeními, orgány sociálně-právní ochrany dětí, soudy a dalšími odbornými institucemi.

3. Charakteristika školního vzdělávacího programu

3.1 Zaměření programu

Motivační název „Spolu to zvládneme.“ vyjadřuje partnerský a podpůrný přístup školy. Cílem je umožnit každému žákovi dosáhnout nejvyšší možné úrovně vzdělání a osobnostního rozvoje s ohledem na jeho individuální předpoklady.

Program je založen zejména na:

- individualizaci a diferenciaci výuky,
- speciálněpedagogické a etopedické podpore,
- rozvoji funkční gramotnosti,
- praktickém využívání získaných vědomostí a dovedností,
- systematickém rozvoji sociálních a pracovních návyků,
- bezpečném a etickém využívání digitálních technologií,
- spolupráci všech pracovníků podílejících se na péči o žáka.

3.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Vzdělávání je založeno na respektování individuálních potřeb, možností a pracovního tempa žáka. Učitelé střídají činnosti, využívají názornost, praktický nácvik, strukturované učení, opakování, práci s chybou, pozitivní motivaci, samostatnou i skupinovou práci, projektové vyučování a digitální prostředky. Žák má dostávat splnitelné úkoly, zažívat úspěch a rozumět tomu, co se učí a proč.

Kompetence k učení

Učitelé:

- vedou žáky k vyhledávání, třídění a propojování informací,
- používají srozumitelnou terminologii, názorné pomůcky, učebnice a digitální zdroje,
- zohledňují rozdíly ve znalostech a pracovním tempu,
- stanovují dílčí a dosažitelné cíle, sledují pokrok a vedou žáky k sebehodnocení,
- podporují využití osvojených poznatků v praktickém životě.

Žáci podle svých možností plánují a organizují učení, používají vhodné pomůcky, propojují nové poznatky s předchozí zkušeností, ověřují výsledky a přijímají hodnocení jako podnět ke zlepšení.

Kompetence k řešení problémů

Učitelé zadávají úlohy umožňující více postupů, pracují s modelovými situacemi a vedou žáky k rozpoznání problému, plánování, vyhledání informací, volbě řešení, jeho praktickému provedení a ověření. Chyba je využívána jako příležitost k učení. Žáci se učí nenechat se odradit nezdarem, požádat o pomoc a přenášet známý postup do nové situace.

Kompetence komunikativní

Učitelé vytvářejí příležitosti pro rozhovor, naslouchání, argumentaci, prezentaci a spolupráci. Vedou žáky k výstižnému, srozumitelnému a kultivovanému projevu, k porozumění textům, obrazovým a zvukovým sdělením a k přiměřenému používání informačních a komunikačních prostředků. Podle potřeby se využívají alternativní a augmentativní způsoby komunikace.

Kompetence sociální a personální

Učitelé podporují práci ve dvojicích a skupinách, vzájemnou pomoc, respekt a ohleduplnost. Vedou žáky k dodržování pravidel, sebekontroly, přijímání odpovědnosti, řešení konfliktů a vytváření bezpečné atmosféry. Žáci se učí hodnotit vlastní práci i práci skupiny a přispívat k dosažení společného cíle.

Kompetence občanské

Učitelé vedou žáky k respektování práv a přesvědčení druhých, odmítání násilí, rasismu, xenofobie a rizikového chování, k ochraně zdraví, kulturního dědictví a životního prostředí. Žáci poznávají svá práva a povinnosti, pravidla školy, základní společenské normy a zásady chování v krizových a mimořádných situacích.

Kompetence pracovní

Učitelé vedou žáky k plánování práce, dokončení úkolu, dodržování dohodnutého postupu, kvality a termínu, k bezpečnému používání nástrojů, techniky a ochranných prostředků a k hygieně práce. Žáci využívají získané znalosti v běžném životě, rozvíjejí pracovní návyky a vytvářejí si představu o dalším vzdělávání a pracovním uplatnění.

Kompetence digitální

Učitelé vedou žáky k účelnému používání zařízení, aplikací a služeb, k tvorbě a úpravě digitálního obsahu, vyhledávání a kritickému hodnocení informací, ochraně osobních údajů, zařízení a dat, respektování autorských práv a dodržování zdravotních a bezpečnostních pravidel. Žáci volí přiměřený digitální nástroj, odlišují vlastní a cizí obsah, bezpečně komunikují a rozpoznávají rizikové situace v digitálním prostředí.

3.3 Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami

Podpůrná opatření se poskytují podle zjištěných vzdělávacích potřeb žáka. Škola vyhodnocuje účinnost pedagogické podpory a spolupracuje se školským poradenským zařízením. Individuální vzdělávací plán se zpracovává, doporučí-li jej školské poradenské zařízení a jsou-li splněny podmínky stanovené právními předpisy.

U žáků vzdělávaných v oboru Základní škola lze při podpůrných opatřeních od třetího stupně upravit očekávané výstupy v mezích minimální doporučené úrovně stanovené RVP ZV. Konkrétní úprava musí vycházet z doporučení školského poradenského zařízení a být zachycena v individuálním vzdělávacím plánu, je-li zpracováván.

3.4 Nadání a mimořádně nadaní žáci

Škola vytváří podmínky pro rozvoj nadání prostřednictvím diferenciací úkolů, rozšiřujícího učiva, samostatných prací, projektů, soutěží a podle potřeby také podpůrných opatření nebo individuálního vzdělávacího plánu.

3.5 Průřezová témata

Průřezová témata tvoří povinnou součást základního vzdělávání. V oboru Základní škola jsou během 1. a 2. stupně zařazena všechna průřezová témata a všechny jejich tematické okruhy. Nemusí být zastoupena v každém ročníku. Realizují se především integrací do vyučovacích předmětů, dále projektovými a tematickými dny, besedami, exkurzemi, kulturními a sportovními akcemi a programy prevence. Konkrétní projekty se každoročně upřesňují v celoročním plánu školy.

Použité zkratky: Čj – český jazyk, Aj – anglický jazyk, Dej – další cizí jazyk, M – matematika, Inf – informatika, Prv – prvouka, Přv – přírodověda, Vl – vlastivěda, D – dějepis, Vo – výchova k občanství, F – fyzika, Ch – chemie, Př – přírodopis, Z – zeměpis, Hv – hudební výchova, Vv – výtvarná výchova, Tv – tělesná výchova, Pč – pracovní činnosti, SPP – předmět speciálně pedagogické péče.

3.5.1 Přehled průřezových témat ve všech předmětech oboru Základní škola

Zkratky: OSV – Osobnostní a sociální výchova; VDO – Výchova demokratického občana; VMEGS – Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech; MKV – Multikulturní výchova; EV – Environmentální výchova; MV – Mediální výchova. Uvedené ročníky vyjadřují hlavní období realizace. Témata mohou být podle aktuální situace žáků zařazena také v dalších ročnících.

Předmět	Průřezová témata a hlavní tematické okruhy	Převládající ročníky a způsob realizace
Český jazyk a literatura	OSV – poznávání, komunikace, mezilidské vztahy, kreativita, hodnoty; VDO – občanská společnost a škola, demokratické principy; VMEGS – Evropa a svět nás zajímá; MKV – kulturní difference, lidské vztahy, multikulturalita a sociální smír; MV – kritické čtení, interpretace reality, stavba a tvorba sdělení, autor a práce v týmu.	1.–9. ročník; četba, rozhovor, sloh, literatura, dramatizace, prezentace, práce s médii a ověřování informací.
Anglický jazyk	OSV – komunikace, poznávání lidí, spolupráce a kreativita; VMEGS – Evropa a svět, objevování Evropy a světa, evropská identita; MKV – kulturní difference a multikulturalita; MV – tvorba sdělení a práce v realizačním týmu.	3.–9. ročník; dialog, reálie, projekt, dopis, e-mail, prezentace a porovnávání kultur.
Další cizí jazyk – německý nebo ruský	OSV – komunikace, spolupráce a sebezpoznání; VMEGS – Evropa a svět, objevování Evropy, jsme Evropané; MKV – kulturní difference, lidské vztahy a multikulturalita; MV – tvorba jednoduchého mediálního sdělení.	Slaný 6.–9. ročník; Dobřichovice 7.–9. ročník; rozhovor, reálie, korespondence, cestování a jazykový projekt.
Předmět speciálně pedagogické péče	OSV – rozvoj schopností poznávání, sebezpoznání, seberegulace, psychohygiena, komunikace, vztahy, spolupráce, řešení problémů a hodnoty; MV – bezpečné přijímání a předávání informací.	1.–9. ročník; individuální a skupinový nácvik, sociální situace, sebehodnocení, práce s emocemi a bezpečná komunikace.
Matematika	OSV – rozvoj poznávání, seberegulace, řešení problémů, rozhodování, spolupráce a vytrvalost; EV – energie, zdroje a praktické environmentální úlohy; MV – interpretace tabulek, grafů, statistik a mediálně uváděných čísel.	1.–9. ročník; problémové a praktické úlohy, skupinová práce, finance, měření, tabulky, grafy a statistika.

Předmět	Průřezová témata a hlavní tematické okruhy	Převládající ročníky a způsob realizace
Informatika	OSV – poznávání, kreativita, spolupráce a řešení problémů; VDO – odpovědné jednání v digitální společnosti; VMEGS – globální komunikace; MKV – respekt v online prostředí; EV – životní cyklus techniky a spotřeba energie; MV – kritické čtení, interpretace reality, fungování médií, tvorba sdělení a práce v týmu.	4.–9. ročník; algoritmizace, práce s daty, digitální tvorba, ověřování zdrojů, kybernetická bezpečnost a týmový projekt.
Prvouka	OSV – sebepoznání, vztahy, komunikace a bezpečí; VDO – škola, obec, pravidla, práva a povinnosti; VMEGS – zkušenosti z cest a svět kolem nás; MKV – rodina, odlišnost a lidské vztahy; EV – ekosystémy, podmínky života a vztah k prostředí; MV – vnímání jednoduchých sdělení a reklamy.	1.–3. ročník; pozorování, rozhovor, vycházka, modelová situace, péče o okolí a třídní projekt.
Přírodověda	OSV – sebepoznání, zdraví, seberegulace a řešení problémů; VMEGS – globální přírodní souvislosti; EV – ekosystémy, základní podmínky života, lidské aktivity a vztah člověka k prostředí; MV – kritické posuzování informací o přírodě a zdraví.	4.–5. ročník; pozorování, pokus, terénní činnost, práce s informacemi a environmentální projekt.
Vlastivěda	OSV – poznávání lidí, komunikace a vztahy; VDO – občanská společnost, občan a stát, participace a demokracie; VMEGS – Evropa a svět, objevování Evropy, jsme Evropané; MKV – kulturní difference, etnický původ a sociální smír; EV – kulturní krajina a vztah k prostředí; MV – historické a současné sdělení.	4.–5. ročník; mapa, časová osa, obec a stát, památky, evropský projekt, práce s pramenem a návštěva instituce.
Dějepis	OSV – hodnoty, postoje, rozhodování a poznávání lidí; VDO – občan, stát, participace a principy demokracie; VMEGS – evropské dějiny, evropská identita a globální souvislosti; MKV – kulturní difference, etnický původ, lidské vztahy a sociální smír; EV – proměny krajiny a dopady lidské činnosti; MV – pramen, propaganda, manipulace a interpretace reality.	6.–9. ročník; historický pramen, diskuse, projekt, regionální dějiny, totalitní režimy, propaganda a práce s různými interpretacemi.
Výchova k občanství	OSV – sebepoznání, seberegulace, psychohygiena, vztahy, komunikace, spolupráce, rozhodování a hodnoty; VDO – všechny tematické okruhy; VMEGS – evropská integrace a globální odpovědnost; MKV – všechny tematické okruhy; EV – odpovědná spotřeba a vztah k prostředí; MV – kritické přijímání sdělení, autor, fungování médií a manipulace.	6.–9. ročník; diskuse, modelové situace, třídní pravidla, právo, finance, média, volby, Evropská unie a občanský projekt.
Fyzika	OSV – poznávání, řešení problémů, rozhodování a spolupráce; VMEGS – technický rozvoj a energetické souvislosti; EV – energie, přírodní zdroje, znečištění a dopady techniky; MV – interpretace měření, grafů a technických informací.	6.–9. ročník; pokus, měření, laboratorní práce, týmový úkol, energetický projekt a ověřování tvrzení.
Chemie	OSV – bezpečnost, odpovědnost, řešení problémů a spolupráce; VMEGS – globální využívání surovin; EV – voda, ovzduší, půda, energie, suroviny, odpady a chemické znečištění; MV – kritické posouzení reklamy a	8.–9. ročník; pokus, bezpečnostní značení, práce s obalem výrobku, environmentální problém a

Předmět	Průřezová témata a hlavní tematické okruhy	Převládající ročníky a způsob realizace
	informací o látkách, výrobcích a zdraví.	ověřování informací.
Přírodopis	OSV – sebepoznání, zdraví, psychohygiena, hodnoty a rozhodování; VMEGS – globální biodiverzita a zdraví; MKV – respekt k člověku a jeho odlišnostem; EV – všechny tematické okruhy; MV – kritické posuzování informací o organismu, zdraví a životním prostředí.	6.–9. ročník; pozorování, terénní práce, zdraví a dospívání, ekosystém, místní environmentální problém a práce se zdroji.
Zeměpis	OSV – poznávání, komunikace, spolupráce a řešení problémů; VDO – stát, občanství a participace; VMEGS – všechny tematické okruhy; MKV – kulturní difference, etnický původ, multikulturalita a sociální smír; EV – všechny tematické okruhy; MV – mapy, statistiky, interpretace reality a ověřování geografických sdělení.	6.–9. ročník; mapa, terénní výuka, regionální a globální problémy, Evropská unie, migrace, cestování a geografický projekt.
Hudební výchova	OSV – kreativita, psychohygiena, komunikace a spolupráce; VMEGS – evropská a světová hudba; MKV – kulturní difference a multikulturalita; EV – zvukové prostředí; MV – autor, interpret, fungování hudebních médií a tvorba zvukového sdělení.	1.–9. ročník; zpěv, poslech, společná interpretace, hudební projekt, práce se zvukovým záznamem a respekt k autorství.
Výtvarná výchova	OSV – sebepojetí, kreativita, komunikace, spolupráce a hodnoty; VMEGS – evropské a světové umění; MKV – kulturní difference a multikulturalita; EV – příroda, materiál, prostředí a udržitelnost; MV – vizuální sdělení, reklama, autor, interpretace obrazu a týmová tvorba.	1.–9. ročník; individuální a skupinová tvorba, kulturní památka, recyklovaný materiál, plakát, fotografie, reklama a výstava.
Tělesná výchova	OSV – sebepoznání, seberegulace, psychohygiena, vztahy, komunikace, spolupráce, soutěživost a hodnoty; VDO – pravidla, odpovědnost a fair play; MKV – respekt k odlišným schopnostem; EV – pohyb a bezpečný pobyt v přírodě; MV – informace o sportu a zdraví.	1.–9. ročník; pohybová hra, týmová spolupráce, soutěž, sebehodnocení, turistika, bezpečnost, zdravý životní styl a fair play.
Pracovní činnosti	OSV – seberegulace, kreativita, spolupráce, řešení problémů a pracovní hodnoty; VDO – odpovědnost, pravidla a svět práce; VMEGS – výrobky, profese a práce v evropských souvislostech; MKV – tradice, řemesla a respekt; EV – materiály, zdroje, energie, odpady a péče o prostředí; MV – pracovní návod, reklama, nabídka práce a digitální portfolio.	1.–9. ročník; výrobek, práce v týmu, pěstitelství, domácnost, hospodárnost, třídění odpadu, lidové tradice, profesní orientace a portfolio.

3.5.2 Zajištění úplnosti průřezových témat

Za realizaci průřezových témat odpovídají vyučující příslušných předmětů. Konkrétní zařazení se zaznamenává v tematických plánech a třídních knihách. Koordinátor ŠVP nejméně jednou ročně ověřuje, zda byla během prvního a druhého stupně realizována všechna průřezová témata a všechny jejich povinné tematické okruhy. Projektový nebo tematický den může naplňovat více okruhů současně, musí však být uvedena vazba na konkrétní předmět, ročník a tematický okruh.

3.6 Osobnostní a sociální výchova

Téma rozvíjí sebepoznání, seberegulaci, psychohygienu, komunikaci, spolupráci, řešení problémů a mravní rozhodování. Vychází z aktuálních potřeb žáků a z konkrétních situací školního a společného života.

Tematický okruh	1. stupeň	2. stupeň
Rozvoj schopností poznávání	Čj, M, Prv, SPP, Inf; 1.–5.	Čj, M, přírodovědné předměty, SPP; 6.–9.
Sebepoznání a sebepojetí	Prv, Tv, Vv; 1.–5.	Vo, Př, Tv; 6.–9.
Seberegulace a sebeorganizace	Čj, Prv, Tv, Pč; 2.–5.	Vo, Tv, Pč; 6.–9.
Psychohygiena	Hv, Tv, Prv; 1.–5.	Vo, Hv, Tv; 6.–9.
Kreativita	Čj, Hv, Vv, Pč; 1.–5.	Čj, Inf, Hv, Vv, Pč; 6.–9.
Poznávání lidí	Prv, Čj; 1.–5.	Vo, Čj; 6.–9.
Mezilidské vztahy	Prv, Čj, Tv; 1.–5.	Vo, Čj, Tv; 6.–9.
Komunikace	Čj, Aj, Prv; 1.–5.	Čj, Aj, Dcj, Vo, Inf; 6.–9.
Kooperace a kompetice	Tv, Pč, M; 1.–5.	Tv, Pč, Inf; 6.–9.
Řešení problémů a rozhodovací dovednosti	M, Prv, SPP; 1.–5.	M, Vo, Inf, přírodovědné předměty; 6.–9.
Hodnoty, postoje, praktická etika	Prv, Čj; 3.–5.	Vo, D, Čj; 6.–9.

3.7 Výchova demokratického občana

Téma vede k aktivnímu postoji, respektování pravidel, práv a povinností, odpovědnosti, toleranci a demokratickému řešení konfliktů.

Tematický okruh	Realizace
Občanská společnost a škola	Prv, Vl, Čj; 1.–5.; Vo, Čj; 6.–9.
Občan, občanská společnost a stát	Vl; 4.–5.; Vo, D; 6.–9.
Formy participace občanů v politickém životě	Vl; 5.; Vo, D; 8.–9.
Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování	Vl; 5.; Vo, D; 6.–9.

3.8 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech

Téma rozvíjí vědomí evropské identity, respekt k jiným kulturám a porozumění vzájemné propojenosti světa.

Tematický okruh	Realizace
Evropa a svět nás zajímá	Aj, Čj, Prv, Vl, Hv; 1.–5.; Aj, Dcj, D, Z, Čj; 6.–9.
Objevujeme Evropu a svět	Vl, Aj, Inf; 4.–5.; Z, D, Aj, Dcj, Inf; 6.–9.
Jsme Evropané	Vl; 5.; Vo, D, Z, Aj, Dcj; 8.–9.

3.9 Multikulturní výchova

Téma podporuje respekt k odlišnostem, rovné zacházení, solidaritu a schopnost komunikovat s příslušníky různých sociálních a kulturních skupin.

Tematický okruh	Realizace
Kulturní difference	Čj, Prv, V1, Hv, Vv; 1.–5.; Čj, D, Vo, Z, Hv, Vv; 6.–9.
Lidské vztahy	Prv, Čj, Tv; 1.–5.; Vo, Čj, Tv; 6.–9.
Etnický původ	Prv, V1; 3.–5.; D, Vo, Z; 6.–9.
Multikulturalita	Aj, Čj, V1; 3.–5.; Aj, Dcj, Čj, Z; 6.–9.
Princip sociálního smíru a solidarity	Prv, V1; 4.–5.; Vo, D, Čj; 7.–9.

3.10 Environmentální výchova

Téma vede k porozumění vztahům v přírodě, odpovědnému jednání, ochraně prostředí a posuzování dopadů lidské činnosti.

Tematický okruh	Realizace
Ekosystémy	Prv, Přv, Pč; 1.–5.; Př, Z, Ch; 6.–9.
Základní podmínky života	Prv, Přv; 1.–5.; Př, F, Ch, Z; 6.–9.
Lidské aktivity a problémy životního prostředí	Prv, Přv, V1, Pč; 3.–5.; Př, Z, Ch, F, Vo, Pč; 6.–9.
Vztah člověka k prostředí	Prv, Přv, V1, Tv; 1.–5.; Př, Z, Vo, Tv, Pč; 6.–9.

3.11 Mediální výchova

Téma rozvíjí kritické přijímání sdělení, schopnost odlišovat fakta, názory, reklamu a manipulaci, bezpečné používání médií a odpovědnou tvorbu vlastního obsahu.

Tematický okruh	1. stupeň	2. stupeň
Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení	Čj, Prv, Inf, Vv; 1.–5.	Čj, Vo, Př, Z, Ch, Inf; 6.–9.
Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality	Čj, Prv, M; 3.–5.	Čj, Vo, D, Př, Z; 6.–9.
Stavba mediálních sdělení	Čj, Vv, Inf; 4.–5.	Čj, Inf; 6.–9.
Vnímání autora mediálních sdělení	Čj, Hv, Vv; 1.–5.	Čj, Hv, Vv, Vo; 6.–9.
Fungování a vliv médií ve společnosti	Prv, Čj, Inf; 3.–5.	Vo, D, Čj, Inf; 6.–9.
Tvorba mediálního sdělení	Čj, Inf, Vv; 4.–5.	Čj, Aj, Dcj, Inf, Vv; 6.–9.
Práce v realizačním týmu	Čj, Inf; 4.–5.	Čj, Inf, Aj, Vv; 6.–9.

3.12 Průřezová témata v základní škole speciální

V dílu I se s přihlédnutím k individuálním možnostem žáků uskutečňují zejména osobnostní a sociální, multikulturní a environmentální témata. Jsou integrována do Čtení, Řečové výchovy, Věcného učení, Informatiky, Hudební a Výtvarné výchovy, Tělesné výchovy, Výchovy ke zdraví a Praktických činností. Rozvíjejí sebepoznání, komunikaci, mezilidské vztahy, toleranci, spolupráci, bezpečnost a vztah k přírodě.

V dílu II se průřezová témata neoddělují od vzdělávacího obsahu. Prostupují Rozumovou, Smyslovou, Hudebně pohybovou, Zdravotní tělesnou a Pracovní a výtvarnou výchovou prostřednictvím komunikace, sociálního kontaktu, sebeobsluhy, spolupráce, vnímání okolí a péče o prostředí.

4. Organizace vzdělávání

Základní vyučovací jednotkou je vyučovací hodina (45 minut). Výuka může být podle povahy činnosti organizována také v blocích, projektech, kurzech, na vycházkách, exkurzích nebo mimo budovu školy, vždy při zachování stanovené týdenní a celkové časové dotace a podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví.

Předmět speciálně pedagogické péče je zaměřen na reedukační a podpůrnou činnost podle potřeb žáka. Jeho konkrétní obsah vychází z doporučení školského poradenského zařízení, pedagogické diagnostiky a individuálních potřeb žáka.

5. Učební plán pro obor 79-01-C/01 Základní škola

Číslo za lomítkem označuje hodinu z disponibilní časové dotace.

5.1 První stupeň – pracoviště Dobřichovice

Vyučovací předmět	1.	2.	3.	4.	5.
Český jazyk	7	7	7	6	6
Anglický jazyk	0	0	3	3	3
Předmět speciálně pedagogické péče	0/1	0/1	0/1	0/1	0/1
Matematika	4	4/1	4/1	4/1	4/1
Informatika	0	0	0	1	1
Prvouka	2	2	1/1	0	0
Přírodověda	0	0	0	1/1	2
Vlastivěda	0	0	0	1	2
Hudební výchova	1	1	1	1	1
Výtvarná výchova	1	1	1	2	2
Tělesná výchova	2	2	2	2	2
Pracovní činnosti	1/1	1/1	1/1	1/1	1/1
Celkem	20	21	24	26	27

Celková týdenní časová dotace za první stupeň činí 118 hodin.

5.2 První stupeň – odloučené pracoviště Slaný

Vyučovací předmět	1.	2.	3.	4.	5.
Český jazyk	7	7	7	6	6
Anglický jazyk	0	0	3	3	3
Předmět speciálně pedagogické péče	0/1	0/1	0/1	0/1	0/1
Matematika	4	4/1	4/1	4/1	4/1
Informatika	0	0	0	1	1
Prvouka	2	2	3	0	0
Přírodověda	0	0	0	1/1	1
Vlastivěda	0	0	0	1	1
Hudební výchova	1	1	1	1	1
Výtvarná výchova	2	2	1	1	1
Tělesná výchova	2	2	2	2	2/1
Pracovní činnosti	1/1	1/1	1/1	1/1	1/1
Celkem	21	22	25	25	25

Celková týdenní časová dotace za první stupeň činí 118 hodin.

5.3 Druhý stupeň – pracoviště Dobřichovice

Vyučovací předmět	6.	7.	8.	9.	Celkem
Český jazyk	4	4	4	3/1	16
Anglický jazyk	3	3	3	3	12
Další cizí jazyk	0	2	2	2	6
Předmět speciálně pedagogické péče	0/1	0/1	0/1	0/1	4
Matematika	4/1	3/1	4	4	17
Informatika	1	0/1	0/1	0/1	4
Dějepis	2	2	2	1/1	8
Výchova k občanství	1	1	1	1	4
Fyzika	2	2	2	1/1	8
Chemie	0	0	1/1	1/1	4
Přírodopis	2	2	2	2	8
Zeměpis	1/1	1/1	1/1	1/1	8
Hudební výchova	1	1	1	1	4
Výtvarná výchova	2	2	1	1	6
Tělesná výchova	2	2	2	2	8
Pracovní činnosti	2	1	1	1	5
Celkem	30	30	31	31	122

Vyučovací předmět Přírodopis zahrnuje také vzdělávací obsah oboru Výchova ke zdraví. Celková týdenní časová dotace za druhý stupeň činí 122 hodin.

5.4 Druhý stupeň – odloučené pracoviště Slaný

Vyučovací předmět	6.	7.	8.	9.	Celkem
Český jazyk	4	4	4	3/1	16
Anglický jazyk	3	3	3	3	12
Další cizí jazyk – německý jazyk	1	1	2	2	6
Předmět speciálně pedagogické péče	0/1	0/1	0/1	0/1	4
Matematika	3/1	4	4	4	16
Informatika	1	1	1	1	4
Dějepis	2	1/1	1/1	1/1	8
Výchova k občanství	1	1	1	2	5
Fyzika	1	1	2	2	6
Chemie	0	0	1	1	2
Přírodopis	2	2	2	2	8
Zeměpis	1	1/1	1/1	1	6
Hudební výchova	1	1	1	1	4
Výtvarná výchova	2	1	1	1	5
Tělesná výchova	2/1	2/1	3	3	12

Vyučovací předmět	6.	7.	8.	9.	Celkem
Pracovní činnosti	0/2	1/1	1/1	1/1	8
Celkem	29	29	32	32	122

Celková týdenní časová dotace za druhý stupeň činí 122 hodin.

5.5 Další cizí jazyk

- **Dobřichovice:** od 7. ročníku si žák volí německý nebo ruský jazyk. Časová dotace činí 0, 2, 2 a 2 hodiny v 6.–9. ročníku. Volba se uskutečňuje před zahájením výuky s přihlédnutím k organizačním a personálním podmínkám školy. Zvolený jazyk žák zpravidla studuje do ukončení základního vzdělávání.
- **Slaný:** dalším cizím jazykem je německý jazyk s dotací 1, 1, 2 a 2 hodiny v 6.–9. ročníku.

5.6 Plavecká výuka

Základní plavecká výuka se uskutečňuje v souladu s RVP ZV v celkovém rozsahu nejméně 40 vyučovacích hodin v prvním ročníku.

6. Učební plán pro obor 79-01-B/01 Základní škola speciální – díl I

Učební plán je společný pro obě místa poskytování vzdělávání.

6.1 První stupeň

Vyučovací předmět	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Čtení	4	4	2	2	2	2
Psaní	2	2	2	2	1	1
Řečová výchova	2	2	2	2	2	2
Počty	2/1	2	2	2	2	2
Informatika	0	0	0	0	1	1/1
Věcné učení	2	2	3	3	3	3
Hudební výchova	2	2	2	1	1	1
Výtvarná výchova	1	1/1	1/1	2	2	2
Tělesná výchova	3	3	3	3	3	3
Praktické činnosti	3	3	3/1	4/1	4/2	4/2
Celkem	22	22	22	22	23	24

Celková týdenní časová dotace za první stupeň činí 135 hodin.

6.2 Druhý stupeň

Vyučovací předmět	7.	8.	9.	10.
Čtení	3	3	3	3
Psaní	2	2	2	1
Řečová výchova	1	1	1	1
Počty	3	3	3	3
Informatika	1	1	1	1
Věcné učení	5	5	5	5
Hudební výchova	1	1	1	1
Výtvarná výchova	1/1	1/1	1/1	1/1
Tělesná výchova	3	3	3	3
Výchova ke zdraví	1	1	0	0
Praktické činnosti	5/1	6/1	6/2	5/3
Celkem	28	29	29	28

Celková týdenní časová dotace za druhý stupeň činí 114 hodin.

7. Učební osnovy – obor 79-01-C/01 Základní škola

Výstupy jsou závaznými školními výstupy pro uvedené vzdělávací období. Učivo se v rámci období rozvrhuje do ročníků podle návaznosti, aktuální úrovně žáků a učebního plánu příslušného pracoviště. U žáka s podpůrnými opatřeními lze výstupy upravit pouze v mezích doporučení školského poradenského zařízení a platného RVP ZV.

7.0 Obsahové, časové a organizační vymezení na druhém stupni

Časové vymezení učebních osnov odpovídá rozdílným učebním plánům obou pracovišť. Číslo za lomítkem označuje disponibilní hodinu.

Vyučovací předmět	Dobřichovice 6.–9. ročník	Slaný 6.–9. ročník
Český jazyk	4–4–4–3/1	4–4–4–3/1
Anglický jazyk	3–3–3–3	3–3–3–3
Další cizí jazyk	0–2–2–2, německý nebo ruský jazyk podle volby žáka	1–1–2–2, německý jazyk
Předmět speciálně pedagogické péče	0/1–0/1–0/1–0/1	0/1–0/1–0/1–0/1
Matematika	4/1–3/1–4–4	3/1–4–4–4
Informatika	1–0/1–0/1–0/1	1–1–1–1
Dějepis	2–2–2–1/1	2–1/1–1/1–1/1
Výchova k občanství	1–1–1–1	1–1–1–2
Fyzika	2–2–2–1/1	1–1–2–2
Chemie	0–0–1/1–1/1	0–0–1–1
Přírodopis	2–2–2–2	2–2–2–2
Zeměpis	1/1–1/1–1/1–1/1	1–1/1–1/1–1
Hudební výchova	1–1–1–1	1–1–1–1
Výtvarná výchova	2–2–1–1	2–1–1–1
Tělesná výchova	2–2–2–2	2/1–2/1–3–3
Pracovní činnosti	2–1–1–1	0/2–1/1–1/1–1/1

Na pracovišti Dobřichovice se další cizí jazyk v 6. ročníku nevyučuje. Žák si před zahájením 7. ročníku volí německý nebo ruský jazyk a ve zvoleném jazyce pokračuje zpravidla do konce 9. ročníku. Obsah 7. ročníku proto zahrnuje vstupní jazykové učivo a výstupy odpovídající prvnímu roku výuky; učivo 8. a 9. ročníku na ně postupně navazuje. Na pracovišti Slaný začíná německý jazyk již v 6. ročníku.

Předměty se uskutečňují převážně v kmenových učebnách. Informatika probíhá zpravidla s využitím počítačové techniky; pracovní činnosti podle tématu v učebně, dílně, cvičné kuchyni nebo na pozemku; tělesná výchova v tělocvičně, venkovním areálu nebo na jiném vhodném sportovišti. Přírodovědné předměty využívají pokusy, měření, názorné pomůcky, terénní výuku a digitální záznam dat. Jazykové předměty využívají poslech, dialog, četbu, písemný projev, slovníky a digitální zdroje.

Odlišná hodinová dotace nemění závaznost výstupů na konci základního vzdělávání. Na pracovišti s vyšší dotací se větší prostor věnuje procvičování, praktickému využití učiva, individualizaci, projektům a upevňování minimální doporučené úrovně výstupů u žáků s příslušnými podpůrnými opatřeními.

7.1 Český jazyk a literatura

Charakteristika předmětu

Předmět se vyučuje ve všech ročnících. Časová dotace na 1. stupni činí 7–7–7–6–6 hodin. Na 2. stupni činí 4–4–4–3/1 hodiny. Vzdělávací obsah tvoří komunikační a slohová výchova, jazyková výchova a literární výchova; jednotlivé složky se vzájemně prolínají. Předmět integruje prvky dramatické výchovy a digitální gramotnosti. Výuka probíhá převážně v kmenové učebně, podle potřeby v knihovně, počítačové učebně nebo při kulturních akcích.

1. ročník – 7 hodin týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozlišuje hlásku a písmeno; skládá a rozkládá slova podle sluchu; poznává malá a velká, tiskací a psací písmena; čte otevřené a zavřené slabiky, jednoduchá slova a věty; rozumí přečtené větě; pečlivě vyslovuje; odpovídá na otázky a respektuje pravidla rozhovoru; naslouchá pohádce, vypráví podle obrázků, dramatizuje, recituje; rozumí jednoduchým pokynům; správně sedí a drží psací náčiní; píše prvky písmen, písmena, slabiky, slova, číslice a jednoduché věty; dodržuje pořadí písmen, základní interpunkci a velké písmeno na začátku věty a ve vlastním jménu.	Sluchová analýza a syntéza; fonemický sluch; písmena; slabiky; slova se souhláskovými skupinami a slabikotvornými souhláskami; slova s ě a skupinami di, ti, ni; hlasité čtení s intonací; porozumění textu; poslech, vypravování, dramatizace a recitace; prosba, poděkování, omluva, pozdrav, oslovení a blahopřání; příprava na psaní; tvary písmen a číslic; opis, přepis a diktát jednoduchých slov a vět.

2. ročník – 7 hodin týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozlišuje věty oznamovací, tážací, rozkazovací a přací; řadí věty podle děje; rozlišuje slova nadřazená, podřazená, souřadná, souznačná a protikladná; rozlišuje hlásky a délku samohlásek; používá i/y po tvrdých a měkkých souhláskách; řadí písmena podle abecedy; odůvodňuje znělé a neznělé souhlásky; píše skupiny dě, tě, ně, bě, pě, vě, mě; poznává podstatná jména, slovesa a předložky; rozlišuje jména obecná a vlastní; seznamuje se s vyjmenovanými slovy; užívá společenské formy; popisuje předmět a vypravuje podle obrázkové osnovy; čte plynule jednoduchý text nahlas i potichu a s porozuměním; spojuje text s ilustrací; dramatizuje a recituje; píše, opisuje a přepisuje úhledně a kontroluje zápis.	Druhy vět; pořadí vět; významové vztahy mezi slovy; slovo, slabika, hlásky a písmeno; tvrdé, měkké a obojetné souhlásky; abeceda; podobnost znělosti; dělení slov; základní slovní druhy; vlastní jména; základní řady vyjmenovaných slov; popis a vypravování; společenský styk; hlasité a tiché čtení; poslech; poezie a próza; tvary písmen, diakritika, opis a přepis.

3. ročník – 7 hodin týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozlišuje větu jednoduchou a souvětí a spojuje věty vhodnými výrazy; třídí slova podle významu a poznává slova příbuzná;	Věta jednoduchá a souvětí; nauka o slově; synonyma, antonyma a slova příbuzná;

Výstupy žáka	Učivo
rozlišuje slabiky a hlásky a používá slovní přízvuk; vyjmenuje vyjmenovaná slova a používá je v pravopisu; určuje základní slovní druhy; u podstatných jmen určuje pád, číslo a rod; píše vlastní jména měst, obcí, hor a řek; u sloves určuje osobu, číslo a čas; tvoří nadpis, člení projev, klade otázky, vypravuje a popisuje; používá osnovu a běžné písemné formy; čte plynule s porozuměním, vyhledává informace, reprodukuje a dramatizuje text; charakterizuje postavy; píše čitelně, kontroluje a opravuje vlastní zápis; napíše krátký dopis a adresu.	hláskosloví; vyjmenovaná slova; slovní druhy; podstatná jména; vlastní jména; slovesa a časování; členění projevu; otázky a odpovědi; vypravování, popis a osnova; společenský styk; plynulé hlasité a tiché čtení; práce s literárním textem; poezie, próza, divadlo a ilustrace; úprava zápisu, kontrola, dopis a adresa.

4. ročník – 6 hodin týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozlišuje význam a podobu slov, slova spisovná, nespisovná a citově zabarvená; určuje kořen, předponu a příponu; rozlišuje předložku a předponu; používá vyjmenovaná slova; poznává ohebné a neohebné slovní druhy; skloňuje podstatná jména podle vzorů; určuje slovesné kategorie a způsoby; rozlišuje větu jednoduchou a souvětí a určuje podmět a přísudek; píše vlastní jména; tvoří osnovu, nadpis a odstavce; vypravuje, popisuje a píše dopis nebo elektronické sdělení; dodržuje pravidla bezpečné elektronické komunikace; čte správně, plynule a s porozuměním; vyhledává informace v učebnici, slovníku a encyklopedii; reprodukuje, dramatizuje a hodnotí literární nebo filmový příběh.	Význam a stavba slova; kořen, předpona a přípona; předložky; vyjmenovaná slova; slovní druhy; vzory podstatných jmen; infinitiv a tvary sloves; věta a základní skladební dvojice; vlastní jména; stylizace, osnova, vypravování, popis, dopis, SMS a pravidla elektronické komunikace; technika čtení; umělecké a naučné texty; tiché čtení; tvořivá práce s textem; dětská kniha, divadlo, film a základní literární pojmy.

5. ročník – 6 hodin týdně

Výstupy žáka	Učivo
Používá český jazyk jako nástroj dorozumívání; určuje kořen, předponu, příponu a slovtvorný základ; píše souhláskové skupiny a zdvojené souhlásky; rozlišuje bě/bje, vě/vje, pě, mě/mně; používá vyjmenovaná slova; určuje slovní druhy a mluvnické kategorie; skloňuje podstatná a přídavná jména; poznává zájmena a číslovky; určuje slovesné kategorie a podmiňovací způsob; vyhledá základní a rozvíjející skladební dvojice; používá shodu podmětu s přísudkem; rozlišuje větu jednoduchou a souvětí a zapisuje přímou řeč; reprodukuje, vypravuje, popisuje a vyplňuje tiskopisy; píše dopis, SMS a e-mail; čte plynule, výrazně a s porozuměním; reprodukuje a tvoří text, recituje, dramatizuje, hodnotí dílo a používá základní literární pojmy.	Stavba a tvoření slov; souhláskové skupiny; předpony a předložky; vyjmenovaná slova; tvarosloví; podstatná jména, přídavná jména, zájmena, číslovky a slovesa; skladba; podmět a přísudek; shoda; věta a souvětí; přímá řeč; reprodukce, vypravování, popis, dopis, elektronická komunikace a tiskopisy; umělecké a naučné texty; poezie, próza a drama; recitace, reprodukce, vlastní tvorba, divadlo a film.

6. ročník – 4 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Vytváří srozumitelné jazykové projevy; vyplní jednoduché tiskopisy; sestaví vzkaz, inzerát, objednávku, zprávu, oznámení a dopis; vytvoří popis osoby a pracovního postupu, výpisky a vypravování; rozlišuje ohebné a neohebné slovní druhy; určuje mluvnické kategorie podstatných jmen, přídavných jmen, zájmen, číslovek a sloves; používá velká písmena a základní odchylky skloňování; pracuje se	Jednoduché tiskopisy a komunikační útvary; popis, výpisky a vypravování; tvarosloví; kategorie a vzory podstatných jmen; přídavná jména, zájmena, číslovky a slovesa; jazykové příručky; základní a rozvíjející větné

Výstupy žáka	Učivo
slovníkem; určuje základní i rozvíjející větné členy; rozlišuje větu jednoduchou a souvětí, větu hlavní a vedlejší a doplňuje interpunkci; rozlišuje spisovnou a nespisovnou češtinu; poznává lyriku, epiku, drama, poezii a prózu; rozlišuje báji, mýtus, legendu, pohádku, pověst, bajku a baladu; reprodukuje text a formuluje vlastní hodnocení; rozlišuje fakta a názory, hodnotí důvěryhodnost zdroje a respektuje autorství.	členy; věta a souvětí; útvary národního jazyka; literární druhy a žánry; práce s uměleckým textem; digitální obsah, ověřování informací, autorské právo a netiketa.

7. ročník – 4 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Používá pravidla popisu, charakteristiky a líčení; zpracuje výtah; sestaví žádost a životopis; vypravuje podle osnovy a používá přímou řeč; volí prostředky podle komunikační situace; rozlišuje věcný a mluvnický význam, slova jednoznačná, mnohoznačná, citově zabarvená a odborná; tvoří synonyma, antonyma a homonyma; určuje způsoby obohacování slovní zásoby a stavbu slova; určuje slovní druhy a jejich mluvnické kategorie; pracuje s příslovci, předložkami, spojkami, částicemi a citoslovci; rozlišuje druhy vět, věty dvojčlenné, jednočlenné a větné ekvivalenty; určuje větné členy a druhy vedlejších vět; používá interpunkci; vyhledává význam literárních pojmů; pracuje s rčením, příslovím a pranostikou; orientuje se v literatuře starověku, středověku, počátků české literatury, husitství, renesance, humanismu, baroka, klasicismu a osvícenství; rozpoznává podvodná a manipulativní sdělení a dodržuje pravidla komunikace na internetu.	Popis, charakteristika, líčení, výtah, žádost, životopis a vypravování; význam slov; slovní zásoba a tvoření slov; tvarosloví; pravopis velkých písmen a koncovek; neohebné slovní druhy; druhy vět; věty jednočlenné a dvojčlenné; základní a rozvíjející větné členy; věta a souvětí; literární teorie; starověká a středověká literatura; počátky české literatury; renesance, humanismus, baroko, klasicismus a osvícenství; digitální bezpečnost, manipulace a autorská pravidla.

8. ročník – 4 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Zpracuje výtah, charakteristiku, výklad, líčení, úvahu a vypravování; pracuje s knihou, slovníkem, encyklopedií a internetovým zdrojem; rozlišuje způsoby obohacování slovní zásoby, tvoření slov, zkratky a slova přejatá; skloňuje přejatá a vlastní jména; určuje slovní druhy a slovesný vid; používá pravopis koncovek, předpon a skupin bě/bje, vě/vje, mě/mně; rozlišuje větu jednoduchou a souvětí, věty hlavní a vedlejší, souvětí souřadné a podřadné a významové poměry; zapisuje interpunkci; rozlišuje slovanské jazyky a útvary češtiny; orientuje se v národním obrození, romantismu, realismu, tvorbě májovců, ruchovců a lumírovců a dalších směrech 19. století; formuluje dojmy z četby a představení; vyhledává a sdílí digitální obsah v souladu s pravidly.	Výtah, charakteristika, výklad, líčení, úvaha a vypravování; slovní zásoba a tvoření slov; slova přejatá; tvarosloví a slovesný vid; pravopis; větná skladba; druhy vedlejších vět; významové poměry; souvětí; interpunkce; slovanské jazyky a útvary češtiny; národní obrození; romantismus; realismus; májovci, ruchovci a lumírovci; literární směry 2. poloviny 19. století; práce s digitálními zdroji.

9. ročník – 3/1 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozlišuje funkční styly a jejich základní útvary; tvoří zprávu, oznámení, inzerát, pozvánku, dopis, žádost, objednávku, popis,	Funkční styly a slohové útvary; souhrnná slohová cvičení; význam

Výstupy žáka	Učivo
charakteristiku, recenzi, interview, úvahu, vypravování, projev a proslov; formuluje a obhajuje názor; rozlišuje významové vztahy mezi slovy a způsoby tvoření slov; bezpečně určuje slovní druhy a jejich kategorie; pracuje s přechodníky informativně; rozlišuje předložky a spojky; analyzuje větu a souvětí, větné členy, významové poměry, přímou a nepřímou řeč, odchylky větné stavby a slovosled; používá spisovnou výslovnost a rozlišuje slovanské jazyky a útvary českého jazyka; používá literární pojmy a orientuje se v české a světové literatuře 20. století, dramatu a současné tvorbě; tvoří vlastní text; používá textové editory, sdílené dokumenty, slovníky, příručky a přiměřeně také nástroje generativní umělé inteligence; vytváří a prezentuje digitální portfolio a respektuje autorství.	slova, slovní zásoba a stavba slova; tvarosloví; skladba věty a souvětí; zápor, skladební vztahy, přímá řeč, vsuvka, oslovení a slovosled; zvuková stránka jazyka; obecné výklady o jazyce; česká a světová próza 1. poloviny 20. století; literatura po druhé světové válce; dramatická a současná tvorba; vlastní tvorba; digitální portfolio, sdílení, kritické využití digitálních nástrojů a autorské právo.

Hlavní průřezové vazby

Osobnostní a sociální výchova – komunikace, sebepoznání, spolupráce a řešení problémů; mediální výchova – kritické čtení, interpretace a tvorba sdělení; multikulturní a demokratická výchova – respekt k odlišnostem, lidská práva, kulturní tradice a společenská odpovědnost.

7.2 Anglický jazyk

Charakteristika předmětu

Anglický jazyk se vyučuje od 3. do 9. ročníku v dotaci tři hodiny týdně. Cílem je vzbudit zájem o jazyk, rozvíjet důvěru ve schopnost komunikovat, osvojit zvukovou a grafickou podobu jazyka a postupně rozvíjet poslech, mluvení, čtení a psaní. Výuka využívá poslech, četbu, dialog, reprodukci, hry, soutěže, písně, slovníky, projekty a digitální aplikace. Probíhá převážně v kmenové učebně, podle potřeby s využitím interaktivní nebo počítačové techniky.

3. ročník – 3 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozumí pomalu a pečlivě vyslovovaným pokynům a otázkám a reaguje slovně nebo pohybem; opakuje a používá známá slova a spojení; rozumí krátkému mluvenému i psanému textu s vizuální oporou; přiřazuje mluvenou a psanou podobu slova; píše slova a krátké věty podle textové a obrazové předlohy; vnímá odlišnou melodii a výslovnost jazyka; pozdraví, představí se, poděkuje, poprosí a omluví se.	Zvuková podoba jazyka; základní výslovnost; písmo a vztah zvuku a zápisu; přibližně 50–100 produktivních slov; rodina, škola, město, doprava, příroda, zvířata, jídlo a pití; pozdravy a představování; čísla do deseti; jednoduchá otázka a odpověď; tázací a oznamovací věta; velká písmena; krátká říkanka, báseň, píseň a rozhovor; základní realie anglicky mluvících zemí.

4. ročník – 3 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozumí známým pokynům, otázkám, slovům a jednoduchým větám vyslovovaným pomalu a zřetelně; rozumí krátkému poslechu s obrazovou oporou; aktivně se zapojuje do jednoduchého rozhovoru; pozdraví a poděkuje;	Výslovnostní návyky; slovní zásoba: domov, rodina, škola, volný čas, tělo, jídlo, oblékání, nákupy, zvířata, příroda a počasí; kalendářní rok; adresa, pozdrav, blahopřání, omluva a žádost;

Výstupy žáka	Učivo
sdělí jméno, věk a základní informace o sobě a rodině; vyjádří souhlas a nesouhlas; čte známá slova a krátké věty; vyhledá jednoduchou informaci; píše podle vzoru.	základní věty oznamovací, tázací a rozkazovací; zápor; časové a prostorové vztahy; práce s obrázkem, zvukovou stopou a slovníkem.

5. ročník – 3 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozumí jednoduchému poslechovému textu; sděluje informace o sobě, rodině, škole, volném čase a běžném životě; pokládá jednoduché otázky a odpovídá; čte krátké texty s porozuměním a používá slovník; reprodukuje a obměňuje mikrodialóg; vyplní základní osobní údaje; napíše krátkou zprávu, pozdrav, blahopřání nebo jednoduchý dopis; používá elektronický slovník a výukovou aplikaci; chrání heslo a osobní údaje.	Rozšiřování slovní zásoby k probíraným tématům; jednoduchá sdělení; osobní formulář; jednoduchý dopis a elektronická zpráva; pravopis osvojených slov; množné číslo, zájmena, slovesa a základní časové konstrukce v rozsahu učebnice; čtení s porozuměním; práce s tištěným a elektronickým slovníkem; bezpečnost online komunikace.

6. ročník – 3 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozumí jednoduchým zřetelně vyslovovaným projevům a pokynům učitele; postihne hlavní smysl sdělení; reprodukuje přiměřený text nebo rozhovor; čte foneticky správně připravený text; vyhledá známé výrazy a odpovědi; formuluje otázku a odpovídá; sdělí informace o sobě, rodině a bydlišti; vyžádá informaci; tvoří a obměňuje jednoduché věty a krátké texty; domluví se v běžné situaci; používá dvojjazyčný a online slovník; vede si elektronický slovníček a čte jednoduchý online text.	Předložky místa; společenské obraty; přivlastňovací pád; určování času; want a need; minulý čas slovesa být a pravidelných sloves; přítomný čas prostý a průběhový; rozkazovací způsob; frekvenční, způsobová a místní příslovce; denní zvyky; přídavná jména; vyjádření povinnosti a plánu; neurčitá zájmena; osobní údaje, rodina a bydlení.

7. ročník – 3 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Orientuje se v jednoduchém monologu a dialogu a odhaduje význam neznámého slova; postihne hlavní smysl a důležité podrobnosti; vyhledá hlavní informaci; účastní se rozhovoru, reaguje v běžných situacích a jednoduše vyjádří názor; přednese krátké sdělení; rozumí připraveným textům a vyhledává informace; píše krátké dopisy a pohlednice; vyžádá a poskytne osobní informace; domluví se ve škole, rodině a městě; napíše jednoduchou SMS nebo e-mail; používá online slovník a čte jednoduchý návod.	Krátký dopis a pohlednice; osobní informace; měny anglicky mluvících zemí; can/can't; město a udávání směru; denní režim a životní styl; popis osoby, vlastností a oblečení; vyjádření množství; minulý a budoucí čas; slovní zásoba školy, rodiny, volného času, služeb a cestování.

8. ročník – 3 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozumí celkovému obsahu promluvy a zachytí důležité podrobnosti; odvodí význam slova z kontextu; tvoří a obměňuje jednoduché věty a texty; reprodukuje text, promluvu nebo rozhovor; čte širší okruh tištěných a jednoduchých autentických materiálů; domluví si setkání a program; nakoupí zboží,	Přítomný, minulý a budoucí čas prostý a průběhový; modální slovesa; stupňování přídavných jmen; popis osoby, místa, předmětu, času a situace; předložky místa a času; trpný rod v základních časech;

Výstupy žáka	Učivo
jízdenku nebo vstupenku; vyjádří svolení, odmítnutí, radost a politování; napíše osobní dopis nebo e-mail a vyjádří zážitek, přání a dojem; používá slovník; vyplní jednoduchý online formulář a chrání osobní údaje.	nepravidelná slovesa; nakupování, cestování, setkání, zážitky a osobní korespondence.

9. ročník – 3 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozumí souvislejšímu projevu, jednoduché promluvě a konverzaci; odhaduje význam neznámých výrazů z kontextu; vyhledává informace v učebnicových a autentických textech; reaguje v dialogu běžného života; vyžádá informaci; tvoří krátké gramaticky přiměřené texty; reprodukuje obsah; souvisle hovoří o známém tématu a základních reáliích; používá dvojazyčný a jednoduchý výkladový slovník; vyplní formulář a dotazník; napíše e-mail o sobě, rodině a zájmech; bezpečně pracuje s online formulářem.	Opakování přítomného, minulého a budoucího času; předpřítomný a informativně předminulý čas; zvrtná a samostatná zájmena; trpný rod; nepřímá řeč; telefonický rozhovor; modální slovesa should, can, might, shall a would; udávání směru; příslovce času; tázací dovětky; příkazy a žádosti; lidské tělo; významné osobnosti anglicky mluvících zemí; autentické texty a elektronická komunikace.

Hlavní průřezové vazby

Osobnostní a sociální výchova – komunikace a spolupráce; výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech – život, kultura a tradice anglicky mluvících zemí; multikulturní výchova – respekt k jazykové a kulturní odlišnosti; mediální výchova – práce s jednoduchými sděleními a bezpečná elektronická komunikace.

7.3 Německý jazyk a ruský jazyk – další cizí jazyk

Charakteristika a organizace

Další cizí jazyk snižuje jazykové bariéry, rozvíjí základní komunikaci, poznávání života a kulturních tradic a respekt k odlišnostem. Výuka využívá poslech, četbu, dialog, reprodukci, slovník, hry, písně, projekty a digitální aplikace. Probíhá převážně v kmenové učebně.

Ve Slaném se vyučuje německý jazyk v dotaci 1–1–2–2 hodiny v 6.–9. ročníku. V Dobřichovicích se v 6. ročníku další cizí jazyk nevyučuje; před 7. ročníkem si žák volí německý nebo ruský jazyk a pokračuje v něm v dotaci 2–2–2 hodiny v 7.–9. ročníku. Vstupní učivo původně rozložené do 6. a 7. ročníku se v Dobřichovicích uskuteční v 7. ročníku v rozsahu dvou hodin týdně.

Německý jazyk – Slaný, 6. ročník – 1 hodina týdně

Výstupy žáka	Učivo
Čte a vyslovuje základní znaky německé abecedy; pozdraví, představí se a sdělí jednoduché osobní údaje; pojmenuje členy rodiny, školní předměty a věci kolem sebe; rozlišuje základní rod podstatných jmen a používá člen; tvoří krátkou oznamovací a tázací větu; rozumí jednoduchým pokynům; počítá a používá základní časové údaje; vede si slovníček.	Abeceda a výslovnost; pozdravy a představování; osobní údaje; země a města; rodina; škola a školní pomůcky; člen určitý a neurčitý; osobní a přivlastňovací zájmena; pravidelná slovesa; základní slovosled; čísla, dny a barvy.

Německý jazyk – Slaný, 7. ročník – 1 hodina týdně

Výstupy žáka	Učivo
Popíše rodinu, kamaráda, zájmy a umístění věcí; používá přivlastňovací zájmena a jednoduchý zápor; vyžádá a podá informaci; vyjádří radost, politování, přání a potřebu; určí datum, roční období, věk a celé hodiny; napíše krátkou zprávu s místem a časem; rozumí jednoduchému textu s obrazovou oporou.	Rodina a přátelé; záliby; příslovce místa; záporné zájmeno kein; rozkazovací způsob; tázací příslovce; měsíce a roční období; číslovky do 100; množné číslo; časové předložky; elektronický slovníček a krátká zpráva.

Německý jazyk – Dobřichovice, 7. ročník – 2 hodiny týdně

V 7. ročníku se spojí výstupy a učivo uvedené pro 6. a 7. ročník pracoviště Slaný. Žák začíná se zvukovou a grafickou podobou jazyka a během prvního roku postupuje k jednoduchému rozhovoru, osobním údajům, rodině, škole, zájmům, času a krátkému písemnému sdělení.

Německý jazyk – 8. ročník – 2 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Orientuje se na mapě německy mluvících zemí; popíše sportovní a volnočasové aktivity, denní režim, práci s počítačem, domácí zvířata a svou rodinu; upřesní čas; pojmenuje potraviny a zeptá se na cenu; sdělí telefonní číslo; vysvětlí cestu; pojmenuje a popíše oblečení; napíše e-mail o sobě a svých zálibách.	Německy mluvící země; pravidelná a nepravidelná slovesa; slovesa s odlučitelnou předponou; sporty a hobby; telefonický rozhovor; předložky se 3. a 4. pádem; čas; počítač; nákupy, ceny a číslovky; cestování; oblečení; přivlastňovací zájmena; dopis a e-mail.

Německý jazyk – 9. ročník – 2 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Hovoří o škole, rozvrhu a přáních; porovná základní rysy školství; používá minulý čas; pojmenuje zvířata; vypráví o zálibách a narozeninách; popíše bydlení a cestu; objedná si jídlo a provede jednoduchý nákup; popíše kamaráda, oblečení a příležitost; vyřídí vzkaz; rozumí známým slovům a jednoduchému textu; vyplní jednoduchý online formulář.	Škola a třída; préteritum být a mít; rozkazovací a způsobová slovesa; zvířata a řadové číslovky; perfektum; bydlení a orientace ve městě; osobní a přivlastňovací zájmena; předložky se 3. a 4. pádem; jídlo, restaurace, recept, obchody a měna; přátelé, kontakty a země EU; oblečení; formální a neformální dopis; digitální formulář.

Ruský jazyk – Dobřichovice, 7. ročník – 2 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Rozlišuje, čte a píše základní písmena azbuky a přepisuje jednoduchý text; pozdraví, představí se a sdělí osobní údaje; hovoří jednoduchými větami o rodině, bydlišti, přátelích, zálibách a škole; pojmenuje běžné předměty; rozumí jednoduchým pokynům; určí datum, věk a celé hodiny; počítá do 100; napíše krátkou zprávu.	Azbuka, výslovnost a přízvuk; opis a přepis; pozdravy a představování; osobní údaje; rodina a bydliště; ruský mluvící země; škola a zájmy; základní oznamovací a tázací věta; přítomný čas sloves; osobní a přivlastňovací zájmena; čísla, měsíce, roční období a čas; krátká zpráva.

Ruský jazyk – Dobřichovice, 8. ročník – 2 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Orientuje se na mapě Ruska a dalších ruský mluvících zemí; popíše sport, denní režim a volný čas; vede jednoduchý	Rusko a ruský mluvící země; opakování přítomného času; minulý čas; sporty a hobby;

Výstupy žáka	Učivo
telefonický rozhovor; napíše dopis o sobě; používá časové údaje; pojmenuje potraviny, zeptá se na cenu, sdělí telefonní číslo a používá číslovky; rozumí jednoduchému textu a pracuje se slovníkem.	telefonický rozhovor; počítač; dny, měsíce a hodiny; nákupy, ceny, potraviny a číslovky do 1000; množné číslo; dopis a elektronické sdělení.

Ruský jazyk – Dobřichovice, 9. ročník – 2 hodiny týdně

Výstupy žáka	Učivo
Pojmenuje školní předměty a popíše třídu a rozvrh; porovná základní rysy školy v České republice a ruský mluvících zemích; hovoří o zvířatech, zálibách a narozeninách; používá přítomný a minulý čas; popíše bydlení a cestu; skloňuje základní osobní a přivlastňovací zájmena; hovoří o jídle, nákupu a ceně; napíše jednoduchý dopis nebo elektronickou zprávu; vyplní základní osobní údaje.	Škola, třída a rozvrh; Rusko, Ukrajina a další ruský mluvící prostředí; zvířata; řadové číslovky; hobby a narozeniny; přítomný a minulý čas; bydlení ve městě a na venkově; orientace ve městě; pády osobních a přivlastňovacích zájmen; jídlo, nákupy a měna; osobní korespondence a online formulář.

Hlavní průřezové vazby

OSV – komunikace, spolupráce a sebepoznání; VMEGS – Evropa a svět, evropská identita a cestování; MKV – kulturní difference a multikulturalita; MV – tvorba jednoduchého sdělení a bezpečná elektronická komunikace.

7.4 Předmět speciálně pedagogické péče

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Předmět se vyučuje v 1.–9. ročníku v rozsahu jedné disponibilní hodiny týdně. Realizuje se převážně v kmenové učebně, individuálně nebo v malé skupině. Konkrétní obsah vychází z doporučení školského poradenského zařízení, pedagogické diagnostiky a aktuálních potřeb žáka. Může být zaměřen na reedukaci školních dovedností, řeč, grafomotoriku, percepci, pozornost, paměť, prostorovou orientaci, sociální komunikaci, sebeobsluhu nebo zvládání chování.

Vzdělávání směřuje k pozitivní sociální interakci, rozvoji pozornosti, vnímání, soustředění, představivosti a paměti, schopnosti plnit úkol po jednotlivých krocích, spojovat části v celek, vyjadřovat potřeby a emoce, rozvíjet verbální i neverbální komunikaci, pracovní kompetence a samostatnost.

Stupeň	Výstupy žáka	Učivo
1. stupeň	Rozvíjí slovní zásobu, porozumění a srozumitelné vyjadřování; reprodukuje krátký obsah; vypráví podle obrázku; používá společenské formy; rozvíjí sluchové a zrakové vnímání, grafomotoriku, pozornost, paměť a prostorovou orientaci; používá nacvičené postupy při čtení, psaní a počítání; dokončí přiměřený úkol a požádá o pomoc.	Rozvoj řeči a slovní zásoby; poslech; fonemické a zrakové rozlišování; grafomotorika; reedukace čtení, psaní a počítání; pozornost, paměť, orientace v prostoru a čase; sociální dovednosti; pracovní návyky a sebehodnocení.
2. stupeň	Komunikuje při informování, odmítnutí, prosbě, omluvě a řešení konfliktu; čte přiměřený text s porozuměním; vyjadřuje názor, potřebu a emoci;	Funkční komunikace; práce s textem; písemná a matematická reedukace; exekutivní funkce; sociální situace a řešení

Stupeň	Výstupy žáka	Učivo
	uplatňuje pravidla společenského chování; používá kompenzační a reedukační strategie; plánuje postup, kontroluje výsledek a hodnotí pokrok; rozvíjí dovednosti potřebné pro samostatný život a další vzdělávání.	konfliktu; sebeobsluha; organizace práce; profesní orientace; bezpečné používání digitálních a kompenzačních pomůcek.

Hlavní průřezové vazby

OSV – všechny tematické okruhy podle individuální potřeby, zejména rozvoj poznávání, seberegulace, psychohygiena, komunikace, vztahy a řešení problémů; MV – bezpečné přijímání a předávání informací.

7.5 Matematika

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Předmět rozvíjí matematickou gramotnost, logické myšlení, přesnost, vytrvalost a schopnost použít matematiku v praktickém životě. Zahrnuje čísla a početní operace, číslo a proměnnou, závislosti a práci s daty, geometrii a nestandardní úlohy. Výuka probíhá převážně v kmenové učebně, podle potřeby s kalkulátorem, tabulkovým procesorem a geometrickým softwarem. Na 1. stupni je skutečná dotace 4–5–5–5–5 hodin. Na 2. stupni činí v Dobřichovicích 5–4–4–4 a ve Slaném 4–4–4–4 hodiny týdně.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
1.	Čte, píše a porovnává čísla 0–20; vytváří soubory; sčítá a odčítá bez přechodu přes desítku; řeší jednoduché úlohy; orientuje se v prostoru; pozná základní útvary a tělesa.	Čísla do 20; číselná osa; sčítání a odčítání; slovní úlohy; prostorová orientace; čtverec, obdélník, trojúhelník, kruh; krychle, kvádr, koule a válec; základní jednotky.
2.	Počítá do 100; sčítá a odčítá; používá závorky; řeší slovní úlohy; seznamuje se s násobilkou; používá mince a bankovky; orientuje se v čase; rýsuje přímku a úsečku a měří délku.	Počítání do 100; slovní úlohy; násobilka do 50; peníze; jednotky času; bod, čára, přímka, úsečka a tělesa.
3.	Násobí a dělí v oboru malé násobilky; počítá do 1000; zaokrouhluje; řeší jednoduché rovnice; doplňuje tabulky; používá jednotky délky; rýsuje bod, přímku, polopřímku, úsečku a základní obrazce; rozlišuje kruh a kružnici a pozná souměrnost.	Malá násobilka; početní operace do 1000; rovnice; tabulky a posloupnosti; jednotky délky; rovinné útvary, kruh a kružnice; souměrnost a tělesa.
4.	Čte, zapisuje, porovnává a zaokrouhluje větší přirozená čísla; provádí pamětné a písemné operace; řeší dvoukrokové úlohy; modeluje zlomek; sestaví rovnoběžku, kolmici, kružnici, čtverec, obdélník a trojúhelník; počítá obvod a pracuje s tabulkou.	Přirozená čísla a desítková soustava; početní algoritmy; slovní úlohy; zlomky; rovnoběžky a kolmice; kružnice; trojúhelník; obvod; čtvercová síť; data v tabulce.
5.	Provádí početní operace s velkými přirozenými čísly; používá vlastnosti operací a kontrolu; pracuje se zlomky a desetinnými čísly; řeší praktické úlohy; počítá obvod, obsah a jednoduchý povrch; převádí jednotky; čte a tvoří tabulku, graf a diagram a využívá digitální zdroje.	Přirozená čísla do milionu a vyšší; písemné algoritmy; aritmetický průměr; zlomky a desetinná čísla; rovinné obrazce a tělesa; obsah, povrch a jednotky; tabulky, grafy, diagramy a tabulkový procesor.
6.	Provádí operace s přirozenými a desetinnými čísly;	Desetinná čísla; dělitelnost, prvočísla,

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	používá dělitelnost; pracuje se zlomkem; měří a počítá úhly; používá osovou souměrnost; třídí trojúhelníky; počítá povrch a objem kváдру a krychle; řeší praktické úlohy.	násobek a dělitel; úhel; osová souměrnost; trojúhelník; objem a povrch kváдру a krychle; data a digitální nástroje.
7.	Provádí operace se zlomky a celými čísly; používá poměr, měřítko, přímou a nepřímou úměrnost a procenta; sestaví shodné obrazce; pracuje se středovou souměrností; charakterizuje čtyřúhelníky a hranoly a počítá jejich obvod, obsah, povrch a objem.	Zlomky a celá čísla; poměr, úměra a trojčlenka; procenta; shodnost a souměrnost; čtyřúhelníky; hranoly; aplikační úlohy.
8.	Používá mocniny a odmocniny; upravuje výrazy a mnohočleny; řeší lineární rovnice; zpracuje statistická data; používá Pythagorovu větu; pracuje s kruhem, kružnicí a válcem a řeší konstrukční úlohy.	Druhá mocnina a odmocnina; mocniny; výrazy a mnohočleny; lineární rovnice; statistika; Pythagorova věta; kruh a kružnice; válec; množiny bodů a konstrukce.
9.	Pracuje s lomeným výrazem; řeší lineární rovnice a soustavy; používá funkce, tabulky a grafy; řeší finanční úlohy; používá podobnost a goniometrické funkce; charakterizuje a počítá tělesa; čte a tvoří jednoduchý technický výkres; používá kalkulátor a software.	Lomené výrazy; rovnice, nerovnice a soustavy; funkce; finanční matematika; podobnost; goniometrické funkce; jehlan, kužel, koule a další tělesa; technické rýsování a digitální modelování.

Hlavní průřezové vazby

OSV – rozvoj poznávání, seberegulace, vytrvalost, spolupráce a řešení problémů; EV – energie, zdroje, spotřeba a praktické environmentální úlohy; MV – interpretace tabulek, grafů, statistik a číselných tvrzení.

7.6 Informatika

Charakteristika a časové vymezení

Informatika rozvíjí informatické myšlení a porozumění digitálním technologiím. Vyučuje se jednu hodinu týdně ve 4.–9. ročníku; číslo za lomítkem v učebním plánu označuje disponibilní hodinu. Výuka probíhá převážně s počítači nebo jinými digitálními zařízeními.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
4.	Pojmenuje používaná zařízení a jejich účel; spustí doporučenou aplikaci; edituje text a obrázek; uloží a otevře soubor; dodržuje pokyny; propojí zařízení a uvede rizika; chrání heslo; zakóduje jednoduchou informaci; sestaví a opraví postup pro robotickou hračku.	Digitální zařízení; ovládání myši a klávesnice; soubor; aplikace; internet a cloud; uživatelské jméno, heslo a osobní údaje; piktogram, kód a šifra; hledání postupu a základy algoritmizace.
5.	Pracuje s textem, obrázkem, tabulkou a datovou řadou; kontroluje a řadí data; čte jednoduchý graf; v blokovém jazyce sestaví a opraví program; používá opakování a vlastní blok; rozpozná systém a jeho prvky; znázorní vztahy grafem nebo modelem.	Data a druhy dat; tabulka a graf; příkazy, opakování a ladění; blokové programování; postavy a zprávy; systém, prvky a vztahy; graf, schéma a model.
6.	Získá a interpretuje informace z dat; kóduje	Data a kódování; schéma a vývojový

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	jednoduchý text a obrázek; čte kroky algoritmu; rozloží úlohu; popíše školní informační systém; bezpečně ukládá a spravuje data.	diagram; algoritmus; školní informační systém; soubory, účty a ochrana dat.
7.	Porovnává způsoby kódování; navrhne postup řešení; tvoří a testuje jednoduchý program; pracuje s tabulkou, řazením a filtrováním; vysvětlí základní hardware a software.	Kódování; dekompozice; programovací prostředí; tabulka; hardware, software a operační systém.
8.	Vyhodnocuje data a odhaluje chyby; volí vhodný algoritmus a zdůvodní jej; upravuje program; navrhne evidenci dat; popíše síť a její prvky; předchází bezpečnostním rizikům.	Interpretace dat; algoritmizace a ladění; evidence dat; počítačová síť, klient, server, IP adresa a URL; malware, antivir a firewall.
9.	Modeluje problém; ověří úplnost informací; vytváří a upravuje program; posoudí účel a rizika informačního systému; volí formát dat a způsob připojení; chrání zařízení, účty a digitální stopu.	Modelování; tvorba programu; informační systémy; formáty a správa dat; sítě; hesla, zálohování, bezpečnost, etika a autorské právo.

Hlavní průřezové vazby

OSV – poznávání, kreativita, spolupráce a řešení problémů; VDO – odpovědné jednání v digitální společnosti; VMEGS a MKV – globální komunikace a respekt v online prostředí; EV – spotřeba energie a životní cyklus techniky; MV – kritické hodnocení zdrojů, fungování médií a tvorba digitálního sdělení.

7.7 Prvouka

Prvouka se vyučuje v 1.–3. ročníku. Dotace v Dobřichovicích činí 2–2–1/1, ve Slaném 2–2–3 hodiny. Obsah tvoří místo, kde žijeme; lidé kolem nás; lidé a čas; rozmanitost přírody; člověk a jeho zdraví.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
1.	Orientuje se ve škole a blízkém okolí; zvládá přípravu na výuku a bezpečnou cestu; pojmenuje rodinu a zaměstnance školy; používá pravidla chování; poznává mince; orientuje se ve dnech, celých hodinách a ročních obdobích; poznává běžné rostliny a živočichy; popíše základní části těla; dodržuje hygienu a bezpečnost.	Domov, škola a obec; rodina a soužití; chování a finance; denní režim a čas; živá a neživá příroda; lidské tělo, zdraví, osobní bezpečí a tísňová pomoc.
2.	Orientuje se v okolí školy a bydliště; rozpozná dopravní značky; vysvětlí povolání a práva a povinnosti; posoudí správné chování; používá peníze; určuje čas, měsíce a posloupnost dějů; třídí přírodniny a pozoruje změny přírody; rozlišuje nemoc a úraz; uplatňuje pravidla chodce a cyklisty a přivolá pomoc.	Obec a okolní krajina; rodina, povolání, právo a finance; kalendář a minulost; rostliny, živočichové a ochrana přírody; zdraví, návykové látky, doprava a mimořádné situace.
3.	Vyznačí bydliště a školu v plánu; začlení obec do kraje; určuje světové strany a používá mapu; dodržuje bezpečnost v přírodě; řeší jednoduché finanční situace; respektuje práva; orientuje se v čase a regionální historii; zkoumá vlastnosti vody, vzduchu a půdy; třídí organismy; popíše tělo a vývoj člověka; poskytne základní první pomoc; bezpečně se chová v dopravě a digitálním prostředí; provede a zaznamená	Plán, mapa, region a krajina; mezilidské vztahy, právo, kultura a finance; čas, památky, báje a pověsti; látky, voda, vzduch, půda, vesmír, rostliny a živočichové; lidské tělo, vývoj, zdraví, bezpečnost; měření a digitální záznam.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	jednoduchý pokus.	

Hlavní průřezové vazby

OSV – sebepoznání, vztahy, komunikace a bezpečí; VDO – škola, obec, pravidla, práva a povinnosti; VMEGS a MKV – zkušenosti ze světa, rodina a respekt k odlišnostem; EV – příroda, podmínky života a péče o prostředí; MV – jednoduchá sdělení a reklama.

7.8 Přírodověda

Přírodověda se vyučuje ve 4. a 5. ročníku. V Dobřichovicích činí dotace 1/1–2 hodiny, ve Slaném 1/1–1 hodinu. Vyšší dotace se využívá k praktickému pozorování, pokusům a upevňování učiva.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
4.	Třídí živou a neživou přírodu; popíše základní podmínky života a vybraná společenstva; poznává rostliny, houby a živočichy; provádí pozorování a jednoduchý pokus; měří veličiny; vysvětlí význam vody, vzduchu a půdy; uplatňuje ochranu přírody; popíše základní orgány člověka, zdravý režim a první pomoc.	Látky a jejich vlastnosti; voda, vzduch a půda; rostliny, houby a živočichové; ekosystémy; ochrana prostředí; lidské tělo, zdraví, výživa, bezpečnost a první pomoc.
5.	Vysvětlí postavení Země ve vesmíru, střídání dne a noci a ročních období; pracuje s jednoduchými klíči; objasní vztahy v ekosystému a vliv člověka; plánuje a vyhodnotí pokus; popíše orgánové soustavy, vývoj a rozmnožování člověka; uplatňuje prevenci nemocí, odpovědné chování, odmítání návykových látek a postup při mimořádné události; využívá digitální měření.	Země a vesmír; rozmanitost organismů; rovnováha v přírodě; ekologické problémy; člověk, orgánové soustavy, vývoj a reprodukce; zdravý životní styl; návykové látky; osobní bezpečí; pokus a digitální záznam.

Hlavní průřezové vazby

OSV – sebepoznání, zdraví, seberegulace a řešení problémů; VMEGS – globální přírodní souvislosti; EV – ekosystémy, podmínky života, lidské aktivity a vztah k prostředí; MV – kritické posuzování informací o přírodě a zdraví.

7.9 Vlastivěda

Vlastivěda se vyučuje ve 4. a 5. ročníku. Dotace v Dobřichovicích činí 1–2 hodiny, ve Slaném 1–1 hodinu.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
4.	Orientuje se v plánu a mapě; určuje světové strany; charakterizuje místní region a Českou republiku; pozná kraje, hlavní město, povrch a vodstvo; používá státní symboly; rozlišuje obecní a státní instituce; orientuje se na časové ose a popíše vybrané události od pravěku po období českého státu.	Místní krajina a region; mapa a měřítko; Česká republika, kraje, Praha, povrch a vodstvo; obec, stát a symboly; časová osa; pravěk, Velká Morava, Přemyslovci a Lucemburkové.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
5.	Orientuje se v Evropě a sousedních státech; porovnává způsob života a kulturu; vysvětlí základní fungování demokratického státu, práva a povinnosti; používá mapu a digitální mapové zdroje; objasní vybrané události českých dějin od husitství po současnost a vztahuje je k regionu.	Evropa a svět; sousední státy; obyvatelstvo a kultura; demokracie, právo a občanství; hospodářství a region; husitství, Habsburkové, národní obrození, vznik Československa, světové války, období totality a vývoj po roce 1989.

Hlavní průřezové vazby

OSV – poznávání lidí, komunikace a vztahy; VDO – občanská společnost, stát, participace a demokracie; VMEGS – Evropa a evropská identita; MKV – kulturní diference, etnický původ a sociální smír; EV – kulturní krajina; MV – práce s historickými a současnými sděleními.

7.10 Dějepis

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Dějepis vede žáka k porozumění vývoji lidské společnosti, českých a světových dějin, k práci s historickým časem, prostorem a prameny a ke kritickému posuzování informací. Výuka využívá časové osy, mapy, obrazové a písemné prameny, regionální památky, dokumentární materiály a digitální zdroje. V Dobřichovicích činí dotace 2–2–2–1/1, ve Slaném 2–1/1–1/1–1/1 hodiny týdně.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
6.	Uvede konkrétní příklady důležitosti a potřeby dějepisných poznatků; orientuje se na časové ose a v historické mapě; rozlišuje historický pramen a odbornou informaci; charakterizuje život pravěkých lovců, zemědělců a prvních řemeslníků; vysvětlí význam vzniku zemědělství, řemesel a zpracování kovů; rozpozná souvislost mezi přírodními podmínkami a vznikem starověkých států; charakterizuje vybrané civilizace starověkého Orientu, Řecka a Říma; porovná formy vlády a postavení společenských skupin; uvede přínos antické kultury a vznik křesťanství.	Historický čas a prostor; prameny, archeologie a regionální historie; vznik a vývoj člověka; paleolit, neolit a doba kovů; Mezopotámie, Egypt, Indie a Čína; antické Řecko; Řím; antická kultura, judaismus a křesťanství; zánik západořímské říše.
7.	Popíše změny Evropy po zániku západořímské říše; charakterizuje středověkou společnost, úlohu křesťanství, islámu a významné říše; objasní vývoj Velké Moravy a českého státu; uvede význam vybraných Přemyslovců a Lucemburků; popíše románskou a gotickou kulturu; vysvětlí příčiny, průběh a důsledky husitství; objasní význam zámořských objevů, renesance, humanismu a reformace; porovná důsledky střetávání evropských a mimoevropských kultur.	Raný a vrcholný středověk; Byzanc, Arabové, islám, Francká říše a Svatá říše římská; Slované a Velká Morava; Přemyslovci a Lucemburkové; církve, města a venkov; románská a gotická kultura; husitství a Jiří z Poděbrad; Jagellonci; zámořské objevy; renesance, humanismus a reformace.
8.	Vysvětlí vývoj českého státu v habsburské monarchii a příčiny a důsledky třicetileté války; rozpozná znaky	Habsburkové a české země; třicetiletá válka; baroko; absolutismus a

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	absolutismu, konstituční vlády, baroka a osvícenství; objasní modernizaci společnosti, průmyslovou revoluci a sociální změny; vysvětlí význam americké a francouzské revoluce; charakterizuje napoleonské období; porovná cíle evropských revolucí a národních hnutí; vysvětlí české národní obrození a události roku 1848; popíše vývoj habsburské monarchie a české společnosti ve druhé polovině 19. století; vysvětlí kolonialismus a základní příčiny první světové války.	parlamentarismus; osvícenství a reformy; vznik USA; Velká francouzská revoluce a Napoleon; průmyslová revoluce; národní obrození; revoluce 1848; Rakousko-Uhersko; občanská společnost, nacionalismus, kolonialismus a konflikty velmocí; počátky první světové války.
9.	Popíše průběh a důsledky první světové války a okolnosti vzniku Československa; charakterizuje první Československou republiku a svět mezi válkami; vysvětlí příčiny hospodářské krize a vzestupu totalitních ideologií; rozpozná znaky nacismu, fašismu, komunismu, rasismu a antisemitismu; popíše druhou světovou válku, holokaust, domácí a zahraniční odboj a osvobození; vysvětlí poválečný vývoj, studenou válku a dekolonizaci; charakterizuje komunistický převrat, totalitní režim v Československu, rok 1968, normalizaci, disent a rok 1989; popíše demokratický vývoj České republiky; rozlišuje historický fakt, názor, interpretaci a propagandu a ověřuje zdroje.	První světová válka; vznik Československa; versailleský systém; první republika; světová hospodářská krize; totalitní režimy; Mnichov a druhá republika; druhá světová válka, okupace, odboj a holokaust; poválečné uspořádání; studená válka; únor 1948, komunistický režim, pražské jaro, normalizace a disent; listopad 1989; rozdělení Československa a Česká republika; evropská integrace a současný svět; práce s informacemi a propagandou.

Hlavní průřezové vazby

OSV – hodnoty, postoje a rozhodování; VDO – občan, stát a principy demokracie; VMEGS – evropské dějiny a globální souvislosti; MKV – kulturní difference, etnický původ a sociální smír; EV – proměny krajiny; MV – pramen, propaganda, manipulace a interpretace reality.

7.11 Výchova k občanství

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Předmět rozvíjí orientaci žáka ve společnosti, sebepoznání, odpovědné vztahy, právní a finanční gramotnost, demokratické postoje, mediální gramotnost a přípravu na život a povolání. V Dobřichovicích činí dotace jednu hodinu týdně v 6.–9. ročníku, ve Slaném 1–1–1–2 hodiny. Výuka pracuje s běžnými životními situacemi, diskusí, nácvikem, projekty, dokumenty, formuláři a ověřenými digitálními informacemi.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
6.	Orientuje se v životě školy a obce; objasní význam pravidel a rozlišuje práva a povinnosti žáka; respektuje kulturní a společenské odlišnosti; vysvětlí význam rodiny a dalších sociálních skupin; rozpozná nevhodné, násilné a diskriminační jednání; uvede významné události, osobnosti, památky a tradice regionu a státu; používá státní symboly; sestaví jednoduchý osobní rozpočet a rozlišuje potřebu a přání; bezpečně komunikuje a chrání soukromí.	Naše škola a obec; region, vlast a státní symboly; kalendář, tradice a kulturní dědictví; rodina a mezilidské vztahy; pravidla, práva a povinnosti; peníze, majetek a osobní rozpočet; bezpečná a respektující komunikace; osobní údaje a digitální stopa.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
7.	Popíše své schopnosti, vlastnosti a cíle; uplatňuje seberegulaci, psychohygienu a zásady řešení konfliktu; rozlišuje stereotyp, předsudek a diskriminaci; respektuje lidskou důstojnost; objasní význam kultury, médií a náboženství; kriticky posoudí reklamní a mediální sdělení; vysvětlí dělbu práce, výrobu, obchod a služby; rozlišuje příjmy a výdaje domácnosti a posoudí rizika nevýhodného nákupu nebo smlouvy.	Člověk jako osobnost; sebepoznání, emoce a seberegulace; vztahy a konflikt; kulturní rozmanitost, víra a náboženství; média, reklama a manipulace; potřeby, statky, služby a trh; rodinný rozpočet; spotřebitel a odpovědné nakupování.
8.	Rozlišuje základní formy státu a znaky demokratického a totalitního režimu; vysvětlí dělbu státní moci, význam voleb a fungování obce, kraje a státu; objasní úlohu právního řádu, rozlišuje právní a morální normu a uvede příklady právních vztahů; přiměřeně uplatňuje svá práva a respektuje práva druhých; rozpozná protiprávní jednání a jeho možné důsledky; vysvětlí význam základních práv a svobod; orientuje se v hotovostním a bezhotovostním placení, bankovním účtu, úroku, úvěru a pojištění a posoudí rizika zadlužení.	Stát a demokracie; Ústava České republiky; moc zákonodárná, výkonná a soudní; volby a samospráva; právní řád, právní vztahy a odpovědnost; základní lidská práva; ochrana spotřebitele; banky, účty, úrok, úvěr, pojištění, dluh a prevence předlužení.
9.	Vysvětlí význam Evropské unie a mezinárodní spolupráce; uvede příklady globálních problémů a možností odpovědného jednání; orientuje se v pracovních a občanskoprávních vztazích běžného života; vyhledá pomoc při ohrožení práv, násilí, závislosti nebo finančním problému; realisticky posoudí své předpoklady, vzdělávací možnosti a profesní cíle; sestaví osobní rozpočet, porovná nabídky a rozpozná podvod; objasní význam daní a veřejných rozpočtů; kriticky hodnotí mediální obsah, dezinformace a manipulaci a odpovědně se účastní veřejného života.	Evropská unie a mezinárodní organizace; globalizace a globální problémy; občan a právo; smlouvy, práce a zaměstnání; sociální a odborná pomoc; volba školy a povolání; osobní finance, daně a veřejné rozpočty; média, dezinformace, občanská účast a odpovědnost.

Hlavní průřezové vazby

OSV – sebepoznání, vztahy, komunikace, rozhodování a hodnoty; VDO – všechny tematické okruhy; VMEGS – evropská integrace a globální odpovědnost; MKV – respekt, rovnost a sociální smír; EV – odpovědná spotřeba; MV – kritické přijímání sdělení, fungování médií a manipulace.

7.12 Fyzika

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Fyzika vede žáka k pozorování, měření, experimentování, formulování závěrů a využívání fyzikálních poznatků v běžném životě. Výuka používá měřidla, modely, jednoduché pokusy, tabulky, grafy, kalkulačtor a digitální záznam dat. Důraz se klade na bezpečnost práce a hospodárné nakládání s energií. V Dobřichovicích činí dotace 2–2–2–1/1, ve Slaném 1–1–2–2 hodiny týdně.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
6.	Rozlišuje látku a těleso a uvede jejich vlastnosti; používá značky a jednotky vybraných veličin; změří délku, objem, hmotnost, čas a teplotu a zapíše výsledek s přiměřenou přesností; určí hustotu z hmotnosti a objemu a využije vztah v praktické úloze; vysvětlí částicové složení látek,	Tělesa a látky; fyzikální veličiny a měření; délka, objem, hmotnost, hustota, čas a teplota; částicová stavba látek; difuze; skupenství; teplotní roztažnost; elektrické vlastnosti látek;

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	změny skupenství a tepelnou roztažnost; rozpozná elektrické a magnetické vlastnosti látek; sestaví jednoduchý elektrický obvod a dodržuje bezpečnost.	magnety a magnetické pole; jednoduchý elektrický obvod; bezpečnost.
7.	Rozhodne, zda je těleso v klidu nebo pohybu vzhledem k jinému tělesu; rozlišuje pohyb rovnoměrný a nerovnoměrný a pracuje se vztahem mezi rychlostí, dráhou a časem; změří nebo odhadne sílu; znázorní sílu a určí výslednici jednoduchých sil; vysvětlí účinky gravitační síly, tření a otáčivé účinky síly; používá poznatky o tlaku; vysvětlí Pascalův a Archimédův zákon a předvídá chování tělesa v tekutině; interpretuje jednoduchý graf pohybu.	Pohyb a vztažná soustava; dráha, čas a rychlost; graf pohybu; síla, skládání sil a gravitační pole; těžiště; tření; páka a kladka; tlak a tlaková síla; mechanické vlastnosti kapalin a plynů; Pascalův zákon; hydrostatický a atmosférický tlak; Archimédův zákon.
8.	Určí práci a výkon v jednoduchých situacích; vysvětlí souvislost práce a energie a přeměny polohové, pohybové a vnitřní energie; popíše přenos tepla a změny skupenství; rozlišuje obnovitelné a neobnovitelné zdroje; charakterizuje zdroj zvuku, jeho šíření, výšku a hlasitost a uplatňuje ochranu sluchu; rozliší elektrický proud, napětí a odpor, změří základní elektrické veličiny a používá Ohmův zákon v jednoduchém obvodu; dodržuje pravidla bezpečné práce s elektřinou.	Mechanická práce, výkon a energie; jednoduché stroje; vnitřní energie a teplo; tepelná výměna; změny skupenství; energetické zdroje; zvuk, frekvence, šíření a ochrana sluchu; elektrický náboj, proud, napětí a odpor; Ohmův zákon; sériové a paralelní zapojení; elektrická práce a výkon; bezpečnost.
9.	Vysvětlí vznik magnetického pole elektrického proudu a základní princip elektromagnetu, motoru, generátoru a transformátoru; rozlišuje stejnosměrný a střídavý proud a popíše bezpečný přenos elektřiny; rozpozná zdroje světla, využije zákon odrazu a popíše lom světla a zobrazení zrcadly a čočkami; vysvětlí vznik obrazu v oku a základní optické vady; uvede příklady využití elektromagnetického záření; popíše stavbu atomu, radioaktivitu, ochranu před zářením a princip jaderné energetiky; objasní základní uspořádání Sluneční soustavy; posoudí výhody a rizika různých zdrojů energie.	Elektromagnetické jevy; elektromagnet, elektromotor, elektromagnetická indukce, generátor a transformátor; střídavý proud a rozvodná síť; světlo, stín, odraz a lom; zrcadla, čočky a optické přístroje; oko; elektromagnetické záření; atomové jádro, radioaktivita a jaderná energie; Sluneční soustava a vesmír; výroba energie a její dopady.

Hlavní průřezové vazby

OSV – poznávání, spolupráce a řešení problémů; VMEGS – technický rozvoj a energetické souvislosti; EV – energie, zdroje, znečištění a dopady techniky; MV – interpretace měření, grafů a technických informací.

7.13 Chemie

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Chemie se vyučuje v 8. a 9. ročníku. V Dobřichovicích činí dotace 1/1–1/1, ve Slaném 1–1 hodinu týdně. Výuka vychází z pozorování vlastností látek, jednoduchých pokusů, modelů, chemických značek a rovnic a z praktických témat zdraví, domácnosti, průmyslu a životního prostředí. Při všech činnostech se dodržují pravidla bezpečnosti. Vyšší dotace v Dobřichovicích slouží zejména k procvičování, pokusům, praktickým úlohám a environmentálním souvislostem.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
8.	Určí společné a rozdílné vlastnosti látek a pracuje s nimi bezpečně; rozpozná nebezpečnost vybraných látek podle označení; rozlišuje směs a chemicky čistou látku; vypočítá nebo připraví jednoduchý roztok a navrhne oddělení složek směsi; rozlišuje druhy vody a uvede příčiny znečištění vzduchu a vody; používá pojmy atom, molekula, prvek a sloučenina; orientuje se v periodické soustavě a používá značky vybraných prvků; rozlišuje kovy, nekovy a polokovy; rozpozná chemickou reakci, určí reaktanty a produkty a zapíše jednoduchou rovnici; rozlišuje oxidy, halogenidy, kyseliny, hydroxidy a soli, uvede jejich vlastnosti, použití a zásady první pomoci; změří nebo odhadne pH.	Bezpečnost, laboratorní pomůcky a výstražné symboly; vlastnosti látek; směsi, roztoky a jejich oddělování; voda a vzduch; částicové složení látek; atom, molekula, ion; chemické prvky a periodická soustava; kovy a nekovy; chemická vazba; chemická reakce a rovnice; zákon zachování hmotnosti; oxidy, halogenidy, kyseliny, hydroxidy a soli; kyselost, zásaditost a pH; neutralizace; první pomoc.
9.	Rozlišuje redoxní, exotermní a endotermní děje v jednoduchých příkladech; vysvětlí faktory ovlivňující rychlost reakce; posoudí význam a rizika výroby a využívání energie a paliv; rozlišuje základní uhlovodíky a jejich deriváty a uvede jejich zdroje, vlastnosti a využití; orientuje se v základních přírodních látkách a zásadách správné výživy; vysvětlí využití a environmentální dopady plastů, detergentů, hnojiv, pesticidů, léčiv a návykových látek; zhodnotí využívání surovin a principy šetrného nakládání s odpady; aplikuje bezpečné chování při úniku nebezpečné látky, požáru nebo havárii; ověřuje informace o chemických látkách a výrobcích.	Redoxní reakce; elektrolýza a koroze; rychlost chemických reakcí; teplo a chemická reakce; paliva, fosilní a obnovitelné zdroje; uhlovodíky, ropa, zemní plyn a uhlí; deriváty uhlovodíků; alkoholy a organické kyseliny; sacharidy, tuky, bílkoviny a vitaminy; plasty a syntetická vlákna; průmyslová hnojiva a pesticidy; detergenty, léčiva a návykové látky; chemický průmysl, suroviny a odpady; mimořádné události a ochrana člověka.

Hlavní průřezové vazby

OSV – bezpečnost, odpovědnost, spolupráce a řešení problémů; VMEGS – globální využívání surovin; EV – voda, ovzduší, půda, energie, suroviny, odpady a znečištění; MV – kritické posuzování informací a reklamy o látkách, výrobcích a zdraví.

7.14 Přírodopis

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Přírodopis se vyučuje v 6.–9. ročníku v rozsahu dvou hodin týdně na obou pracovištích. V Dobřichovicích zahrnuje také vzdělávací obsah Výchovy ke zdraví; související témata jsou začleněna zejména do 8. a 9. ročníku a průběžně do všech ročníků. Předmět rozvíjí poznávání živé a neživé přírody, lidského organismu, zdraví a vztahů v ekosystémech. Výuka využívá přírodniny, modely, mikroskop, lupy, atlasy, určovací klíče, jednoduché pokusy, terénní pozorování a digitální záznam.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
6.	Rozliší základní projevy a podmínky života; vysvětlí význam buněčné stavby a rozliší rostlinnou, živočišnou a bakteriální buňku; používá mikroskop a připraví jednoduchý preparát; třídí organismy do základních skupin; uvede význam a rizika virů a bakterií; rozpozná	Vznik, vývoj, rozmanitost a projevy života; buňka, pletivo, tkáň, orgán a organismus; mikroskopování; systém organismů; viry a bakterie; sinice, řasy, houby a lišejníky; mechorosty; prvoci;

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	vybrané houby, lišejníky, řasy a mechorosty; charakterizuje stavbu a způsob života bezobratlých; porovná základní skupiny bezobratlých a uvede jejich význam; sestaví jednoduchý potravní řetězec; dodržuje pravidla bezpečného pozorování a práce s biologickým materiálem.	žahavci, ploštěnci, hlísti, měkkýši, kroužkovci, členovci a ostnokožci; potravní vztahy; biologické pozorování a pokus.
7.	Rozlišuje základní skupiny obratlovců podle stavby těla, způsobu života a rozmnožování; porovná přizpůsobení živočichů prostředí; pozná vybrané druhy a uplatňuje zásady bezpečného kontaktu se živočichy; vysvětlí základní orgány rostlin a jejich funkce; rozlišuje výtrusné a semenné rostliny, nahosemenné a krytosemenné rostliny; pracuje s atlasem a jednoduchým určovacím klíčem; objasní význam rostlin a živočichů pro člověka a ekosystémy; uvede zásady ochrany druhů a jejich prostředí.	Strunatci a obratlovci; kruhoústí, paryby, ryby, obojživelníci, plazi, ptáci a savci; etologie a přizpůsobení prostředí; stavba a funkce rostlinných orgánů; fotosyntéza, dýchání, růst a rozmnožování; kaprad'orosty; nahosemenné a krytosemenné rostliny; jednoděložné a dvouděložné rostliny; hospodářsky významné a chráněné druhy; určování organismů; ochrana přírody.
8.	Orientuje se v základních etapách vývoje člověka; vysvětlí příbuznost člověka s ostatními organismy; popíše stavbu a funkci orgánových soustav; objasní vztah mezi tělesným a duševním zdravím; uplatňuje zásady hygieny, zdravé výživy, pohybu, odpočinku a prevence nemocí; rozpozná život ohrožující stav a poskytne základní první pomoc; vysvětlí změny v dospívání, zásady reprodukčního a sexuálního zdraví, odpovědného partnerského chování a ochrany před infekcemi; respektuje hranice, souhlas, soukromí a důstojnost; rozpozná rizika návykových látek, sebepoškozování, poruch příjmu potravy a násilí a ví, kde vyhledat pomoc; vysvětlí základní princip dědičnosti.	Původ a vývoj člověka; anatomie a fyziologie; opěrná a pohybová, oběhová, dýchací, trávicí, vylučovací, kožní, nervová, smyslová, hormonální a rozmnožovací soustava; imunita a nemoci; zdravý životní styl; výživa, pohyb, spánek a psychohygiena; úrazy a první pomoc; dospívání, vztahy, sexualita, souhlas, antikoncepce a prevence infekcí; návykové látky a další rizikové chování; genetika, gen, chromozom a dědičnost.
9.	Rozpozná vybrané nerosty a horniny podle jejich znaků; vysvětlí vnitřní a vnější geologické děje, vznik půdy a vývoj zemského povrchu; orientuje se v hlavních obdobích vývoje Země a života; uvede doklady evoluce a vysvětlí přírodní výběr v základních souvislostech; rozlišuje podmínky a složky ekosystému, vysvětlí tok energie, koloběh látek a změny početnosti populací; uvede příklady pozitivních a negativních vlivů člověka na přírodu; hodnotí místní ekologický problém a navrhne přiměřené řešení; uplatňuje odpovědné chování při mimořádných událostech a ohrožení zdraví; kriticky posuzuje informace o přírodě a zdraví.	Mineralogie a petrologie; stavba Země; desková tektonika; zemětřesení a sopečná činnost; zvětrávání, eroze a půdy; geologický vývoj a vývoj života; evoluce; organismy a prostředí; populace, společenstvo a ekosystém; potravní řetězce a koloběhy; ochrana přírody, biodiverzita, klima, odpady a udržitelný způsob života; místní environmentální problémy; mimořádné události, bezpečí a první pomoc; ověřování informací.

7.15 Zeměpis

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Zeměpis má přírodovědný i společenskovední charakter. Rozvíjí orientaci v geografickém prostředí, práci s mapou a dalšími informačními zdroji, poznávání regionů světa, České republiky a místního regionu a porozumění vztahům mezi přírodou a lidskou společností. Výuka využívá atlasy, nástěnné a digitální mapy, glóbus, statistická data, grafy, obrazový materiál, terénní pozorování a jednoduché geografické informační nástroje. V Dobřichovicích činí dotace 1/1 hodiny v každém ročníku; ve Slaném 1–1/1–1/1–1 hodinu týdně.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
6.	Organizuje a přiměřeně hodnotí geografické informace z map, grafů, tabulek a digitálních zdrojů; používá glóbus, měřítko, zeměpisné souřadnice, značky a vysvětlivky; rozlišuje druhy map; vysvětlí základní důsledky tvaru a pohybů Země; orientuje se ve Sluneční soustavě; rozlišuje složky krajinné sféry a vysvětlí jejich základní vztahy; popíše rozložení pevnin a oceánů; porovná přírodní a společenské poměry Afriky, Austrálie a Oceánie; orientuje se v terénu a uplatňuje zásady bezpečného pohybu.	Geografické informace a kartografie; glóbus, mapa, měřítko, legenda a souřadnice; Země jako vesmírné těleso; časová pásma; litosféra, atmosféra, hydrosféra, pedosféra a biosféra; přírodní oblasti Země; světový oceán; Afrika; Austrálie a Oceánie; práce s mapou a orientace v terénu.
7.	Vymezí a porovná regiony podle přírodních a společenských znaků; lokalizuje významné státy, oblasti, města, povrchové celky a vodstvo; vysvětlí vliv přírodních podmínek na osídlení a hospodářství; porovná obyvatelstvo, kulturu, náboženství, hospodářskou úroveň a problémy vybraných regionů; charakterizuje Ameriku, Asii a polární oblasti; uvede příklady mezinárodní spolupráce a konfliktů; posuzuje věrohodnost geografických informací.	Regionální geografie Ameriky; Severní, Střední a Jižní Amerika; regionální geografie Asie; jihozápadní, jižní, jihovýchodní, východní, střední a severní Asie; Arktida a Antarktida; přírodní podmínky, obyvatelstvo, sídla, hospodářství a environmentální problémy; práce s tematickou a digitální mapou.
8.	Vymezí Evropu a její regiony; porovná přírodní podmínky, obyvatelstvo, sídla, hospodářství a kulturní odlišnosti evropských oblastí; lokalizuje evropské státy a hlavní města; vysvětlí význam Evropské unie a přeshraniční spolupráce; charakterizuje sousední státy České republiky; porovnává regionální rozdíly a jejich příčiny; vyhledává a zpracovává statistická a mapová data; bezpečně a odpovědně plánuje jednoduchou cestu.	Evropa – poloha, povrch, podnebí, vodstvo, přírodní zdroje, obyvatelstvo, sídla a hospodářství; severní, západní, jižní, jihovýchodní, východní a střední Evropa; evropské státy a města; Evropská unie; sousední státy České republiky; cestovní ruch, doprava a regionální problémy; plánování trasy.
9.	Uřídí polohu České republiky a vysvětlí její přírodní, obyvatelské a hospodářské poměry; lokalizuje kraje, významná města, povrchové celky, vodstvo a chráněná území; porovná regionální rozdíly; charakterizuje místní region Dobřichovicka nebo Slánska podle místa vzdělávání; vysvětlí strukturu obyvatelstva, sídel a světového hospodářství; uvede příklady globalizace, migrace, urbanizace, nerovnoměrného rozvoje, konfliktů a změny klimatu; rozlišuje přírodní a kulturní	Česká republika – poloha, povrch, podnebí, vodstvo, půdy, příroda, obyvatelstvo, sídla, hospodářství a doprava; kraje; Praha; místní region Dobřichovicka a Slánska; obyvatelstvo a sídla světa; hospodářské sektory; politická mapa světa; globalizace, migrace a mezinárodní vztahy; krajina a životní prostředí; globální problémy a udržitelný rozvoj; geografický projekt a

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	krajinu; navrhne možnosti udržitelného jednání; vytváří jednoduchou mapu, graf nebo prezentaci z ověřených dat.	prezentace dat.

Praktické geografické dovednosti

Žák v průběhu 6.–9. ročníku používá mapu a buzolu, orientuje mapu podle terénu, určí světové strany, odhadne vzdálenost a výšku, pracuje s plánem obce a dopravním spojením, pořídí jednoduchý záznam terénního pozorování a uplatňuje zásady bezpečného pohybu a jednání při živelní pohromě nebo jiné mimořádné události.

7.16 Hudební výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Hudební výchova rozvíjí hudebnost prostřednictvím vokálních, instrumentálních, hudebně pohybových a poslechových činností. Podporuje kultivovaný hlasový projev, rytmické cítění, tvořivost, soustředěný poslech, pohybové vyjádření hudby a orientaci v základním hudebním názvosloví. Vyučuje se jednu hodinu týdně v 1.–9. ročníku na obou pracovištích. Výuka využívá hlas, hru na tělo, Orffovy nástroje, další dostupné hudební nástroje, notový a obrazový materiál a přiměřené digitální prostředky.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
1.	Zpívá jednoduché písně podle svých dispozic; správně dýchá a zřetelně vyslovuje; rytmizuje říkadlo a napodobuje jednoduchý rytmus; rozlišuje zvuk a tón, hlasitě a tiše, rychle a pomalu; reaguje na hudbu pohybem; poznává vybrané nástroje podle vzhledu a zvuku.	Hlasová a dechová cvičení; lidové a dětské písně; rytmus a hra na tělo; jednoduché rytmické nástroje; pochod, ukolébavka a taneční hudba; pohybová improvizace; zvuky a hudební nástroje.
2.	Udrží melodií a rytmus jednoduché písně; dodržuje hlasovou hygienu; vytleská rytmus říkadla a písně; doprovází zpěv jednoduchým nástrojem; rozlišuje stoupavou a klesavou melodií, zesilování a zeslabování; rozpozná 2/4 a 3/4 takt pohybem; seznamuje se s notovou osnovou, houslovým klíčem, notou a pomlkou.	Pěvecký a mluvní projev; hudební rytmus; lidový dvojhlas a kánon podle možností; Orffův instrumentár; notová osnova, houslový klíč, nota a pomlka; takt; pohybový doprovod; hudba vokální a instrumentální.
3.	Zpívá vybrané písně a hospodárně pracuje s dechem; taktuje nebo vytleská dvoudobý a třídobý takt; rozlišuje a zapisuje základní délky not; orientuje se v jednoduchém notovém zápisu; doprovází píseň rytmickými nástroji; rozlišuje valčík a polku; pohybem vyjadřuje charakter hudby; pozná státní hymnu a vybraná díla českých skladatelů.	Hlasová hygiena; 2/4 a 3/4 takt; nota celá, půlová a čtvrtová; rytmizace a hudební otázka a odpověď; polka a valčík; státní hymna; B. Smetana a A. Dvořák; nástroje dechové, smyčcové, žesťové a bicí.
4.	Zpívá v jednohlase, podle možností v kánonu; používá dynamiku a správné dýchání; rozlišuje délky not a vybraná dynamická znaménka; orientuje se ve stupnici C dur; vytváří jednoduchý doprovod; taktováním nebo pohybem reaguje na metrum; rozlišuje základní skupiny nástrojů; sdělí dojem z poslechu.	Repetice; houslový klíč; délky not a pomlky; p, mf, f; stupnice C dur; rytmické a melodické doprovody; 2/4, 3/4 a 4/4 takt; hudební nástroje; lidová a umělá píseň; vybrané skladby.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
5.	Zpívá podle svých dispozic intonačně čistě a rytmicky přesně; využívá osvojené pěvecké návyky; realizuje jednoduchý rytmický nebo melodický doprovod; rozpozná výrazné změny tempa, dynamiky a nálady; rozlišuje hudbu vokální, instrumentální a vokálně instrumentální; vyjadřuje hudbu pohybem a jednoduše hodnotí poslech; zaznamená vlastní hudební projev dostupným zařízením.	Upevňování pěveckých návyků; dvojhlas; rytmizace a improvizace; nástrojové skupiny; hudební formy a výrazové prostředky; lidová hudba, klasická a populární hudba; pohybové vyjádření; digitální zvukový záznam.
6.	Využívá individuální hlasové schopnosti; orientuje se v jednoduchém notovém zápisu; reprodukuje rytmus a vytváří doprovod; rozlišuje základní hudební formy, nástroje a obsazení; pohybem reaguje na tempo, dynamiku a metrum; charakterizuje vybrané ukázky české a světové hudby; respektuje autorské dílo.	Hlasová hygiena a mutace; jednohlas a vícehlas; rytmus, takt a tempo; partitura; hudební nástroje a tělesa; opera, opereta, muzikál a balet; lidová a umělá píseň; česká hudba; autorské právo.
7.	Zpívá a doprovází písně podle svých možností; využívá rytmické a melodické nástroje; rozpozná kontrast, gradaci, melodii, rytmus, tempo, dynamiku a barvu; rozlišuje symfonický orchestr a komorní hudbu; porovnává lidovou hudbu různých oblastí; pohybem vyjadřuje znějící hudbu; pořídí a uloží přiměřený zvukový záznam.	Dur a moll; tónika, subdominanta a dominanta informativně; symfonie, orchestr a komorní hudba; české baroko, klasicismus a romantismus; B. Smetana, A. Dvořák, L. Janáček a B. Martinů; lidová hudba; programní hudba; digitální záznam zvuku.
8.	Uplatňuje osvojené pěvecké a instrumentální dovednosti; volí vhodný doprovod; rozpoznává hudební styly a žánry a spojuje je s dobovým a kulturním kontextem; rozlišuje základní tance a pohybově je vyjadřuje; formuluje vlastní názor na hudební dílo; vyhledává hudební informace a ověřuje zdroj.	Vokální techniky; harmonie a polyfonie; hudba renesance, baroka, klasicismu, romantismu a 20. století; jazz, folk, country, rock a populární hudba; tance; hudba k divadlu a filmu; práce s hudební informací.
9.	Reprodukuje melodii podle svých schopností; dodržuje hlasovou hygienu; doprovází zpěv podle rytmického schématu; orientuje se v základních notačních značkách; porovnává hudební styly a způsoby interpretace; rozpoznává zvuk nástrojů a nástrojových skupin; diskutuje o funkci hudby ve společnosti; vytvoří nebo upraví jednoduchý zvukový záznam a respektuje licenci a autorství.	Souhrn hudební teorie; intonační, rytmická a dechová cvičení; dějiny hudby, styly a žánry; hudební nástroje a tělesa; taktování, tempo, dynamika a rytmus; hudba současnosti; digitální tvorba, licence a autorské právo.

7.17 Výtvarná výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Výtvarná výchova rozvíjí smyslovou citlivost, tvořivost, představivost, vizuální komunikaci a schopnost interpretovat vlastní i cizí tvorbu. Žáci pracují s kresbou, malbou, grafikou, modelováním, prostorovou a kombinovanou tvorbou, fotografií a digitálním obrazem. Výuka probíhá převážně v učebně, podle tématu také venku, v kulturní instituci nebo s využitím digitální techniky. Dotace v Dobřichovicích činí 1–1–1–2–2 a 2–2–1–1 hodin v 1.–9. ročníku; ve Slaném 2–2–1–1–1 a 2–1–1–1 hodin.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
1.	Rozpoznává a pojmenovává barvy, tvary, linie a struktury; používá základní výtvarné nástroje; kresbou, malbou a modelováním vyjadřuje zážitek nebo představu; pozoruje přírodu a okolí; bezpečně zachází s materiálem a udržuje pořádek; seznamuje se s ilustrací, hračkou a loutkou.	Kresba, malba, otisk a modelování; základní barvy; linie, plocha a tvar; přírodniny; výtvarné vyprávění; ilustrace dětské knihy; hračka a loutka; hygiena a bezpečnost.
2.	Rozlišuje základní, teplé a studené, světlé a tmavé barvy; míchá a řadí barvy; využívá přítlak, šrafování a rytmus linií; zachycuje jednoduché proporce postavy a předmětu; pracuje s papírem, textilem, přírodninou a modelovací hmotou; porovnává ilustrace a sděluje vlastní dojem.	Barevný kontrast a míchání barev; kresba různými nástroji; dekorativní rytmus; figura a předmět; koláž, modelování a prostorová práce; ilustrátoři dětských knih; kultura bydlení a odívání.
3.	Volí prostředky pro vyjádření skutečnosti, děje a fantazie; kombinuje kresbu, malbu a tisk; pracuje s proporcí, kompozicí a výtvarným rytmem; zobrazuje člověka v pohybu; dotváří přírodní materiál; interpretuje vlastní práci a respektuje odlišné řešení spolužáka.	Linie, barva, plocha a prostor; zátiší, postava a děj; dekorativní práce; jednoduché grafické techniky; přírodní a odpadový materiál; kompozice; prezentace a hodnocení tvorby.
4.	Rozvíjí vlastní tvůrčí záměr a volí vhodnou techniku; využívá barevný kontrast, proporce a prostorové vztahy; zaznamenává smyslový vjem, emoci a událost; inspiruje se přírodou, lidovým uměním a kulturní památkou; kombinuje různé materiály; pořídí nebo upraví jednoduchý digitální obraz.	Kresba, malba, grafika a modelování; barevný kontrast a harmonie; perspektivní vztahy informativně; lidové tradice; architektura a památky; fotografie a digitální kresba; plakát a ilustrace.
5.	Uspořádá prvky do osobitého celku; porovnává různé interpretace skutečnosti; experimentuje s materiálem a technikou; pracuje individuálně i ve skupině; prezentuje a zdůvodní své řešení; rozlišuje užitou a volnou tvorbu; vytváří jednoduché vizuální sdělení a respektuje autorství.	Kompozice, proporce a barevné vztahy; figura, krajina a architektura; grafika a kombinované techniky; užité umění a design; skupinový objekt; plakát, fotografie a digitální koláž; galerie a kulturní dědictví.
6.	Vybírá a kombinuje prvky vizuálně obrazného vyjádření; pracuje s linií, tvarem, objemem, barvou a strukturou; zaznamenává zkušenost, fantazii a pohyb; rozlišuje účinky různých médií; interpretuje vlastní a cizí tvorbu; bezpečně používá nástroje a materiály.	Kresebné studie; malba; prostorová tvorba; figura a portrét; přírodní motiv; kompozice; písmo a plakát; fotografie; umění pravěku a starověku; pravidla práce a prezentace.
7.	Rozvíjí osobitý výtvarný projev; používá perspektivní a proporční vztahy přiměřeně úkolu; kombinuje tradiční a digitální prostředky; vizuálně vyjadřuje emoci, vztah a společenské téma; porovnává různé kulturní podoby umění; spolupracuje na společném projektu.	Perspektiva a prostor; portrét a postava; barva jako výrazový prostředek; dekorativní a užitá tvorba; románské, gotické, renesanční a barokní umění; fotografie, koláž a digitální obraz; týmový projekt.
8.	Volí prostředky podle komunikačního záměru; experimentuje s kompozicí, světlem, barvou, materiálem a médiem; rozpoznává symbol, nadsázku a stylizaci; interpretuje umělecké dílo v dobovém kontextu; vytváří návrh užitého předmětu nebo vizuální identity; hodnotí vliv médií a reklamy.	Realismus, stylizace a abstrakce; světlo a stín; grafické techniky; design, architektura a užité umění; umění 19. a 20. století; fotografie, reklama a vizuální kultura; návrh a prezentace.
9.	Samostatně připraví, uskuteční a představí tvůrčí záměr;	Individuální projekt; současné umění;

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	kombinuje vhodná média a techniky; zdůvodní vlastní interpretaci; rozlišuje manipulativní účinek obrazu; orientuje se ve vybraných směrech moderního a současného umění; vytváří osobní nebo týmové portfolio; používá cizí obsah v souladu s licencí a autorským právem.	koncept, instalace a objekt; grafický design; fotografie, video a digitální obraz; mediální obraz a manipulace; výstavní instalace; portfolio; licence a autorské právo.

7.18 Tělesná výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Tělesná výchova rozvíjí pohybové schopnosti a dovednosti, tělesnou zdatnost, zdravé držení těla, bezpečné chování, spolupráci a fair play. Obsah tvoří činnosti ovlivňující zdraví, činnosti ovlivňující úroveň pohybových dovedností a činnosti podporující pohybové učení. Výuka probíhá v tělocvičně, venkovním areálu, na dostupných sportovištích, v přírodě a při plavecké výuce. V Dobřichovicích činí dotace dvě hodiny týdně v 1.–9. ročníku. Ve Slaném činí 2–2–2–2–2/1 a 2/1–2/1–3–3 hodin. Obsah se vždy přizpůsobuje zdravotnímu stavu a individuálním možnostem žáka.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
1.	Reaguje na jednoduché povely; dodržuje základní bezpečnost a hygienu; zvládá chůzi, běh, skok, hod a jednoduchou překážkovou dráhu; napodobuje průpravný cvik; spolupracuje při pohybové hře; vyjadřuje rytmus pohybem.	Organizace a bezpečnost; příprava organismu; lokomoce; pohybové hry; základy gymnastiky; rytmická cvičení; atletická průprava; manipulace s míčem; relaxace.
2.	Spojuje základní pohyby do jednoduché sestavy; provádí kotoul vpřed s dopomocí; zvládá běh, skok a hod podle pokynu; přihrává a chytá míč; dodržuje jednoduchá pravidla hry; rozlišuje správné a nebezpečné chování; sleduje svůj výkon.	Pořadová a průpravná cvičení; kotoul a cvičení na náradí; běh, skok a hod; míčové hry; rytmus a tanec; turistika; hygiena a první pomoc.
3.	Zvládá základní gymnastické, atletické a herní dovednosti podle svých předpokladů; připraví se na pohybovou činnost; používá základní tělocvičné názvosloví; respektuje pravidla a spoluhráče; poskytne jednoduchou pomoc podle pokynu; orientuje se při pobytu venku.	Gymnastika a akrobacie; atletika; sportovní a pohybové hry; rytmická a kondiční cvičení; průpravné úpoly; turistika a pobyt v přírodě; bezpečnost.
4.	Uplatňuje správné držení těla a korektivní cvičení; rozvíjí rychlost, sílu, vytrvalost, pohyblivost a koordinaci; zvládá základní herní činnosti jednotlivce; změří jednoduchý výkon; dodržuje fair play; bezpečně se chová v dopravní a přírodní situaci; v plavecké výuce dodržuje hygienu a bezpečnost.	Kondiční a zdravotně zaměřená cvičení; gymnastika; atletika; míčové a sportovní hry; dopravní výchova cyklisty; turistika; plavání podle organizace školy; měření výkonu.
5.	Samostatně se připraví na pohyb; volí vhodné oblečení a obuv; reaguje na smluvené povely; zvládá přihrávku, driblíng a vybrané herní činnosti; vytváří variantu pohybové hry; hodnotí kvalitu pohybu a usiluje o zlepšení; adekvátně reaguje při úrazu; zvládá základní plavecké dovednosti, vybraný způsob plavání a prvky sebezáchrany.	Pohybový režim; příprava, kompenzace a relaxace; gymnastika, atletika a sportovní hry; míčové dovednosti; tance a aerobní cvičení; plavání a sebezáchrana; turistika; první pomoc a fair play.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
6.	Aktivně vstupuje do organizace pohybového režimu; usiluje o zlepšení zdatnosti; zvládá osvojované dovednosti v gymnastice, atletice a hrách; uplatňuje bezpečnost, hygienu a zásady fair play; používá základní názvosloví a pravidla; změří výkon a porovná jej s předchozím výsledkem.	Kondiční program; správné držení těla; gymnastika a akrobacie; atletika; sportovní hry; rytmické a úpolové činnosti; měření výkonu; bezpečnost a první pomoc.
7.	Volí přiměřenou pohybovou činnost; rozpoznává své přednosti a nedostatky; zvládá herní činnosti a spolupracuje na taktice; poskytuje základní pomoc; uplatňuje osвоенé dovednosti v soutěži a rekreační činnosti; odmítá škodlivé látky a dodržuje pravidla bezpečného pobytu v přírodě.	Rozvoj síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti; gymnastické sestavy; atletické disciplíny; týmové hry a taktika; úpoly; turistika; prevence rizik.
8.	Samostatně se rozcvičí a zařadí kompenzační a relaxační cviky; posoudí účinek pohybové činnosti; zvládá vybrané gymnastické vazby, atletické disciplíny a sportovní hry; respektuje pravidla a rozhodnutí; eviduje výkon pomocí tabulky nebo digitálního nástroje; předvídá riziko úrazu.	Individuální kondiční program; gymnastika; atletika; sportovní hry; rozhodování a organizace soutěže; zásady tréninku; digitální evidence výkonu; bezpečnost.
9.	Sestaví jednoduchý pohybový program podle vlastních potřeb; vyhodnotí svou zdatnost a pokrok; používá osвоенé pohybové dovednosti bezpečně a tvořivě; organizuje jednoduchou hru nebo soutěž; spolupracuje, rozhoduje a jedná fair play; poskytne základní první pomoc; uplatňuje zásady bezpečného pohybu na sportovišti, v přírodě a v silničním provozu.	Plánování pohybového režimu; kondiční a zdravotní cvičení; souhrn gymnastiky, atletiky, her a úpolů; organizace a rozhodování; turistika a outdoorové aktivity; první pomoc; celoživotní pohybová aktivita.

Zdravotní tělesná výchova

U žáků se zdravotním oslabením se podle doporučení odborníka zařazují speciální vyrovnávací, dechová, relaxační, posturální a kompenzační cvičení. Žák zná základní omezení související se zdravotním stavem, vyhýbá se kontraindikovaným činnostem a osвоенá cvičení používá s ohledem na bezpečnost.

7.19 Pracovní činnosti

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Pracovní činnosti rozvíjejí praktické pracovní dovednosti, plánování, tvořivost, odpovědnost za výsledek, bezpečnost, hospodárnost a orientaci ve světě práce. Na prvním stupni zahrnují povinné okruhy práce s drobným materiálem, konstrukční činnosti, pěstitelské práce a přípravu pokrmů. Na druhém stupni škola realizuje zejména práci s technickými materiály, design a konstruování, pěstitelské práce, provoz a údržbu domácnosti, přípravu pokrmů, využití digitálních technologií a povinný okruh Svět práce.

Na prvním stupni činí skutečná dotace dvě hodiny týdně v každém ročníku na obou pracovištích. Na druhém stupni činí v Dobřichovicích 2–1–1–1 a ve Slaném 2–2–2–2 hodiny týdně. Výuka probíhá podle tématu v učebně, dílně, cvičné kuchyni, na pozemku nebo v jiném vhodném prostoru.

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
1.	Mačká, trhá, skládá, lepí a stříhá papír; třídí a dotváří přírodniny; pracuje s modelovací hmotou a textilem; sestavuje jednoduchou stavebnici; pečuje o pokojovou rostlinu; upraví jednoduché stolování; pracuje podle názoru a dodržuje pořádek a bezpečnost.	Papír, karton, přírodniny, textil a modelovací hmota; jednoduché nástroje; stavebnice; péče o rostliny; vybavení kuchyně; stolování a hygiena.
2.	Vytváří jednoduchý výrobek podle slovního nebo obrazového návodu; navléká, váže uzel a používá základní steh; montuje a demontuje stavebnici; zaseje semeno a pozoruje růst; připraví jednoduchý studený pokrm a prostře stůl.	Práce s drobným materiálem; základní textilní techniky; konstrukční stavebnice; setí a péče o rostliny; výběr potravin, studená kuchyně a stolování.
3.	Volí vhodnou pomůcku a materiál; pracuje podle jednoduchého pracovního postupu; kombinuje materiály; sestaví model podle předlohy; provádí jednoduché pěstitelské práce a hodnotí pozorování; připraví pokrm s dodržením hygieny; poskytne základní pomoc při drobném poranění.	Vlastnosti materiálů; pracovní postup; lidové zvyky; konstrukce; půda, osivo a nářadí; příprava pokrmu; hygiena, bezpečnost a první pomoc.
4.	Vytváří výrobek podle předlohy, náčrtu nebo vlastní představy; měří, stříhá, spojuje a povrchově upravuje materiál; sestavuje složitější model; pěstuje a ošetřuje rostliny; plánuje jednoduchý nákup a přípravu pokrmu; bezpečně používá kuchyňské náčiní.	Papír, textil, dřevo, drát a přírodniny; pracovní operace; prostorové konstrukce; pěstitelské pokusy; rozpočet nákupu; tepelná a studená úprava potravin.
5.	Samostatně volí pracovní pomůcky; vyřezává, děruje, polepuje, skládá a vytváří prostorovou konstrukci; používá vybrané druhy stehů a seznamuje se s tkaním nebo háčkováním; pracuje podle schématu; pečuje o rostliny; připraví jednoduché jídlo; hodnotí výsledek, dodržuje hygienu a poskytne první pomoc.	Vlastnosti a využití materiálů; tradice a lidová řemesla; textilní techniky; konstrukční práce; pokojové a užitkové rostliny; kuchyně, jídelníček, příprava pokrmu a stolování; bezpečnost.
6.	Organizuje pracoviště a čte jednoduchý technický náčrt; měří, orýsuje, řeže, piluje, vrtá a spojuje materiál v rozsahu vybavení školy; volí vhodný nástroj a ochranné prostředky; sestaví jednoduchý výrobek nebo model; provádí základní pěstitelské, domácí a kuchyňské práce; ukládá pracovní dokumentaci digitálně.	Technický náčrt a pracovní postup; dřevo, kov a plast; nářadí a bezpečnost; konstrukční úloha; půda a pěstování; základní údržba domácnosti; jednoduchý pokrm; digitální dokumentace.
7.	Plánuje pracovní postup, spotřebu materiálu a čas; opracovává a spojuje materiály; sestaví a ověří funkci jednoduchého technického modelu; používá základní domácí spotřebiče; provádí drobnou údržbu oděvu a domácnosti; připraví pokrm podle receptu; posoudí vliv práce a výroby na životní prostředí.	Technické materiály a spoje; design a konstruování; jednoduché mechanismy; provoz domácnosti, energie a voda; textilní údržba; recept, výživa a stolování; odpady a hospodárnost.
8.	Řeší pracovní úkol samostatně nebo v týmu a hodnotí kvalitu výsledku; používá technickou dokumentaci; bezpečně zachází s nástroji a spotřebiči; sestaví jednoduchý domácí rozpočet; orientuje se v platebních operacích; posoudí své zájmy, schopnosti a zdravotní předpoklady; vyhledá informace o povoláních a vzdělávací nabídce; vytvoří základ osobního portfolio.	Projekt výrobku; technická dokumentace; domácnost, rozpočet a platby; bezpečnost a první pomoc; trh práce, povolání, kvalifikační a zdravotní požadavky; sebepoznání; střední školy a informační zdroje; osobní portfolio.
9.	Samostatně plánuje, uskuteční a vyhodnotí praktický	Praktický závěrečný projekt;

Ročník	Výstupy žáka	Učivo
	projekt; hospodárně používá materiál, energii a vybavení; dodržuje bezpečnost a řeší modelovou mimořádnou situaci; orientuje se v pracovních příležitostech a možnostech dalšího vzdělávání; sestaví životopis a motivační dopis; reaguje na nabídku práce a absolvuje modelový pohovor; uvede základní práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele; rozpozná rizika nelegální práce a pracovního podvodu; prezentuje osobní portfolio.	hospodárnost, údržba a bezpečnost; volba profesní orientace; přijímací řízení; nabídka práce; životopis, motivační dopis a pohovor; pracovní smlouva, odměna, pracovní doba, bezpečnost práce a základní pracovněprávní vztahy; podnikání informativně; digitální portfolio.

Bezpečnost a ochrana zdraví

Před zahájením činnosti je žák seznámen s riziky, pracovním postupem a používáním ochranných prostředků. Pracuje pouze s nástroji, stroji, spotřebiči a látkami odpovídajícími jeho věku, schopnostem a podmínkám školy a pod přímým dohledem pedagoga v rozsahu vyžadovaném povahou činnosti.

8. Učební osnovy – obor 79-01-B/01 Základní škola speciální, díl I

Obsah se přizpůsobuje individuálním schopnostem žáka. Rozdělení učiva do ročníků je orientační; závazné jsou výstupy stanovené pro první a druhý stupeň.

8.0 Jazyková komunikace – společná charakteristika

Vzdělávací oblast Jazyková komunikace se uskutečňuje v předmětech Čtení, Psaní a Řečová výchova. Předměty jsou samostatně hodnoceny, ve výuce se však vzájemně prolínají. Rozvíjejí mluvenou i písemnou podobu jazyka, porozumění sdělení, techniku čtení a psaní, jemnou motoriku, slovní zásobu a funkční dorozumívání. Podle potřeb žáka se využívají alternativní a augmentativní způsoby komunikace, sociální čtení, globální čtení, piktogramy a digitální pomůcky.

Učivo je v rámci 1.–3., 4.–6. a 7.–10. ročníku rozvrženo orientačně. Tempo, rozsah, metoda čtení a psaní i způsob komunikace se přizpůsobují individuálním schopnostem žáka.

Předmět	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Čtení	4	4	2	2	2	2	3	3	3	3
Psaní	2	2	2	2	1	1	2	2	2	1
Řečová výchova	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1

8.1 Čtení

Období	Výstupy žáka	Učivo
1.–3. ročník	Dbá na správnou výslovnost, přiměřené tempo řeči a pravidelné dýchání; orientuje se na stránce a řádku; čte obrázky; poznává a čte osvojovaná písmena; čte slabiky a dvojslabičná slova a skládá slova ze slabik; tvoří jednoduché věty podle obrázku; chápe obsah krátkých vět doplněných obrázkem; soustředí se na poslech krátkého textu.	Analyticko-syntetické činnosti; alternativní metody čtení; diferenciací zrakového a sluchového vnímání; vyvozování hlásek a písmen; dělení a skládání slov; čtení obrázků, slabik, slov a jednoduchých vět; koncentrační cvičení; poslech pohádek, veršů a říkadel.
4.–6. ročník	Čte osvojená tiskací a psací písmena; rozlišuje stejně znějící slova různého významu; orientuje se ve větě; čte s porozuměním jednoduché věty; reprodukuje krátký text podle ilustrace a návodných otázek; přednáší krátkou říkanku nebo báseň; využívá čtení v jednoduché praktické situaci.	Upevňování písmen; plynulé čtení známých slov a jednoduchých vět; význam slov; práce s větou; obrázkové osnovy; krátké příběhy; recitace; jednoduché nápisy, názvy, symboly, jízdni informace a další sociální čtení.
7.–10. ročník	Čte všechna osvojená tiskací i psací písmena; zvládá čtení krátkého jednoduchého textu; orientuje se ve čteném textu; zapamatuje si podstatný obsah a	Prohlubování čtenářských dovedností; hlasité a tiché čtení s porozuměním; obrázkové knihy, noviny a časopisy; jednoduché návody; poslech a reprodukce příběhů; recitace a dramatizace; literatura pro děti a

Období	Výstupy žáka	Učivo
	reprodukuje snadný text; přednáší říkanky a básně; orientuje se v jednoduchém obrázkovém návodu; používá čtení jako zdroj informace; rozvíjí pozitivní vztah k literatuře.	mládež; rozpočítadlo, hádanka, říkanka, báseň, pohádka a pověst; kniha, spisovatel, básník, čtenář, divadlo, film a herec; sociální čtení; využití digitálního zařízení.

8.1.2 Orientační ročníková návaznost Čtení

Ročník	Převládající zaměření
1.	Zrakové a sluchové rozlišování, obrázkové čtení, orientace na ploše, první písmena.
2.	Rozšiřování souboru písmen, slabiky, spojování slabik a slov.
3.	Jednoduchá slova a krátké věty s obrazovou oporou.
4.	Upevnění tiskacích písmen a porozumění jednoduché větě.
5.	Čtení krátkého souvislého textu s návodnými otázkami.
6.	Reprodukce textu, recitace a praktické čtení nápisů a symbolů.
7.	Prohlubování techniky čtení a orientace v krátkém textu.
8.	Tiché čtení podle možností, návod a sociální čtení.
9.	Reprodukce podstatného obsahu, práce s časopisem a praktickým textem.
10.	Samostatné využívání osvojeného čtení v běžném životě.

8.2 Psaní

Psaní rozvíjí psychomotorické schopnosti, jemnou motoriku, grafomotoriku, koordinaci oka a ruky, orientaci na řádku a stránce a praktickou písemnou komunikaci. Používá se hůlkové nebo psací písmo podle individuálních možností žáka.

Období	Výstupy žáka	Učivo
1.–3. ročník	Dodržuje správné držení psacího náčiní a základní hygienické návyky; provádí uvolňovací a grafomotorická cvičení; orientuje se na řádku a stránce; vyvozuje písmeno podle obrázku; odlišuje délku samohlásek; píše velká hůlková písmena; podle možností píše a spojuje písmena a tvoří slabiky; napíše hůlkovým písmem své jméno.	Rozvoj jemné motoriky a grafomotoriky; uvolňovací cvičení; správný úchop a sezení; směrová orientace; orientace na řádku a stránce; rozeznávání hlásek a písmen; obtahování a napodobování tvarů; velká hůlková písmena; počátky psacího písma; slabiky; podpis hůlkovým písmem.
4.–6. ročník	Píše písmena, která čte; ovládá psaní hůlkového písma v osvojeném rozsahu; opisuje a přepisuje slabiky a jednoduchá slova; píše písmena a slabiky podle diktátu; zapisuje krátká slovní spojení podle předlohy; opisuje číslice; kontroluje základní úpravu zápisu.	Psaní hůlkového a psacího písma; slabiky a slova; opis a přepis; diktát písmen a slabik; krátká slovní spojení; číslice; úprava písemného projevu; alternativní nácvik psaní.
7.–10. ročník	Dbá na čitelný písemný projev; píše slabiky a jednoduchá slova také podle diktátu; opisuje slova a jednoduché věty; přepisuje krátký jednoduchý text; napíše nebo opíše jednoduché sdělení podle předlohy; podepíše se; napíše nebo opíše adresu,	Psaní psacích a hůlkových písmen; opis, přepis a diktát; převod tiskací podoby do psané; úprava textu; podpis; adresa, přání, vzkaz a krátká korespondence; číslice; psaní na počítači nebo dotykovém zařízení;

Období	Výstupy žáka	Učivo
	přání a krátký dopis podle vzoru; píše číslice; podle možností používá klávesnici nebo dotykové zařízení.	základní práce v textovém editoru.

8.2.1 Orientační ročníková návaznost Psaní

Ročník	Převládající zaměření
1.	Uvolňování ruky, úchop, čáry, oblouky, smyčky a orientace na ploše.
2.	Tvary velkých hůlkových písmen a vlastního jména.
3.	Spojování písmen, slabiky a číslice v osvojeném rozsahu.
4.	Opis písmen, slabik a jednoduchých slov.
5.	Přepis slov a krátkých spojení; diktát písmen a slabik.
6.	Upevnění písma, číslice a krátké praktické zápisy.
7.	Čitelný opis a přepis krátké věty.
8.	Krátké sdělení, vzkaz a podpis.
9.	Adresa, přání a jednoduchý dopis podle vzoru.
10.	Praktické využití písma a klávesnice v běžném životě.

8.3 Řečová výchova

Řečová výchova rozvíjí srozumitelný mluvený projev, porozumění, slovní zásobu, fonematický sluch, správné dýchání, výslovnost, intonaci, rytmizaci a schopnost dorozumět se v běžné sociální situaci. Je-li to potřebné, používá žák gesta, piktogramy, komunikační tabulky nebo jiný systém alternativní a augmentativní komunikace.

Období	Výstupy žáka	Učivo
1.–3. ročník	Reprodukuje jednoduchou říkanku nebo krátkou báseň; odpovídá na otázku slovem nebo jednoduchou větou; soustředí se na poslech pohádky a krátkého příběhu; pojmenuje a popisuje jednoduchý obrázek; reprodukuje krátké sdělení podle otázek; používá pozdrav, prosbu, poděkování a omluvu.	Dechová, hlasová a artikulační cvičení; výslovnost, intonace a rytmizace; edukace a reedukace řeči; fonematický sluch; rozvoj slovní zásoby; poslech; říkanky, básně a jednoduché příběhy; popis obrázku; otázka a odpověď; společenské formy komunikace.
4.–6. ročník	Reprodukuje krátký text podle jednoduché osnovy; vypráví zhlédnutý filmový nebo divadelní příběh podle návodných otázek; vypráví jednoduchý příběh podle obrázku; popisuje osobu, předmět a činnost podle skutečnosti nebo vyobrazení; domluví se v běžných situacích; zvládá základní slovní formy společenského styku; dramatizuje jednoduchý příběh.	Rozšiřování slovní zásoby; věta; časová posloupnost; jednoduchá osnova; popis osoby, předmětu a děje; vypravování; rozhovor v obchodě, dopravě, škole a domácnosti; dramatizace; mimika a gesta; alternativní komunikace.
7.–10. ročník	Usiluje o srozumitelný mluvený projev, širší slovní zásobu a zřetelnou výslovnost; používá jednoduché věty se správnou gramatickou strukturou; dbá na kulturu projevu; komunikuje vhodně v běžných situacích a dodržuje základní pravidla komunikace;	Technika mluveného projevu; konverzační cvičení; tvorba otázek a odpovědí; rozšiřování slovní zásoby; gramaticky správná jednoduchá věta; popis a vypravování; vlastní zážitek a

Období	Výstupy žáka	Učivo
	popisuje děje, jevy a osoby; vypráví vlastní zážitek a popíše pocity; převypráví přiměřeně náročný příběh nebo představení; dramatizuje pohádku nebo jednoduchý příběh; vyjádří souhlas, nesouhlas, potřebu a žádost o pomoc.	emoce; reprodukce; dramatizace; mimojazykové prostředky řeči; komunikace v modelových sociálních situacích; telefonování a přivolání pomoci; AAK.

8.4 Počty

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Počty jsou založeny na praktických činnostech využitelných v běžném životě. Rozvíjejí řazení a třídění, prostorovou představivost, číselné představy, základní početní operace, práci s penězi, časem a jednotkami a základní geometrické dovednosti. Žák pracuje s konkrétními předměty, názorem, číselnou osou, mincemi a bankovkami, hodinami, měřidly, tabulkou a kalkulatorem. Dotace činí v 1.–10. ročníku 2/1–2–2–2–2–3–3–3 hodiny týdně.

Období	Tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
1.–3.	Řazení a třídění	Orientuje se v pojmech všechno–nic, hodně–málo, stejně–více–méně, malý–velký, dlouhý–krátký a široký–úzký; rozumí vztahům nad, pod, před, za, vedle, nahoře a dole; řadí zleva doprava; třídí předměty podle velikosti, barvy, tvaru a obsahu.	Manipulace s předměty; porovnávání; skupiny; třídění; prostorová a směrová orientace; řazení podle vlastností.
1.–3.	Čísla a operace	Čte, píše a používá číslice v oboru do 5, orientuje se v číselné řadě do 10; s názorem sčítá a odčítá v oboru do 5; používá symboly +, – a =; rozkládá čísla do 5; píše číslice také podle diktátu.	Numerace do 10; číslice; číselná řada; přiřazování počtu; sčítání a odčítání s názorem; rozklad čísla; nula; jednoduchá slovní situace.
1.–3.	Data a geometrie	Modeluje jednoduchou situaci podle pokynu; doplňuje jednoduché schéma nebo posloupnost do 10; používá drobné mince; pozná čtverec, obdélník, kruh a trojúhelník; rozlišuje kratší a delší.	Prostor a čas; jednoduchá tabulka; mince; základní geometrické tvary; porovnávání délek.
4.–6.	Řazení a třídění	Rozlišuje větší–menší, kratší–delší, širší–užší, vlevo–vpravo a uprostřed; orientuje se na ploše; porovnává množství; tvoří skupinu o daném počtu prvků; třídí podle více kritérií; přiřazuje předměty podle číselné řady.	Kvantitativní vztahy; číselné řady; orientace na ploše; třídění; porovnávání; drahý–levný; bankovky.
4.–6.	Čísla a operace	Čte, píše a porovnává čísla do 20 a orientuje se na číselné ose; pracuje s numerací do 100; rozkládá čísla do 20; s názorem sčítá a odčítá do 20, podle možností s přechodem přes desítku; píše čísla do 100; řeší snadné příklady do 100 bez přechodu přes desítku; zapisuje jednoduchý příklad podle diktátu; řeší slovní úlohu; používá kalkulator.	Přirozená čísla do 100; desítková soustava; číselná osa; porovnávání; sčítání a odčítání; diktát čísel; praktické slovní úlohy; kalkulator.
4.–6.	Data a geometrie	Rozlišuje rok, měsíc a den; určí čas na celé hodiny; zná metr a kilogram; doplňuje jednoduchou tabulku	Kalendář a hodiny; jednotky délky a hmotnosti; měření a

Období	Tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
		a posloupnost; používá peníze; kreslí křivé a přímé čáry; pozná rozdíl mezi čarou a přímkou; používá pravítko a změří délku předmětu.	vážení; mince a bankovky; tabulky; čára, přímka a pravítko.
7.–10.	Čísla a operace	Píše, čte a používá čísla do 100; po stovkách se orientuje v numeraci do 1000; používá číselnou osu; písemně sčítá a odčítá dvojciferná čísla do 100 bez přechodu přes desítku s názorem; používá násobkové řady 2, 5 a 10 s tabulkou; řeší praktické příklady a jednoduché slovní úlohy; pracuje s kalkulačem.	Přirozená čísla do 1000; číselná řada a osa; porovnávání čísel; písemné sčítání a odčítání do 100; násobení 2, 5 a 10; bankovky; praktické slovní úlohy; kalkulačka.
7.–10.	Data a geometrie	Užívá základní jednotky délky, hmotnosti, času a objemu; zvládá početní úkony s penězi; určí čas na půlhodiny; doplňuje údaje do jednoduché tabulky; používá základní rýsovací pomůcky; pojmenuje a znázorní základní rovinné útvary; rozliší a narýsuje přímku a úsečku; měří a porovnává úsečky; pozná krychli, kouli a válec.	Praktické jednotky; digitální a analogový čas; peníze; tabulka; přímka, polopřímka, úsečka, kružnice, kruh, trojúhelník, čtverec a obdélník; krychle, koule a válec.

8.4.1 Orientační ročníková návaznost Počtů

Ročník	Převládající zaměření
1.	Třídění, prostorové pojmy, množství, číslice a počet do 5.
2.	Číselná řada do 10, sčítání a odčítání s názorem, tvary a mince.
3.	Upevnění numerace do 10, jednoduché slovní situace, tabulka a posloupnost.
4.	Čísla do 20, porovnávání, rozklad a orientace na číselné ose.
5.	Sčítání a odčítání do 20, numerace do 100, celé hodiny a základní jednotky.
6.	Snadné příklady do 100, peníze, kalkulačka, měření a přímka.
7.	Upevnění čísel do 100, písemné sčítání a odčítání bez přechodu.
8.	Násobkové řady 2, 5 a 10, peníze, čas a jednotky.
9.	Numerace do 1000 po stovkách, praktické slovní úlohy a geometrie.
10.	Samostatné použití osvojených početních dovedností v běžném životě.

8.5 Informatika

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Informatika rozvíjí základní uživatelské dovednosti, jemnou motoriku, postřeh, koncentraci, informační gramotnost a bezpečnou komunikaci. Výuka probíhá převážně s počítačem, tabletem, telefonem nebo jinou přiměřenou digitální pomůckou. Vyučuje se v 5.–10. ročníku v dotaci 1–1/1–1–1–1 hodinu týdně. Rozsah práce s internetem a elektronickou komunikací se přizpůsobuje schopnostem žáka a probíhá pod dohledem pedagoga.

Období	Výstupy žáka	Učivo
5.–6. ročník	Pozná základní části počítače; zapne a vypne zařízení; pracuje s myší nebo dotykovou obrazovkou; orientuje se na ploše a v jednoduchém okně; spustí a ukončí známý program; pracuje s vybraným výukovým a zábavným programem podle pokynu; v grafickém editoru používá základní nástroje; napíše známé písmeno nebo své jméno; dodržuje pravidla bezpečné a zdravotně nezávadné práce.	Monitor, počítač, klávesnice, myš, tiskárna a dotykové zařízení; zapnutí a vypnutí; plocha, ikona a okno; přesunutí, zmenšení, zvětšení a zavření okna; grafický editor – barva, čára, guma, výplň a jednoduchý obrázek; výukové programy; klávesnice; správné sezení, čas práce a relaxační cvičení.
7.–8. ročník	Píše jednoduchá slova a krátké věty nebo používá symboly alternativní komunikace; otevře, upraví a uloží jednoduchý text nebo obrázek; používá vybraný výukový nebo herní program; vytiskne dokument s pomocí; podle pokynu vyhledá jednoduchou informaci; rozpozná nevhodný obsah a požádá o pomoc; dodržuje pravidla zacházení s technikou.	Textový a grafický editor; otevření, uložení a tisk souboru; přídatná zařízení; výukové programy; piktogramy a symboly AAK; webový prohlížeč; jednoduché vyhledávání; nevhodný obsah; bezpečnost zařízení a dat.
9.–10. ročník	Vytvoří jednoduchý praktický text; podle možností používá základní elektronickou komunikaci; přijme nebo uskuteční telefonní hovor a pracuje se zprávou; vyhledá potřebnou informaci podle pokynu; rozlišuje základní osobní a veřejné údaje; chrání soukromí, heslo a zařízení; reaguje na podezřelý nebo ohrožující sdělení přerušением komunikace a oznámením dospělosti.	Praktický text a jednoduchý formulář; e-mail nebo jiná řízená elektronická komunikace; mobilní telefon, kontakt, hovor a zpráva; internetové vyhledávání; osobní údaje, heslo a soukromí; podvodné a nevhodné sdělení; bezpečné ukončení komunikace; opakování textového a grafického editoru.

8.5.1 Orientační ročníková návaznost Informatiky

Ročník	Převládající zaměření
5.	Části zařízení, zapnutí, vypnutí, myš nebo dotyk, jednoduchý výukový program.
6.	Grafický editor, základní klávesnice, práce s oknem a ukládání s pomocí.
7.	Jednoduchý text, obrázek, soubor a tisk.
8.	Vyhledání informace podle pokynu, piktogramy a bezpečnost obsahu.
9.	Praktický text, telefonování, zpráva a základní elektronická komunikace.
10.	Samostatnější využití zařízení v běžném životě, ochrana údajů a řešení rizikové situace.

8.6 Věcné učení

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Věcné učení spojuje na prvním stupni vzdělávací obsah Člověk a jeho svět a na druhém stupni vzdělávací obsah Člověk a společnost a Člověk a příroda. Vyučuje se v dotaci 2–2–3–3–3–3–5–5–5–5 hodin týdně. Vychází z bezprostřední zkušenosti žáka a využívá názorné pomůcky, skutečné předměty, vycházky, exkurze, mapy, fotografie, modelové situace, praktické pokusy a digitální materiály.

8.6.1 První stupeň – Člověk a jeho svět

Období a okruh	Výstupy žáka	Učivo
1.–3. ročník – Místo, kde žijeme	Zná název obce a podle svých možností adresu bydliště; orientuje se v budově školy, jejím okolí a v blízkosti bydliště; pozná a pojmenuje předměty z domova, třídy a školy; dodržuje základní pravidla bezpečné cesty do školy.	Domov a jeho okolí; adresa; prostředí školy; třída a školní pomůcky; cesta do školy; bezpečnost a základy dopravní výchovy.
4.–6. ročník – Místo, kde žijeme	Popíše cestu do školy podle otázek; zná nejbližší důležitá místa a instituce; sdělí zážitek z výletu nebo cesty; poznává charakteristické znaky místní krajiny; dodržuje bezpečnost při hrách a pohybu venku.	Obec a město; význačná místa a instituce; kulturní a historické zajímavosti; okolní krajina a region; regionální zvláštnosti; doprava a bezpečný pohyb.
1.–3. ročník – Lidé kolem nás	Zná rodinné příslušníky a základní příbuzenské vztahy; rozlišuje mladý, starý, mladší a starší; zná jména spolužáků a učitelů; pozdraví, poprosí a poděkuje; pozná a pojmenuje běžné lidské činnosti; ví, že při setkání s neznámým člověkem musí dbát bezpečnosti.	Rodina, role členů a příbuzenské vztahy; škola a spolužáci; společenské chování; povolání a pracovní činnosti; bezpečný kontakt s neznámými lidmi.
4.–6. ročník – Lidé kolem nás	Dodržuje pravidla soužití v rodině, škole a mezi kamarády; toleruje odlišnosti; pojmenuje nejběžnější pracovní činnosti; rozpozná nevhodné jednání vrstevníka nebo dospělého; ví, kde hledat pomoc při ohrožení; reaguje na pokyny při mimořádné události.	Mezilidské vztahy; spolupráce a tolerance; osobní bezpečí; krádež, šikana, zneužívání a týrání; prevence rizikového chování; důležitá telefonní čísla; požár, poplach a dopravní nehoda.
1.–3. ročník – Lidé a čas	Orientuje se v pojmech ráno, poledne a večer; zná rozvržení denních činností; vyjmenuje nebo pozná dny v týdnu; rozlišuje roční období podle typických znaků.	Denní režim; části dne; týden; roční období; kalendářní události.
4.–6. ročník – Lidé a čas	Pozná celé hodiny; rozlišuje minulost, přítomnost a budoucnost a pojmy včera, dnes a zítra; zná měsíce a roční období; porovná život v minulosti a současnosti podle obrázků; seznamuje se s významnými událostmi, památkami a pověstmi regionu.	Hodiny a kalendář; den, týden, měsíc a rok; pravěk informativně; současnost a minulost; historické objekty v regionu a České republice; pověsti; tradiční svátky.
1.–3. ročník – Rozmanitost přírody	Popíše viditelné změny v přírodě během roku; pozná běžná domácí zvířata; pojmenuje základní ovoce a zeleninu; popíše déšť, sníh, bouřku a vítr; dodržuje základní zásady pobytu v přírodě.	Příroda v ročních obdobích; počasí; domácí zvířata; ovoce a zelenina; chování v přírodě.
4.–6. ročník – Rozmanitost přírody	Rozliší strom a keř, listnatý a jehličnatý strom; pozná běžná volně žijící zvířata; ví o škodlivých vlivech na přírodu; dodržuje základní pravidla ochrany přírody a životního prostředí.	Stromy, keře, les, zahrada a pole; volně žijící zvířata; sezónní práce; péče o živočichy; znečištění; ochrana přírody a prostředí.
1.–3. ročník – Člověk a zdraví	Dodržuje osobní hygienu a zvládá základní sebeobsluhu; pojmenuje hlavní části těla; upozorní na zdravotní potíže; dodržuje bezpečnost při hře, výletu a koupání.	Lidské tělo; osobní hygiena; sebeobsluha; zdraví a nemoc; sdělení potíží; bezpečnost.
4.–6. ročník –	Uplatňuje hygienu, sebeobsluhu a zásady zdravé	Zdravá strava, pitný režim a denní

Období a okruh	Výstupy žáka	Učivo
Člověk a zdraví	výživy; popíše zdravotní obtíž; ví, na koho se obrátit; ošetří drobné poranění; dodržuje pravidla chodce; reaguje na pokyny při mimořádné události; chrání své tělo před obtěžováním a zneužíváním.	režim; nemoc; první pomoc; silniční provoz; mimořádné události; ochrana těla a soukromí; prevence zneužívání nebezpečných látek.

8.6.2 Druhý stupeň – Člověk a společnost

Tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
Historie našeho národa	Pozná rozdíly mezi životem pravěkých a současných lidí; má základní poznatky o počátcích českého státu; zná vybrané významné osobnosti; má představu o významných událostech českých dějin.	Pravěk; první státní útvary na našem území; vybrané osobnosti; vznik Československa a T. G. Masaryk; světové války a jejich důsledky; vznik České republiky; vstup České republiky do Evropské unie.
Člověk ve společnosti	Rozlišuje základní role rodinných příslušníků; respektuje pravidla soužití; vhodně se chová a komunikuje v běžných situacích; rozpozná nepřiměřené chování; chápe hodnotu přátelství; je ohleduplný ke starým, nemocným a postiženým lidem; ví o nebezpečí rasismu a vandalismu; toleruje odlišné názory a zájmy.	Obec, region a kraj; kulturní památky, zvyky a pověsti; rodina a škola; práva a povinnosti žáků; mezilidské vztahy a komunikace; úcta k člověku; rovnoprávnost žen a mužů; národnostní menšiny.
Poznatky o společnosti	Zná státní symboly a hlavní představitele státu; je seznámen se základními právy a povinnostmi občana; uvědomuje si rizika a důsledky protiprávního jednání; má základní povědomí o právech občana České republiky v Evropské unii; ví, kam se obrátit při ohrožení práv.	Prezident republiky; státní orgány a instituce; občanství a státní symboly; lidská práva a práva dítěte; rodinné právo; týrání, zneužívání, šikana a diskriminace; policie a soudy; osobní doklady; protiprávní jednání a jeho postih; Evropská unie.
Péče o občana	Vyřizuje jednoduchou osobní záležitost a v případě potřeby požádá o radu; rozpozná nebezpečí rizikového chování; ví o možnostech zdravotní a sociální péče; podle potřeby využije pomáhající organizaci; chrání sebe při mimořádné události; chápe význam vzdělání a pracovního uplatnění; hospodáří s penězi v jednoduché situaci.	Vzdělávání a příprava na povolání; kvalifikace a rekvalifikace; práce, odměna, nezaměstnanost a úřad práce; peníze a hospodaření; zdravotní a sociální péče a pojištění; pomáhající organizace; kultura, sport a volný čas; drogy a další rizikové jevy; ochrana obyvatelstva.

8.6.3 Druhý stupeň – Člověk a příroda

Tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
Základní poznatky z fyziky	Pozná klid a pohyb tělesa vůči jinému tělesu; rozezná zdroj tepla, zvuku a světla; rozlišuje skupenství; ví o škodlivosti nadměrného hluku; je informován o zdrojích elektrického proudu; dodržuje bezpečnost při používání elektrických přístrojů; je seznámen s pohyby Země a jejich důsledky.	Vlastnosti látek; pohyb a klid; jednoduché stroje; druhy energie a elektrická energie; jaderná elektrárna a ochrana před zářením; tání, tuhnutí a var; zvuk, ozvěna a hluk; spotřebiče a elektrická bezpečnost; zdroje světla, zrcadla a optické přístroje; pohyb Země, roční období a měsíční fáze.
Základní	Rozliší rozpustnou a nerozpustnou látku;	Vlastnosti, hustota a rozpustnost;

Tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
poznatky z chemie	rozlišuje pitnou, užitkovou a odpadní vodu; ví o významu kyslíku; rozpozná zdroje znečištění vody a vzduchu; podle etikety pozná chemický výrobek pro domácnost a zachází s ním bezpečně; má základní vědomosti o léčivech a návykových látkách; přivolá pomoc při úniku nebezpečné látky nebo úrazu.	nebezpečné látky, značení a bezpečnost; mimořádné události a havárie; voda a její čistota; vzduch, kyslík a smog; paliva; bílkoviny, tuky, sacharidy a vitaminy; stavební pojiva; plasty a jejich likvidace; hořlaviny; první pomoc při popálení a poleptání; léčiva a návykové látky.
Základní poznatky z přírodopisu	Popíše změny v přírodě během roku a péči o rostliny a zvířata; pozná běžné jedlé a jedovaté houby; ví o významu hospodářských rostlin; pozná vybrané rostliny a živočichy; chápe význam lesa; pojmenuje části těla a zná základní životní funkce; rozlišuje činnosti přírody prospěšné a škodlivé; dodržuje bezpečnost při poznávání přírody.	Části rostliny; běžné, hospodářské, léčivé, chráněné a jedovaté rostliny; houby a první pomoc při otravě; skupiny živočichů podle prostředí; hospodářsky významné a ohrožené druhy; části a základní funkce lidského těla; ochrana přírody, chráněná území a praktické pozorování.
Základní poznatky ze zeměpisu	Orientuje se na mapě podle barev; rozlišuje vodstvo, horstvo a nížiny; najde Českou republiku, její hranice a sousední státy; vyhledá kraj podle bydliště nebo školy; orientuje se v jednoduché mapě města; zná základní druhy dopravy; uvede přírodní a kulturní zajímavosti regionu; bezpečně se pohybuje v přírodě a adekvátně jedná při živelní pohromě.	Mapa a orientace podle barev; hranice, kraje a sousední státy; světadíly, moře, oceány a státy Evropské unie; města a doprava; místní region; poloha a členitost České republiky; přírodní a kulturní zajímavosti; ochrana přírody; živelní pohromy a ochrana člověka.

8.6.4 Orientační ročníková návaznost Věcného učení

Ročník	Převládající zaměření
1.	Domov, škola, rodina, denní režim, části těla a základní bezpečnost.
2.	Obec, cesta, povolání, týden, počasí, zvířata, ovoce a zelenina.
3.	Okolí školy, společenské chování, roční období, zdraví a přivolání pomoci.
4.	Region, instituce, minulost a současnost, stromy, keře a zdravá výživa.
5.	Doprava, práva a pravidla, kalendář, volně žijící živočichové a první pomoc.
6.	Regionální historie, ochrana přírody, krizové situace, soukromí a bezpečí.
7.	Historie národa, rodina a společnost, fyzikální jevy a práce s mapou.
8.	Stát, práva, příroda, lidské tělo, chemické látky a místní region.
9.	Občanské instituce, práce a sociální péče, energie, životní prostředí a Česká republika.
10.	Samostatný život, osobní záležitosti, finance, bezpečnost, Evropská unie a ochrana obyvatelstva.

8.7 Hudební výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Hudební výchova rozvíjí sluchové, rytmické, vokální, instrumentální a pohybové schopnosti. Má výrazný relaxační a podpůrný význam, napomáhá soustředění, uvolnění napětí, rozvoji řeči a společné činnosti. Vyučuje se v 1.–10. ročníku v dotaci 2–2–2–1–1–1–1–1–1–1 hodinu týdně.

Období	Výstupy žáka	Učivo
1.–3. ročník	Zpívá jednoduchou melodii nebo píseň odpovídající hlasovému rozsahu a schopnostem; používá snadno ovladatelný hudební nástroj; vnímá, rozlišuje a napodobuje hudební i nehudební zvuky; soustředí se na krátkou známou píseň nebo skladbu; hospodárně dýchá a snaží se srozumitelně vyslovovat; reaguje na hudbu pohybem.	Dechová a hlasová cvičení; jednoduché lidové a umělé písně; rytmizace; hra na tělo; nástroje Orffova instrumentáře; výška, síla a délka tónu; tempo a rytmus; zvuky hlasů a nástrojů; pochod, pohybové hry, popěvky a relaxace.
4.–6. ročník	Zpívá písně přiměřené svým možnostem; rozlišuje hudební a nehudební zvuk, mluvený a zpívaný hlas, krátký a dlouhý, vyšší a nižší tón; správně dýchá a vyslovuje při zpěvu a rytmizaci; soustředí se na poslech jednoduché skladby; pozná vybrané rytmické nástroje a používá je; propojí pohyb s hudbou a zvládne jednoduchou taneční hru.	Upevňování zpěvu; rytmus podle zrakové, sluchové a pohybové koordinace; říkadla; jednoduchý instrumentální doprovod; rozpoznávání tempa a nástrojů; dětské skladby; hudebně pohybové hry, jednoduché tanečky a muzikoterapeutické činnosti.
7.–10. ročník	Využívá osvojené pěvecké návyky; podle možností zvládá správné dýchání a výslovnost při zpěvu i mluvení; interpretuje vybrané lidové a umělé písně; doprovází píseň rytmickým nástrojem nebo hrou na tělo; soustředí se na poslech skladeb různých žánrů; pozná zvuk vybraných nástrojů; orientuje se v základních hudebních pojmech; zvládne základní kroky jednoduchého tance; využívá hudbu k relaxaci.	Pěvecké návyky; lidové a umělé písně; rytmická cvičení; nota, notová osnova a hudební klíč informativně; Orffovy nástroje; nástrojové zvuky; různé hudební žánry; vybraní čeští a zahraniční skladatelé a interpreti; improvizovaný pohyb; jednoduché tance; relaxace a muzikoterapie.

8.7.1 Orientační ročníková návaznost Hudební výchovy

Ročník	Převládající zaměření
1.	Reakce na zvuk, jednoduchý zpěv, dech, rytmus a pohyb.
2.	Napodobování rytmu, hra na tělo a jednoduchý nástroj.
3.	Poslech krátké skladby, rozlišování zvuků a společný zpěv.
4.	Hudební a nehudební zvuk, mluvený a zpívaný hlas.
5.	Výška, délka a síla tónu, rytmizace říkadel.
6.	Instrumentální doprovod, jednoduchá taneční a relaxační činnost.
7.	Upevnění pěveckých návyků a lidová píseň.
8.	Rytmický doprovod, hudební pojmy a zvuky nástrojů.
9.	Poslech různých žánrů a jednoduchý tanec.
10.	Samostatnější hudební volba, společná interpretace a relaxace.

8.8 Výtvarná výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Výtvarná výchova rozvíjí jemnou motoriku, grafomotoriku, smyslové vnímání, estetické cítění, tvořivost a neverbální komunikaci. Má rehabilitační a relaxační charakter. Výuka probíhá převážně v učebně, podle

možností také venku, při návštěvě výstavy nebo s využitím digitální techniky. Dotace činí 1–1/1–1/1–2–2–2–1/1–1/1–1/1–1/1 hodinu týdně.

Období	Výstupy žáka	Učivo
1.–3. ročník	Zvládá nejzákladnější grafomotorické a výtvarné dovednosti; rozpozná a s pomocí pojmenuje barvu, tvar a běžný objekt; používá vlastní zkušenost, prožitek a fantazii; manipuluje s výtvarným materiálem; vyjadřuje pocit nebo náladu kresbou, malbou, pohybem či objektem; vnímá vlastní práci i práci druhých; prezentuje výsledek s pomocí pedagoga.	Uvolňovací a grafomotorická cvičení; kresba, malba a otisk; modelování; manipulace s objekty; základní barvy a tvary; přírodní a netradiční materiál; ilustrace, hračka, objekt a jednoduchý komiks; prezentace ve třídě; hygiena a bezpečnost.
4.–6. ročník	Uplatňuje základní dovednosti ve vlastní tvorbě; rozlišuje, porovnává, třídí a pojmenovává linie, barvy, tvary a objekty; používá je v ploše i prostoru; při tvorbě vychází ze zrakového, hmatového a sluchového vjemu, zkušenosti a fantazie; vyjádří pocit z vlastní tvorby mimoslovně nebo graficky; pracuje podle jednoduché předlohy; udržuje pořádek.	Linie, barva, plocha a prostor; kresba, malba, grafika, koláž a modelování; tradiční a netradiční techniky; práce podle předlohy; přírodní motiv; tematická práce; společný objekt; výzdoba třídy a školy; hodnocení a prezentace.
7.–10. ročník	Uplatňuje základní dovednosti při realizaci a prezentaci vlastní tvorby; používá linii, barvu, tvar a objekt v ploše i prostoru podle vlastního záměru; vychází ze zkušenosti a představ; s pomocí volí vhodný prostředek a postup; rozlišuje, třídí a hodnotí výsledky vlastní i cizí tvorby; vybere práci k prezentaci; porovnává vlastní výsledek s výsledky ostatních a respektuje odlišnost; podle možností pracuje s fotografií nebo jednoduchým digitálním obrazem.	Vyjádření vjemů, emocí, nálad a představ; kresba, malba, grafika, modelování a prostorový objekt; kombinované techniky; fotografie a animovaný film; užitá a běžná vizuální produkce; výběr a třídění prací; výstava; digitální obraz; bezpečnost a respekt k autorství.

8.8.1 Orientační ročníková návaznost Výtvarné výchovy

Ročník	Převládající zaměření
1.	Úchop nástroje, stopa, čára, barva a manipulace s hmotou.
2.	Základní tvary, otisk, trhání, lepení a modelování.
3.	Obrázek podle prožitku, přírodní materiál a prezentace.
4.	Linie, barva a tvar v ploše, práce podle předlohy.
5.	Hmatový a zrakový vjem, koláž a prostorová tvorba.
6.	Tematická a společná práce, hodnocení výsledku.
7.	Vlastní záměr, volba materiálu a kombinace technik.
8.	Objekt v prostoru, fotografie a užitá tvorba.
9.	Výběr, třídění a prezentace vlastních prací.
10.	Samostatnější tvůrčí projekt a školní výstava.

8.9 Tělesná výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Tělesná výchova umožňuje žákům využívat a rozvíjet vlastní pohybové možnosti, koriguje zdravotní

oslabení a zlepšuje pohybovou koordinaci, tělesnou zdatnost a sociální adaptaci. Je vedena individuálně s ohledem na zdravotní stav a funkční schopnosti žáka. Vyučuje se tři hodiny týdně v 1.–10. ročníku. Výuka probíhá v tělocvičně, venkovním areálu, na dostupných sportovištích, ve vodním prostředí a v přírodě.

Období	Výstupy žáka	Učivo
1.–3. ročník	Má kladný vztah k pohybovým aktivitám; podle pokynu se připraví k pohybu; reaguje na základní povel a signál; zvládá základní lokomoce a prostorovou orientaci podle svých předpokladů; napodobuje jednoduchý pohyb; dodržuje základní bezpečnost a hygienu.	Spontánní pohyb a hry; příprava a uklidnění organismu; protahování; správné držení těla; průpravná, koordinační, psychomotorická, dechová a relaxační cvičení; chůze, běh, lezení, skok a hod; hry s náčiním; rytmický pohyb; hygiena a bezpečnost.
4.–6. ročník	Zlepšuje zdatnost, pohybový projev a držení těla; podle pokynu používá korektivní cvičení; rozvíjí základní pohybové dovednosti; rozumí základním tělocvičným termínům; připraví organismus před činností a zklidní jej po zátěži; využívá dovednosti při hrách a soutěžích; dodržuje hygienu, bezpečnost a fair play.	Pohybový režim; zdravotně zaměřená a kompenzační cvičení; gymnastická průprava a vybrané nářadí; rytmická a kondiční cvičení; atletická průprava, běh, skok a hod; manipulace s míčem; hry s upravenými pravidly; turistika; zimní aktivity; adaptace na vodu a plavání podle podmínek školy; povely a signály.
7.–10. ročník	Usiluje o udržení a zlepšení pohybových schopností; cíleně se připraví na pohyb a ukončí jej; používá základní kompenzační a relaxační techniky; bezpečně se chová v přírodě a silničním provozu; zná zásady ošetření drobného poranění a požádá o pomoc; zvládá osvojované dovednosti ve hře, soutěži a rekreační činnosti; snaží se o správné provedení; spolupracuje v družstvu; sleduje jednoduchý výkon.	Rozvoj rychlosti, vytrvalosti, síly a koordinace; prevence svalových dysbalancí; kondiční, koncentrační, postřehová, kompenzační a relaxační cvičení; gymnastika; rytmické cvičení; atletika; sportovní hry s upravenými pravidly; turistika, orientace a táboření; zimní a netradiční činnosti; komunikace, pravidla, soutěže, fair play, první pomoc a bezpečnost.

Zdravotní tělesná výchova

Podle zdravotního oslabení se zařazují individuálně zvolená vyrovnávací, posturální, dechová, relaxační a kompenzační cvičení. Kontraindikované činnosti se nahrazují bezpečnou variantou. Žák se učí vnímat vlastní možnosti a omezení, správně provádět doporučený pohyb a sdělit bolest, únavu nebo jinou obtíž.

8.9.1 Orientační ročníková návaznost Tělesné výchovy

Ročník	Převládající zaměření
1.	Reakce na povel, chůze, běh, lezení a jednoduchá hra.
2.	Prostorová orientace, rovnováha, míč a rytmický pohyb.
3.	Upevnění lokomocí, bezpečnost a spolupráce ve hře.
4.	Příprava a zklidnění organismu, gymnastická a atletická průprava.
5.	Správné držení těla, korektivní cvičení, hra s pravidly.
6.	Turistika, voda, soutěž, měření jednoduchého výkonu.
7.	Kondiční a koordinační rozvoj, sportovní hry.
8.	Gymnastika, atletika, orientace v terénu a první pomoc.
9.	Individuální pohybový režim, týmová spolupráce a bezpečnost.
10.	Samostatnější rekreační pohyb, udržení zdatnosti a celoživotní návyk.

8.10 Výchova ke zdraví

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Výchova ke zdraví se vyučuje v 7. a 8. ročníku jednu hodinu týdně. Poskytuje žákům praktické poznatky o tělesném, duševním a sociálním zdraví, dospívání, vztazích, hygieně, výživě, prevenci nemocí, návykových látkách, násilí a ochraně při mimořádných událostech. Využívá modelové situace, rozhovor, názorné materiály, preventivní programy a nácvik přivolání pomoci.

Výstupy žáka	Učivo
Chápe význam dobrého soužití mezi vrstevníky a členy rodiny; rozlišuje kamarádství, přátelství, partnerský vztah, manželství a rodičovství; respektuje své hranice i hranice druhých.	Vztahy ve dvojici; rodina, škola a vrstevnická skupina; komunikace, respekt, souhlas a osobní hranice.
Chápe základní životní potřeby a jejich naplňování ve shodě se zdravím; respektuje svůj zdravotní stav i zdravotní stav druhých; popíše zdravotní problém a vyhledá pomoc.	Zdraví a nemoc; tělesné a duševní potřeby; preventivní a lékařská péče; komunikace se zdravotníkem; důležitá telefonní čísla.
Poznává změny dětství, puberty a dospívání; uplatňuje osobní a intimní hygienu; je seznámen s odpovědným sexuálním chováním a prevencí infekcí a nechtěného těhotenství v rozsahu odpovídajícím schopnostem.	Dětství, puberta a dospívání; tělesné změny; osobní a intimní hygiena; sexualita, antikoncepce, těhotenství; prevence sexuálně přenosných infekcí.
Zná správné stravovací návyky a podle možností uplatňuje zásady správné výživy; chápe význam pohybu, spánku, denního režimu, otužování a relaxace.	Výživa a zdraví; skupiny potravin a pitný režim; specifické druhy výživy; pohyb; spánek; režim dne; otužování; relaxační techniky; civilizační nemoci.
Uplatňuje bezpečné chování při kontaktu s vrstevníkem i neznámým člověkem a v konfliktu; ví, kde vyhledat pomoc; odmítá násilí, šikanu, zneužívání a rizikové nabídky.	Bezpečný sociální kontakt; konflikt a krizová situace; šikana, násilí, sexuální zneužívání a kriminalita; služby odborné pomoci; praktický nácvik odmítnutí a oznámení.
Uvědomuje si souvislost mezi návykovou látkou a poškozením zdraví; uplatňuje osvojené sociální dovednosti při kontaktu s rizikovým chováním; odmítá škodlivou látku.	Tabák, alkohol, léky, nelegální drogy a další závislostní chování; zdravotní a sociální rizika; nácvik odmítnutí; vyhledání pomoci.
Dodržuje pravidla prevence úrazu; přivolá pomoc; řídí se pokyny odpovědných osob při požáru, nehodě, evakuaci nebo jiné mimořádné události.	Úrazy doma, ve škole, při sportu, práci a dopravě; život ohrožující stav; první pomoc; požár, dopravní nehoda, evakuace a ochrana obyvatelstva.

8.10.1 Orientační rozdělení učiva

- **7. ročník:** vztahy a soužití; osobní a intimní hygiena; puberta a dospívání; výživa, pohyb a režim dne; bezpečná komunikace a přivolání pomoci.
- **8. ročník:** sexuální a reprodukční zdraví; prevence nemocí; návykové látky; násilí, šikana a zneužívání; úrazy, první pomoc a mimořádné události.

8.11 Praktické činnosti

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Praktické činnosti rozvíjejí sebeobsluhu, jemnou i hrubou motoriku, pracovní návyky, schopnost postupovat podle pokynu, vytrvalost, samostatnost a bezpečné používání nástrojů. Vyučují se v 1.–10. ročníku v dotaci 3–3–3/1–4/1–4/2–4/2–5/1–6/1–6/2–5/3 hodin týdně. Výuka probíhá podle tématu v učebně, dílně, cvičné kuchyni, na školním pozemku, v zahradě nebo v jiném vhodném prostoru. Rozsah práce, nástroje a míra dopomoci se přizpůsobují zdravotnímu stavu a schopnostem žáka.

8.11.1 První stupeň

Období a tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
1.–3. ročník – Sebeobsluha	Zvládá základní hygienické návyky a sebeobslužné činnosti; obléká se a svléká, skládá a ukládá oděv; obouvá se a podle možností pečuje o obuv; udržuje pořádek ve svých věcech a na pracovním místě.	Osobní hygiena; mytí, česání a péče o vzhled; oblékání a obouvání; zapínání, zavazování a skládání oděvu; ukládání osobních věcí; pořádek.
4.–6. ročník – Sebeobsluha	Pečuje o tělo, vzhled a osobní věci; provádí běžnou údržbu oděvu a obuvi; volí oblečení přiměřeně počasí a činnosti; upevňuje samostatnost při hygieně, oblékání a stolování.	Intimní a osobní hygiena; péče o vlasy, ruce a chrup; čištění a ukládání obuvi; kartáčování, skládání a drobná údržba oděvu; účelné oblékání; sebeobslužný režim.
1.–3. ročník – Práce s drobným materiálem	Třídí předměty a materiály podle velikosti, tvaru, barvy a vlastnosti; zvládá základní manuální dovednosti; vytváří jednoduchý výrobek; pracuje podle slovního pokynu a s dopomocí používá jednoduché nástroje.	Papír, karton, textil, přírodniny, modelovací hmota a drobný materiál; mačkání, trhání, skládání, lepení, navlékání a modelování; jednoduché výrobky; pracovní pomůcky.
4.–6. ročník – Práce s drobným materiálem	Vytváří výrobek podle předlohy nebo jednoduchého postupu; využívá fantazii, lidové zvyky a tradice; volí s pomocí vhodný materiál, pomůcku a nástroj; udržuje pořádek a dodržuje bezpečnost.	Vlastnosti a zpracování materiálů; stříhání, spojování, propichování, šití a povrchová úprava podle možností; lidová řemesla a sezónní výrobky; pracovní postup; bezpečnost.
1.–3. ročník – Montážní a demontážní práce	Sestavuje jednoduché modely ze stavebnice; spojuje a rozpojuje snadno ovladatelné díly; napodobuje předvedený postup; ukládá součásti na určené místo.	Plošné a prostorové stavebnice; kostky; skládanky; jednoduché spoje; montáž a demontáž; třídění a ukládání dílů.
4.–6. ročník – Montážní a demontážní práce	Provádí jednoduchou montáž a demontáž; pracuje podle slovního pokynu, modelu nebo obrazové předlohy; spojuje a rozpojuje předměty; dodržuje pořádek a bezpečnost.	Konstrukční stavebnice; jednoduché modely; návod, předloha a pracovní postup; šroubové a jiné jednoduché spoje; údržba stavebnice.
1.–3. ročník – Pěstitelské práce	Pozoruje změny přírody během roku; pečuje o nenáročnou pokojovou nebo venkovní rostlinu; zalévá, otírá listy a s pomocí seje; používá lehké zahradní náčiní.	Roční období; půda, voda, světlo a teplo; pokojové rostliny; setí a klíčení; zalévání; základní zahradní nářadí; bezpečnost.
4.–6. ročník – Pěstitelské práce	Uvede základní podmínky pěstování; pěstuje a ošetřuje pokojové nebo venkovní rostliny; volí vhodné náčiní; pozná vybrané léčivé a jedovaté	Půda a výživa rostlin; osivo a sadba; pěstování zeleniny, květin a pokojových rostlin; léčivé,

Období a tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
	rostliny; dodržuje hygienu a bezpečnost.	kořeninové a jedovaté rostliny; sklizeň; nářadí a ochranné pomůcky.
1.–3. ročník – Práce v domácnosti	Upraví stůl k jednoduchému stolování; připraví jednoduchý pokrm nebo nápoj; vhodně se chová při stolování; pozná základní vybavení kuchyně; podílí se na jednoduchém úklidu.	Stolování; studený pokrm a nápoj; příbor a nádobí; kuchyň a její základní vybavení; utírání, zametání a ukládání věcí; hygiena.
4.–6. ročník – Práce v domácnosti	Orientuje se v základním vybavení kuchyně; připraví jednoduché občerstvení; rozlišuje základní zásady správné výživy; dodržuje pravidla stolování; bezpečně používá jednoduché kuchyňské náčiní; udržuje pořádek a hygienu.	Kuchyňské náčiní a spotřebiče používané pod dohledem; výběr, nákup a uchovávání potravin; studená a jednoduchá tepelná úprava; zdravá výživa; prostírání; mytí a úklid.

8.11.2 Druhý stupeň

Tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
Práce s technickými materiály	Rozlišuje základní materiály a jejich vlastnosti; má základní znalosti o nástrojích, materiálech a pracovních postupech; s pomocí volí vhodný postup; rozumí jednoduchému pokynu nebo návodu; bezpečně používá běžné ruční nástroje; dokončí jednoduchý výrobek a udržuje pracoviště.	Dřevo, kov, plasty a další dostupné materiály; měření, orýsování, řezání, pilování, broušení, vrtání, spojování a povrchová úprava v přiměřeném rozsahu; pracovní nástroje; jednoduchý technický náčrt; řemesla a tradice; ochranné pomůcky.
Montážní a demontážní práce	Sestaví jednoduchý model podle slovního pokynu, předlohy, návodu nebo plánu; provádí jednoduchou montáž a demontáž; pečuje o pomůcky a provádí základní údržbu; dodržuje zásady bezpečnosti.	Konstrukční, mechanické a elektrotechnické stavebnice; montáž a demontáž; jednoduché spoje; návod a plán; údržba; bezpečné používání součástek a nástrojů.
Pěstitelské práce a chovatelství	Volí základní pěstitelský postup; připraví půdu, seje, sází, ošetřuje a sklízí; pěstuje pokojové květiny, zeleninu nebo okrasné rostliny; používá zahradní náčiní; pozná vybrané ovocné, léčivé, kořeninové a jedovaté rostliny; podle podmínek školy se podílí na péči o drobné zvíře; dodržuje hygienu a bezpečnost.	Půda, výživa a ochrana rostlin; osivo a sadba; zelenina, květiny, ovoce a byliny; sklizeň a skladování; léčivé, jedovaté a alergenní rostliny; základní podmínky chovu a péče o drobné zvíře; zahradní nástroje a ochranné prostředky.
Provoz a údržba domácnosti	Provádí jednoduché domácí práce; volí vhodný čisticí prostředek a zachází s ním podle pokynu; udržuje oděv a textilie; bezpečně používá základní domácí spotřebiče; třídí odpad; hospodárně zachází s vodou, energií a vybavením.	Úklid domácnosti; čisticí prostředky a jejich označení; praní, sušení, žehlení a drobná oprava oděvu podle možností; elektrické spotřebiče; voda, energie a odpad; prevence úrazu.
Příprava pokrmů	Orientuje se v základním vybavení kuchyně; vybírá, nakupuje a ukládá potraviny; připraví jednoduchý pokrm podle pracovního postupu a zásad správné výživy; prostře stůl a vhodně se	Kuchyň, nádobí, náčiní a spotřebiče; skupiny potravin, jídelníček a zdravá výživa; uchovávání a konzervace potravin; studená a tepelná úprava; nápoje; recept;

Tematický okruh	Výstupy žáka	Učivo
	chová při stolování; udržuje čistotu; dodržuje hygienu a bezpečnost.	stolování; úklid a první pomoc.
Svět práce	Poznává vybraná povolání a pracovní prostředí; rozlišuje základní pracovní činnosti; posuzuje své zájmy a možnosti; dodržuje pracovní režim, dokončuje úkol a přijímá hodnocení; ví, kde hledat informace o dalším vzdělávání a pracovním uplatnění; nacvičuje jednoduché jednání při ucházení se o práci.	Povolání a pracoviště; pracovní návyky, dochvilnost, spolupráce a odpovědnost; ochrana zdraví při práci; osobní předpoklady; možnosti dalšího vzdělávání; úřad práce a podporované zaměstnávání informativně; jednoduchý životopis, žádost a modelový rozhovor.

8.11.3 Orientační ročníková návaznost Praktických činností

Ročník	Převládající zaměření
1.	Základní sebeobsluha, manipulace s materiálem, pořádek a jednoduché stolování.
2.	Oblékání, skládání, třídění, stavebnice, zalévání a studený pokrm.
3.	Jednoduchý výrobek, pracovní pokyn, setí, úklid a bezpečnost.
4.	Péče o osobní věci, práce podle předlohy, montáž a pěstitelská činnost.
5.	Volba pomůcky, tradice, pěstování, kuchyňské náčiní a zdravá výživa.
6.	Samostatnější sebeobsluha, jednoduchý pracovní postup, občerstvení a údržba.
7.	Technické materiály, montáž, domácnost a základní pracovní režim.
8.	Pěstitelské a kuchyňské práce, údržba oděvu a poznávání profesí.
9.	Samostatnější výrobek, hospodaření domácnosti, nákup a pracovní orientace.
10.	Praktický souhrnný úkol, využití dovedností v běžném životě a příprava na pracovní uplatnění.

Bezpečnost práce

Žák pracuje pouze s nástroji, spotřebiči a látkami odpovídajícími jeho věku, schopnostem a zdravotnímu stavu. Před činností je seznámen s postupem a riziky, používá stanovené ochranné prostředky a pracuje pod dohledem pedagoga. Při úrazu nebo nebezpečné situaci činnost přeruší a přivolá pomoc.

9. Učební plán a osnovy – obor 79-01-B/01

Základní škola speciální, díl II

Tato část je určena žákům s těžkým mentálním postižením, souběžným postižením více vadami, poruchami autistického spektra a žákům s hlubokým mentálním postižením, pokud jejich vzdělávací potřeby odpovídají dílu II RVP ZŠS. Vzdělávání vychází z individuálních možností žáka, podporuje funkční komunikaci, sebeobsluhu, orientaci, motoriku, smyslové vnímání a nejvyšší dosažitelnou míru samostatnosti.

9.0 Učební plán

Číslo za lomítkem označuje disponibilní hodinu.

Vyučovací předmět	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Rozumová výchova	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Smyslová výchova	4/1	4/1	4/1	4/1	4/1	4/1	4/1	4/1	4/1	4/1
Hudebně pohybová výchova	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Zdravotní tělesná výchova	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Pracovní a výtvarná výchova	2/1	2/1	2/1	2/1	3/1	3/1	4/1	4/1	4/1	4/1
Celkem	20	20	20	20	21	21	22	22	22	22

Celková časová dotace činí 210 hodin, z toho 20 disponibilních hodin. Výuka může probíhat individuálně, ve skupině nebo v celé třídě, v kmenové učebně i v dalších prostorách určených pro pohyb, sebeobsluhu, stravování, pracovní činnosti a pobyt venku.

9.1 Rozumová výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Rozumová výchova spojuje rozvoj poznávacích schopností a komunikačních dovedností. Vyučuje se pět hodin týdně v každém ročníku. Výuka vychází z aktuálního funkčního stavu žáka, pravidelně se propojuje se sebeobsluhou, smyslovou stimulací a praktickými situacemi. Podle potřeby se používá strukturované učení, globální a sociální čtení, piktogramy, fotografie, předměty, znaky, gesta a další prostředky alternativní a augmentativní komunikace.

Oblast	Výstupy žáka	Učivo
Rozvíjení poznávacích schopností	Reaguje na oslovení a své jméno; poznává sebe v zrcadle a na fotografii; pozná blízké osoby; pojmenuje nebo ukáže části těla; poznává a používá předměty denní potřeby; přiřazuje předmět, obrázek, osobu a činnost; třídí výrazně odlišné předměty; skládá celek z částí; řadí obrázky podle jednoduché dějové posloupnosti; soustředí se na krátkou činnost; vybaví si známou osobu, předmět nebo činnost.	Vlastní osoba a tělesné schéma; rodina a blízké osoby; škola a známé prostředí; předměty a jejich funkce; asociace osoba–předmět–činnost; třídění, přiřazování, porovnávání a skládání; paměťová a koncentrační cvičení; obrázkový příběh; práce s fotografií a zrcadlem.

Oblast	Výstupy žáka	Učivo
Rozvíjení logického myšlení a předmatematických představ	Rozlišuje stejné a jiné; třídí podle barvy, tvaru, velikosti nebo účelu; orientuje se v pojmech malý–velký, krátký–dlouhý, málo–hodně, jeden–více a prázdný–plný; vytváří jednoduchou řadu; přiřazuje množství; podle možností poznává číslice a počítá v oboru do 5 nebo 10; používá počet v praktické situaci.	Barvy a základní tvary; velikost, délka a množství; párování a třídění; řady a posloupnosti; představa počtu; číslice a množství 1–10 podle možností; prostorové pojmy; praktické počítání s předměty.
Rozvíjení grafických a čtenářských schopností	Orientuje se na ploše, stránce a řádku; sleduje obrázek nebo krátký obrazový příběh; poznává vybrané piktogramy, symboly, fotografie, značky, písmena a krátká slova; přiřazuje obrázek ke slovu; podle možností používá globální nebo sociální čtení; napodobuje čáru, jednoduchý tvar nebo znak; drží psací náčiní přiměřeným způsobem.	Orientace na ploše; obrázky, piktogramy a symboly; sociální a globální čtení; vlastní jméno a vybraná krátká slova; vybraná písmena; uvolňovací a grafomotorická cvičení; čára, oblouk, kruh a jednoduchý tvar; alternativní přístup ke čtení a psaní.
Rozvíjení komunikačních dovedností	Reaguje na hlas a jednoduchý pokyn; navazuje oční nebo jiný funkční kontakt; napodobuje zvuk, pohyb mluvidel, slabiku nebo slovo; vyjadřuje souhlas, nesouhlas, potřebu, bolest, volbu a žádost o pomoc hlasem, slovem, gestem, znakem, obrázkem nebo komunikační pomůckou; pojmenuje známé osoby, předměty a činnosti; odpovídá na jednoduchou otázku; reprodukuje známé slovo, říkanku nebo krátké sdělení; podle možností vypráví podle obrázku.	Dechová, hlasová a oromotorická cvičení; porozumění řeči; nápodoba; rozvoj pasivní a aktivní slovní zásoby; otázka a odpověď; společenské výrazy; volba a odmítnutí; pocity a potřeby; AAK; jednoduché říkanky, příběhy, hudba, film a obrazový materiál.
Časová a prostorová orientace	Orientuje se ve známém prostředí; nachází své místo a osobní věci; rozumí vybraným prostorovým pokynům; orientuje se v pravidelných částech denního režimu; podle obrázku nebo piktogramu rozpozná následující činnost; rozlišuje základní části dne a opakující se události.	Třída, škola, pokoj, jídelna a okolí; osobní místo; nahoře–dole, před–za, vedle, uvnitř–venku; denní režim; piktogramový rozvrh; ráno, poledne a večer; dnes a zítra podle možností; roční období a pravidelné události.

9.1.1 Orientační návaznost

Období	Převládající zaměření
1.–3. ročník	Reakce na osobu a podnět, poznávání sebe a blízkých, manipulace, jednoduchý pokyn, první volba a předmatematické pojmy.
4.–6. ročník	Rozšiřování funkční komunikace, třídění a přiřazování, orientace v režimu, piktogramy, sociální čtení a grafomotorika.
7.–10. ročník	Upevňování praktické komunikace, orientace v běžných situacích, používání symbolů a slov, jednoduché počítání a co nejvyšší dosažitelná samostatnost.

9.2 Smyslová výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Smyslová výchova se vyučuje v rozsahu pěti hodin týdně v každém ročníku, z toho jedna hodina je disponibilní. Prostupuje celým vzděláváním a rozvíjí zrakové, sluchové, hmatové, čichové, chuťové, vestibulární a proprioceptivní vnímání. Používají se skutečné předměty, fotografie, zvuky, světelné a hmatové podněty, pohyb, polohování a prvky bazální stimulace podle odborných doporučení a individuální tolerance žáka.

Oblast	Výstupy žáka	Učivo
Zrakové vnímání	Sleduje osobu, předmět nebo světelný podnět; fixuje zrak a přenáší pozornost; poznává blízké osoby, osobní věci a známé prostředí; rozlišuje výrazně odlišné předměty, barvy, tvary a velikosti; páruje stejné předměty nebo obrázky; třídí a skládá jednoduchý celek z částí; orientuje se na ploše.	Fixace a sledování; světlo a kontrast; osoba v zrcadle a na fotografii; barvy a tvary; velikost; párování a třídění; puzzle a skládky; obrázková řada; orientace na ploše.
Sluchové vnímání	Reaguje na hlas, své jméno a známý zvuk; rozlišuje ticho a zvuk, hlasitě a tiše, vysoké a nízké; poznává hlasy blízkých osob; napodobuje jednoduchý zvuk nebo rytmus; určuje zdroj, směr nebo intenzitu zvuku podle možností; poznává zvuky zvířat, domácnosti a okolí; postupně toleruje běžné nepříjemné zvuky.	Sluchová stimulace; hlas a jméno; zvuky prostředí, zvířat a předmětů; hudební nástroje; intenzita, délka, výška a směr zvuku; rytmizace; zvukový režim; ochrana sluchu.
Hmatové a prostorové vnímání	Přijímá přiměřený dotyk; uchopuje a pouští předmět; manipuluje s různými materiály; poznává známý předmět hmatem; rozlišuje tvrdé–měkké, hladké–drsné, teplé–studené, suché–mokré, lehké–těžké a základní velikosti a tvary; orientuje se ve známém prostoru; napodobuje jednoduchý pohyb.	Dotyková stimulace; úchop a manipulace; hmatové sáčky a krabice; povrch, teplota, hmotnost, tvar a velikost; tělesné schéma; prostorové vztahy; nápodoba pohybu; vestibulární a proprioceptivní podněty.
Čichové a chuťové vnímání	Reaguje na vůni a chuť; rozlišuje příjemný a nepříjemný podnět; poznává vybrané potraviny nebo hygienické prostředky podle vůně; rozlišuje základní chutě; bezpečně vyjadřuje přijetí nebo odmítnutí; dodržuje s podporou hygienu při ochutnávání.	Vůně potravin, bylin, ovoce a hygienických prostředků; sladké, slané, kyselé a hořké; teplota a konzistence potraviny; volba a odmítnutí; hygiena a bezpečnost.
Senzomotorická koordinace a sebeobsluha	Koordinuje pohled a pohyb ruky; zasouvá, vkládá, navléká, skládá a přemisťuje; napodobuje jednoduchý pracovní nebo sebeobslužný pohyb; orientuje se na svém těle a v osobních věcech; aktivně se zapojuje do hygieny, oblékání, jídla a úklidu.	Koordinace oko–ruka; manipulační hry; vkládačky, navlékání a třídění; tělesné schéma; zrcadlo; osobní věci; denní sebeobslužný režim.

9.2.1 Orientační návaznost

Období	Převládající zaměření
1.–3. ročník	Přijímání a uvědomování smyslového podnětu, fixace, reakce na hlas a jméno, úchop, tělesné schéma.
4.–6. ročník	Rozlišování a párování, směrová orientace, nápodoba, poznávání osob a prostředí, zapojení do sebeobsluhy.
7.–10. ročník	Funkční využívání smyslů při komunikaci, pohybu, práci a sebeobsluze; upevnění tolerance a samostatnosti.

9.3 Hudebně pohybová výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Integrovaný předmět spojuje hudební a pohybovou výchovu v rozsahu tří hodin týdně v každém ročníku. Hudba a pohyb podporují kontakt, komunikaci, nápodobu, koordinaci, rytmus, dech, orientaci, pozitivní prožitek a relaxaci. Činnosti se přizpůsobují zdravotnímu stavu a případným smyslovým omezením.

Oblast	Výstupy žáka	Učivo
Vokální a dechové činnosti	Reaguje na lidský hlas; napodobuje jednoduchý hlasový projev; vokalizuje nebo zpívá známou melodii podle možností; hospodárně dýchá; zapojuje se do říkanky, popěvku nebo písničky; rozlišuje mluvený a zpívaný hlas.	Dechová, hlasová a artikulační cvičení; broukání, vokalizace a zpěv; jednoduché dětské a lidové písničky; říkadla; hra s hlasem; hlasová hygiena.
Rytmické a instrumentální činnosti	Reaguje na rytmus; napodobuje jednoduchý rytmus hrou na tělo nebo nástrojem; uchopí a použije snadno ovladatelný nástroj; doprovází píseň nebo pohyb; střídá činnost a klid.	Hra na tělo; tleskání, dupání a ťukání; bubínek, dřívka, chrastidla, triangl a další dostupné nástroje; rytmizace; pravidelné střídání; tempo.
Poslechové činnosti	Soustředí se na krátký hudební podnět; rozlišuje zvuk a ticho, rychle a pomalu, hlasitě a tiše; pozná známou píseň nebo zvuk nástroje; vyjadřuje libost a nelibost; využívá hudbu ke zklidnění.	Krátké skladby a písničky; zvuky nástrojů; kontrasty tempa, síly a výšky; hudba různých nálad; relaxační a muzikoterapeutické činnosti.
Pohybové činnosti	Napodobuje jednoduchý pohyb; reaguje pohybem na hudbu a zastavení; pohybuje se v rytmu podle svých možností; zvládá jednoduchou pohybovou hru; spolupracuje s partnerem; zaujme základní polohu a orientuje se v prostoru.	Pohyb na hudbu; chůze, houpání, otáčení a jednoduchý taneční krok; hra se šátkem, míčem a stuhou; pohybová nápodoba; kruh a dvojice; prostorová orientace; relaxace.

9.3.1 Orientační návaznost

Období	Převládající zaměření
1.–3. ročník	Reakce na hlas, hudbu a rytmus; nápodoba zvuku a pohybu; jednoduchý nástroj.
4.–6. ročník	Společná píseň a říkanka, rytmičtý doprovod, rozlišování kontrastů a jednoduchá pohybová hra.

Období	Převládající zaměření
7.–10. ročník	Aktivnější volba hudby a pohybu, delší soustředění, jednoduchý tanec, spolupráce a vědomá relaxace.

9.4 Zdravotní tělesná výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Předmět se vyučuje čtyři hodiny týdně v každém ročníku. Podle potřeb žáka má charakter zdravotní, rehabilitační nebo pohybové výchovy. Cvičení vychází ze zdravotního stavu, odborných doporučení a individuálního pohybového programu. Zahrnuje polohování, stimulaci, pasivní, aktivně asistovaný i aktivní pohyb, lokomoci, rovnováhu, dechová a relaxační cvičení. Kontraindikované činnosti se nezařazují.

Oblast	Výstupy žáka	Učivo
Vnímání těla a základní polohy	Vnímá dotyk a pohyb vlastního těla; toleruje nebo aktivně spolupracuje při polohování; zaujímá s dopomocí nebo samostatně leh, sed, klek nebo stoj podle možností; udržuje polohu po přiměřenou dobu; upozorní na bolest nebo nepohodu dostupným způsobem.	Tělesné schéma; stimulace; polohování a změny poloh; správné držení těla; prevence jednostranného zatížení; relaxační poloha.
Hrubá motorika a lokomoce	Otáčí se, plazí, leze, sedá, vstává, stojí nebo chodí podle svých možností; překonává jednoduchou překážku; pohybuje se s oporou nebo kompenzační pomůckou; orientuje se v bezpečném prostoru.	Otáčení, plazení, lezení, sed, stoj a chůze; chůze po rovině a nerovném povrchu; schody; překážková dráha; opora a kompenzační pomůcky; bezpečnost.
Koordinace, rovnováha a manipulace	Napodobuje jednoduchý pohyb; rozvíjí koordinaci oko–ruka; uchopí, přenes, pustí, kutálí, hází nebo chytá předmět podle možností; udržuje rovnováhu v základní poloze; spolupracuje při jednoduché pohybové hře.	Koordinační cvičení; rovnovážné polohy; míče, obruče, kužely a další náčiní; kutálení, hod a chytání; pohybová nápodoba; psychomotorické hry.
Zdravotní, dechová a relaxační cvičení	Provádí s dopomocí nebo samostatně individuálně vhodné protahovací, uvolňovací, posilovací, dechové a kompenzační cvičení; uvolní se při vedené relaxaci; rozlišuje aktivitu a odpočinek; postupně si osvojuje jednoduchý pravidelný pohybový režim.	Dechová gymnastika; protahování a uvolňování; posilování oslabených svalových skupin; kompenzace; masážní a relaxační prvky; odpočinek; hygiena pohybu.
Pohyb v přírodě a ve vodě	Pobývá a pohybuje se bezpečně venku; reaguje na jednoduché bezpečnostní pokyny; podle možností se adaptuje na vodní prostředí, toleruje kontakt s vodou a provádí jednoduchý pohyb ve vodě s jistěním.	Vycházky, pobyt v přírodě a terénní pohyb; sezónní činnosti; bezpečnost; adaptace na vodu, hry ve vodě, dýchání a pohyb s pomůckou.

9.4.1 Orientační návaznost

Období	Převládající zaměření
1.–3. ročník	Tolerance dotyku a polohování, uvědomování těla, základní pohybové reakce, dech a uvolnění.
4.–6. ročník	Stabilizace základních poloh, nápodoba, manipulace s náčiním, lokomoce s potřebnou

Období	Převládající zaměření
	podporou.
7.–10. ročník	Upevňování funkčního pohybu pro sebeobsluhu, samostatnější pohybový režim, bezpečnost a relaxace.

9.5 Pracovní a výtvarná výchova

Charakteristika, časové a organizační vymezení

Integrovaný předmět spojuje pracovní a výtvarnou výchovu. V 1.–4. ročníku činí skutečná dotace tři hodiny týdně, v 5.–6. ročníku čtyři hodiny a v 7.–10. ročníku pět hodin týdně; vždy je zahrnuta jedna disponibilní hodina. Předmět rozvíjí sebeobsluhu, jemnou motoriku, pracovní návyk, smyslové vnímání, tvořivost a nejvyšší dosažitelnou samostatnost.

Oblast	Výstupy žáka	Učivo
Sebeobsluha	Aktivně se zapojuje do mytí, čištění zubů, česání a používání toalety; svléká a obléká vybrané části oděvu; obouvá se; rozepíná a zapíná dostupné zapínání; pozná a ukládá své osobní věci; volí účelné oblečení s pomocí; jí a pije co nejvhodnějším způsobem; používá příbor nebo kompenzační pomůcku podle možností.	Osobní a intimní hygiena; toaleta; oblékání a obouvání; zapínání, skládání a ukládání oděvu; osobní věci; péče o vzhled; stolování, příbor a pití; kompenzační pomůcky.
Práce s drobným materiálem	Uchopuje, třídí, přemisťuje a ukládá předměty; mačká, trhá, skládá, lepí, navléká, modeluje a s dopomocí stříhá; pracuje podle předvedení, slovního, obrazového nebo grafického pokynu; vytvoří jednoduchý výrobek; udržuje pracovní místo.	Papír, karton, textil, přírodniny, modelovací hmota, provázek a další bezpečný materiál; manipulace, třídění a navlékání; lepení, skládání, modelování a stříhání; pracovní postup; sezónní výrobek.
Výtvarné činnosti	Zanechává stopu vhodným nástrojem; používá prstové a jiné barvy, pastelku, štětec, razítko nebo modelovací hmotu; rozlišuje nebo volí barvu a tvar; vyjadřuje prožitek barvou, linií, pohybem nebo objektem; dotváří přírodní materiál; podílí se na společné práci a prezentaci.	Čmárání a grafomotorika; kresba, malba, otisk, koláž a modelování; základní barvy a tvary; plocha a prostor; přírodní a netradiční materiál; tematická a společná práce; výzdoba a prezentace.
Domácí práce a stolování	Podílí se na prostírání, úklidu stolu a mytí nebo ukládání nádobí; připraví s pomocí jednoduchý nápoj nebo studený pokrm; používá bezpečné kuchyňské náčiní; zametá, utírá, ukládá a třídí věci; rozezná své osobní věci a udržuje v nich pořádek.	Prostírání a pravidla stolování; potraviny a nápoje; mazání, krájení bezpečným náčiním a míchání; nádobí; úklid, utírání, zametání a ukládání; třídění odpadu; hygiena.
Pěstitelské práce	Pozoruje změny přírody; zalévá a ošetřuje pokojovou nebo venkovní rostlinu; seje nebo sází s dopomocí; používá lehké zahradní náčiní; podílí se na sklizni; rozlišuje vybrané užitkové a nebezpečné rostliny podle možností.	Roční období; půda, semeno a rostlina; zalévání, setí, sazení a sklizeň; pokojové rostliny, zelenina a byliny; zahradní náčiní; ochrana přírody a bezpečnost.
Pracovní návyk a bezpečnost	Přijímá pracovní pokyn a pomoc; napodobuje jednoduchý úkon; pracuje po přiměřenou dobu; dokončuje krátký úkol; ukládá pomůcky; používá	Pracovní místo a režim; nápodoba; jednoduchý pracovní postup; střídání práce a odpočinku; úklid pomůcek;

Oblast	Výstupy žáka	Učivo
	ochrannou pomůcku; přeruší práci při nebezpečí a požádá o pomoc.	ochranný oděv; bezpečnost a hygiena.

9.5.1 Orientační návaznost

Období	Převládající zaměření
1.–3. ročník	Přijímání dopomoci, základní hygiena, úchop a manipulace, výtvarná stopa, ukládání věcí.
4.–6. ročník	Aktivnější sebeobsluha, práce podle předvedení, jednoduchý výrobek, úklid, stolování a péče o rostlinu.
7.–10. ročník	Upevnění praktických dovedností, práce podle obrazového nebo slovního postupu, jednoduchý pokrm, samostatnější úklid a využití dovedností v běžném životě.

9.6 Organizace, individualizace, mezipředmětové vztahy a hodnocení

Všechny předměty propojují rozvoj funkční komunikace, sebeobsluhy, jemné a hrubé motoriky, smyslového vnímání, prostorové a časové orientace, nápodoby, manipulace, sociálního kontaktu a bezpečného chování. Jedna činnost proto může současně naplňovat výstupy více předmětů.

Učitel stanovuje pro žáka dosažitelné dílčí cíle podle jeho vstupní úrovně, zdravotního stavu, způsobu komunikace a míry potřebné podpory. Učivo se průběžně opakuje a přenáší do různých prostředí a běžných situací. Využívá se individuální práce, práce ve dvojici a malé skupině, strukturovaný režim, názornost, nápodoba, fyzické vedení, postupné snižování podpory, pozitivní motivace, AAK, kompenzační pomůcky a spolupráce s dalšími odbornými pracovníky.

Hodnocení je slovní a popisné. Vychází zejména z individuálního pokroku, aktivity, délky soustředění, způsobu komunikace, míry samostatnosti, potřebné dopomoci, schopnosti přenést dovednost do běžné situace a aktuálního zdravotního stavu. Za pokrok se považuje také přijetí podnětu, prodloužení spolupráce, cílenější reakce, snížení míry podpory nebo stabilnější využití již osvojené dovednosti. Výsledky se dokumentují zejména pozorováním, záznamy, portfoliem prací, fotografií nebo videem při respektování pravidel ochrany osobních údajů.

Příloha A – Minimální školní výstupy pro úpravy očekávaných výstupů

Tato příloha stanoví pracovní konsolidované minimální školní výstupy. Použijí se jen u žáka, kterému školské poradenské zařízení doporučilo úpravu očekávaných výstupů v rámci podpůrných opatření, a v rozsahu stanoveném individuálním vzdělávacím plánem, je-li zpracován. Výstupy nepředstavují samostatný vzdělávací program ani automatické snížení požadavků pro všechny žáky. Před formálním vydáním dokumentu budou kódy a doslovné znění porovnány s aktuálním RVP ZV; níže uvedené znění je určeno k ruční kontrole školy.

A.1 Český jazyk a literatura

První stupeň

Žák podle svých možností:

- čte s porozuměním jednoduché texty a rozumí přiměřeným pokynům,
- dbá na srozumitelnou výslovnost, tempo řeči a dýchání,
- zvládá základní hygienické návyky při psaní,
- píše a spojuje písmena a slabiky, opisuje a přepisuje krátké věty,
- vypráví jednoduchý příběh podle zážitku, předlohy nebo ilustrace,
- popíše jednoduchý předmět, činnost nebo děj,
- rozlišuje písmena, samohlásky a souhlásky, větu, slovo, slabiku a hlásku,
- pozná podstatná jména a slovesa a rozlišuje základní druhy vět,
- používá pravopis měkkých a tvrdých slabik a vybrané základní pravopisné jevy,
- reprodukuje říkanku nebo krátký text, dramatizuje jednoduchý příběh a orientuje se v přečteném textu.

Druhý stupeň

Žák podle svých možností:

- čte plynule s porozuměním a reprodukuje podstatný obsah,
- komunikuje v běžných situacích a ve školním prostředí usiluje o spisovné vyjadřování,
- sestaví podle předlohy běžnou písemnost, životopis, žádost, popis nebo vypravování,
- pozná základní slovní druhy, skloňuje běžná podstatná a přídavná jména a časuje slovesa,
- rozlišuje větu jednoduchou a souvětí,
- používá základní pravidla psaní předpon, předložek, vyjmenovaných slov a shody přísudku s podmětem,
- orientuje se v literárním textu, určí hlavní myšlenku a rozlišuje základní literární druhy a žánry.

A.2 Anglický jazyk

První stupeň

Žák je seznámen se zvukovou a grafickou podobou jazyka; rozumí pomalu vysloveným jednoduchým pokynům, pozdravům, poděkování a známým slovům s vizuální oporou; pozdraví, poděkuje, sdělí jméno a věk, vyjádří souhlas nebo nesouhlas a reaguje na jednoduchou otázku; pozná známá slova v krátkém textu.

Druhý stupeň

Žák rozumí základním informacím v krátkém poslechu a jednoduchým otázkám o své osobě; odpoví na ně; rozumí známým slovům a jednoduchým větám s vizuální oporou a reaguje na jednoduché písemné sdělení.

A.3 Další cizí jazyk

Žák je seznámen se zvukovou a grafickou podobou německého nebo ruského jazyka; rozumí pozdravu, poděkování, jednoduchým pokynům, známým slovům a otázkám na základní osobní údaje; pozdraví, poděkuje, vyjádří souhlas a nesouhlas, sdělí jméno a věk; rozumí jednoduchým slovům v krátkém textu a reaguje na jednoduché písemné sdělení o své osobě. V ruském jazyce se orientuje v základních znacích azbuky. V Dobřichovicích jsou tyto výstupy rozvrženy do 7.–9. ročníku, ve Slaném do 6.–9. ročníku.

A.4 Matematika

První stupeň

Žák podle svých možností:

- porovnává množství, čte, zapisuje a používá čísla v osvojeném oboru,
- s názorem sčítá, odčítá, násobí a dělí a řeší jednoduché slovní úlohy,
- rozkládá čísla, zaokrouhluje a používá kalkulátor,
- modeluje jednoduché situace, doplňuje tabulky a číselné posloupnosti,
- orientuje se v prostoru a čase a používá peníze v běžných situacích,
- provádí jednoduché převody jednotek délky, hmotnosti a času,
- pozná, znázorní a narýsuje základní rovinné útvary, měří úsečku, pozná základní tělesa,
- řeší jednoduché praktické a nestandardní úlohy.

Druhý stupeň

Žák podle svých možností:

- provádí základní početní operace s přirozenými a desetinnými čísly a pracuje se zlomkem,
- zaokrouhluje, odhaduje výsledek, orientuje se na číselné ose a řeší jednoduché úlohy na procenta,
- používá měřítko mapy a plánu,
- vyhledává, třídí a porovnává data a zpracuje jednoduchou tabulku,
- převádí běžné jednotky a řeší praktické úlohy s penězi,
- rýsuje a měří úhly a základní útvary, počítá jednoduché obvody, obsahy, povrchy a objemy,
- pracuje s rýsovacími pomůckami, jednoduchým technickým výkresem a digitálními prostředky.

A.5 Informatika

První stupeň

Žák podle svých možností:

- uvede příklady dat ze svého okolí a s oporou z nich vyvodí jednoduchou informaci,
- popíše a znázorní jednoduchou situaci a vyčte informaci z modelu,
- sestaví symbolický zápis jednoduchého postupu, popíše kroky řešení a rozpozná opakování,
- rozezná prvky známého systému a zaznamená údaje do připravené tabulky nebo seznamu,
- najde a spustí známou aplikaci, pracuje s jednoduchým textem, obrázkem nebo jinými daty,

- podle návodu propojí zařízení a uvede základní rizika,
- dodržuje stanovená bezpečnostní a hygienická pravidla.

Druhý stupeň

Žák podle svých možností:

- získá z jednoduchých dat informaci, interpretuje ji a zakóduje nebo dekáduje jednoduchý text či obrázek,
- popíše problém, určí potřebné informace a použije jednoduchý model,
- vysvětlí kroky známého algoritmu, rozdělí problém na části a navrhne postup řešení,
- popíše účel informačního systému, pracuje s tabulkou, řadí a filtruje data,
- rozlišuje základní funkce hardwaru a operačního systému, ukládá a spravuje data,
- pracuje v online prostředí, podle návodu propojí zařízení a popíše rizika,
- rozpozná běžnou závadu nebo chybový stav a požádá o pomoc,
- chrání zařízení, přístupové údaje a data před ztrátou nebo zneužitím.

A.6 Člověk a jeho svět

Žák podle svých možností:

- orientuje se v okolí bydliště a školy a zvládne známou cestu,
- určí základní polohu obce a České republiky, orientuje se na jednoduché mapě a pozná státní symboly,
- dodržuje pravidla soužití, pozná nevhodné jednání a zná základní práva dítěte a povinnosti žáka,
- používá peníze při jednoduchém nákupu a sestaví jednoduchý rozpočet,
- orientuje se v denním režimu, čase, současnosti a minulosti,
- pozoruje změny v přírodě, poznává běžné rostliny a živočichy a provede jednoduchý pokus,
- chrání přírodu a reaguje na pokyny při mimořádné události,
- uplatňuje hygienu a sebeobsluhu, popíše zdravotní potíže, ošetří drobné poranění a přivolá pomoc,
- dodržuje pravidla bezpečného chování a silničního provozu a odmítá návykové látky.

A.7 Dějepis

Žák podle svých možností rozlišuje život pravěkých a současných lidí; popíše život nejstarších civilizací; uvede základní informace o počátcích českého státu, středověké společnosti a husitství; pozná významné osobnosti a události českých dějin; popíše důsledky objevných cest; uvede základní události 19. století, první světové války a vzniku Československa; popíše základní průběh a důsledky druhé světové války a chápe význam událostí roku 1989.

A.8 Výchova k občanství

Žák podle svých možností respektuje pravidla společenského soužití; rozpozná nepřiměřené chování, vandalismus, rasismus a xenofobii; chrání sebe při mimořádné události; formuluje své nejbližší plány a chápe význam vzdělávání pro pracovní uplatnění; orientuje se v rodinném rozpočtu, hotovostním a bezhotovostním placení a základních bankovních službách; uvede základní prvky demokracie, státní symboly, práva a povinnosti občana; ví, jak reklamovat výrobek, komunikovat s úřadem, vyhledat pomoc a využít základní práva občana České republiky a Evropské unie.

A.9 Fyzika

Žák podle svých možností měří délku, hmotnost a čas; rozlišuje klid a pohyb a pracuje se vztahem rychlosti, dráhy a času v jednoduché situaci; rozpozná působení síly a využití jednoduchých strojů; používá poznatky o tlaku v tekutinách; vysvětlí jednoduchý vztah práce, výkonu, času a energie; rozpozná zdroj a šíření zvuku; sestaví jednoduchý elektrický obvod, rozliší vodič a izolant a dodržuje bezpečnost; rozpozná zdroj světla, základní čočky a jejich využití; objasní pohyb Země a Měsíce a rozliší hvězdu a planetu.

A.10 Chemie

Žák podle svých možností rozlišuje vlastnosti a skupenství látek; bezpečně pracuje s vybranými běžnými nebezpečnými látkami a reaguje při jejich úniku; pozná směs, roztok a různé druhy vody; uvede zdroje znečištění; pozná vybrané prvky, sloučeniny, kovy a nekovy; pojmenuje výchozí látky a produkty jednoduché reakce; popíše použití vybraných oxidů, kyselin, hydroxidů a solí; orientuje se na stupnici pH a poskytne základní první pomoc; posoudí využití paliv, ropy, živin a surovin ve vztahu ke zdraví a životnímu prostředí.

A.11 Přírodopis a integrovaná výchova ke zdraví

Žák podle svých možností rozlišuje základní projevy a podmínky života; poznává základní skupiny organismů, význam rostlin, živočichů, hub, virů a bakterií; popíše základní stavbu rostlin a vybraných živočichů; pozná hlavní orgány a orgánové soustavy člověka, etapy vývoje a zásady prevence nemocí a první pomoci; pozná vybrané nerosty, horniny, půdy a základní geologické děje; vysvětlí jednoduchý potravní řetězec a vliv člověka na prostředí; chápe význam zdravých vztahů, výživy, prevence návykových látek a bezpečného chování; ví, kde vyhledat odbornou pomoc.

A.12 Zeměpis

Žák podle svých možností používá základní geografické a kartografické pojmy; popíše své okolí; objasní základní důsledky pohybů Země a působení přírodních procesů; vyhledá světadíly a oceány a charakterizuje vybraný region; uvede vztah přírodních podmínek, sídel a cestovního ruchu; rozlišuje přírodní a kulturní krajinu; lokalizuje místní region a Českou republiku, sousední státy a kraje; orientuje se v základních údajích o povrchu, obyvatelstvu a hospodářství; používá základy topografie a bezpečně se pohybuje v přírodě.

A.13 Hudební výchova

Žák podle svých možností zpívá jednoduché písně; hospodárně dýchá a zřetelně vyslovuje; reaguje pohybem na rytmus a tempo; rozlišuje sílu, výšku a barvu zvuku; doprovází píseň jednoduchým rytmem; pozorně poslouchá hudbu; pozná vybrané nástroje, žánry a některé skladatele.

A.14 Výtvarná výchova

Žák podle svých možností zvládá základní výtvarné dovednosti; rozlišuje a používá linii, barvu, tvar a objekt; vychází z vlastních vjemů, zkušeností a fantazie; připraví, uskuteční a představí jednoduchý tvůrčí záměr; porovnává vlastní tvorbu s tvorbou ostatních a vyjádří svůj pocit z výtvarného díla.

A.15 Tělesná a zdravotní tělesná výchova

Žák podle svých možností zvládá přípravu na pohyb; dodržuje hygienu a bezpečnost; reaguje na pokyny; zvládá základní lokomoci a prostorovou orientaci; chápe význam pohybu pro zdraví; používá korektivní, kompenzační a relaxační cvičení; dodržuje pravidla a fair play; rozvíjí pohybové dovednosti a tělesnou

zdatnost; uplatňuje první pomoc a bezpečné chování; používá základní sportovní terminologii a spolupracuje v družstvu. Při zdravotním oslabení provádí doporučená vyrovnávací cvičení a vyhýbá se kontraindikovaným činnostem.

A.16 Pracovní činnosti

První stupeň

Žák podle svých možností pracuje s jednoduchým materiálem, pomůckou, stavebnicí a slovním nebo obrazovým návodem; vytváří jednoduchý výrobek; udržuje pořádek a bezpečnost; pozoruje přírodu a pečuje o rostliny; připraví jednoduchý pokrm, upraví stůl a dodržuje pravidla stolování a správné výživy.

Druhý stupeň

Žák podle svých možností rozlišuje materiály, volí pracovní postup a bezpečně používá nástroje; pracuje s jednoduchou technickou dokumentací; sestaví a rozebere jednoduchý model; provádí pěstitelské, chovatelské, domácí a kuchyňské práce; používá základní spotřebiče a platební operace; dodržuje hygienu, bezpečnost a první pomoc; orientuje se ve vybraných profesích, možnostech dalšího vzdělávání, právech a povinnostech zaměstnance a při modelovém ucházení se o práci.

10. Klíčové kompetence a profil absolventa

10.1 Absolvent oboru Základní škola

Absolvent podle svých individuálních možností:

- používá osvojené strategie učení, plánuje jednoduchý postup, vyhledá a třídí informace a dokáže požádat o pomoc,
- rozpozná běžný problém, volí vhodný známý postup, pracuje s chybou a ověřuje výsledek,
- komunikuje srozumitelně ústně, písemně i digitálně, naslouchá, přiměřeně obhájí názor a respektuje pravidla komunikace,
- spolupracuje, respektuje odlišnosti, dodržuje pravidla a přijímá odpovědnost za vlastní jednání,
- orientuje se v základních právech, povinnostech, institucích a běžných právních, finančních a pracovních situacích,
- chrání zdraví, bezpečí, osobní hranice, soukromí, majetek a životní prostředí a ví, kde hledat pomoc,
- bezpečně používá pracovní nástroje a pomůcky, dodržuje pracovní postup a dokončuje přiměřený úkol,
- používá digitální zařízení účelně, bezpečně a eticky, chrání data a rozlišuje důvěryhodnou a rizikovou informaci,
- uplatňuje čtenářskou, matematickou, finanční, přírodovědnou, sociální a digitální gramotnost v běžném životě,
- realisticky posuzuje své možnosti a vytváří si představu o dalším vzdělávání a pracovním uplatnění.

10.2 Absolvent základní školy speciální – díl I

Absolvent podle svých individuálních možností:

- rozumí známým pokynům, využívá osvojené učební a pracovní návyky a přijímá podporu,
- čte, píše a počítá v rozsahu využitelném v každodenním životě,
- komunikuje řečí nebo jiným funkčním komunikačním systémem a vyjadřuje potřebu, volbu, souhlas, nesouhlas a žádost o pomoc,
- orientuje se ve známém prostředí, denním režimu, základních časových údajích, penězích a běžných společenských situacích,
- zvládá sebeobsluhu, osobní hygienu, péči o své věci a jednoduché domácí činnosti,
- udržuje bezpečné vztahy, respektuje základní pravidla soužití a rozpozná situaci, v níž potřebuje pomoc dospělého,
- bezpečně provádí jednoduché pracovní, pěstitelské, kuchyňské a úklidové činnosti,
- používá dostupné digitální nebo kompenzační zařízení v rozsahu svých schopností,
- chrání zdraví, reaguje na základní bezpečnostní pokyny a přivolá pomoc,
- uplatňuje pracovní dovednosti a návyky využitelné v dalším vzdělávání, podporovaném zaměstnávání nebo běžném životě.

10.3 Absolvent základní školy speciální – díl II

Absolvent podle svých individuálních možností:

- navazuje funkční kontakt a reaguje na blízkou osobu, známý podnět, oslovení nebo pokyn,

- vyjadřuje potřebu, libost, nelibost, volbu, souhlas, nesouhlas, bolest a žádost o pomoc dostupným způsobem,
- využívá osvojený systém komunikace, piktogram, gesto, znak, předmět nebo technickou pomůcku,
- orientuje se ve známém prostředí, osobách a pravidelném denním režimu,
- využívá rozvinuté smyslové a pohybové schopnosti při komunikaci, sebeobsluze a práci,
- aktivně se podílí na hygieně, oblékání, jídle, pohybu, úklidu a dalších běžných činnostech,
- manipuluje s předměty a materiály, napodobuje jednoduchý pracovní úkon a pracuje s potřebnou podporou,
- přijímá sociální kontakt, spolupracuje po přiměřenou dobu a rozlišuje aktivitu a odpočinek,
- reaguje na bezpečnostní pokyn a dostupným způsobem upozorní na nepohodu nebo ohrožení,
- dosahuje nejvyšší možné míry samostatnosti a využívá osvojené dovednosti v různých prostředích.

11. Hodnocení výsledků vzdělávání

11.1 Účel a základní zásady hodnocení

Hodnocení poskytuje žákovi, jeho zákonnému zástupci a pedagogickým pracovníkům srozumitelnou informaci o dosažené úrovni vzdělávání, individuálním pokroku, silných stránkách a oblastech, které vyžadují další podporu. Součástí hodnocení je zpětná vazba a doporučení dalšího postupu.

Hodnocení je:

- jednoznačné, srozumitelné, věcné a všestranné,
- pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné,
- založené na předem známých a přiměřených kritériích,
- zaměřené na míru dosažení školních výstupů, nikoli pouze na zapamatování učiva,
- přiměřené věku, vzdělávacím možnostem, zdravotnímu stavu a aktuální situaci žáka,
- motivační a respektující důstojnost žáka,
- průběžné a poskytované v době, kdy může ovlivnit další učení.

Učitel hodnotí pouze obsah, který byl prokazatelně vyučován a dostatečně procvičován. Při hodnocení uplatňuje pedagogický takt, nepoužívá hodnocení jako trest a nepřenáší hodnocení chování do hodnocení výsledků v předmětu. Přihlíží k tomu, že výkon žáka může být nerovnoměrný v důsledku zdravotního stavu, postižení, psychické indispozice nebo příchodu do školy v průběhu školního roku.

11.2 Předmět hodnocení

Při hodnocení výsledků vzdělávání se posuzuje zejména:

- míra dosažení školních očekávaných výstupů,
- kvalita a trvalost osvojených vědomostí a dovedností,
- schopnost použít poznatek nebo dovednost v praktické situaci,
- správnost, přesnost, úplnost a srozumitelnost výkonu,
- samostatnost a míra potřebné podpory,
- schopnost řešit problém a pracovat s chybou,
- aktivita, zájem, soustředění, vytrvalost a pracovní tempo,
- příprava na výuku a péče o učební a pracovní pomůcky,
- schopnost komunikovat, spolupracovat a dokončit přiměřený úkol,
- individuální pokrok ve vztahu k předchozí úrovni žáka.

Výsledná klasifikace nebo slovní hodnocení za pololetí nevychází z prostého aritmetického průměru průběžných známek. Učitel posuzuje kvalitu výkonů za celé hodnoticí období, jejich vývoj, význam jednotlivých ověřovaných výstupů a okolnosti ovlivňující výkon.

11.3 Způsoby a formy hodnocení

Ve škole lze používat:

- klasifikaci,
- slovní hodnocení,

- kombinaci klasifikace a slovního hodnocení,
- kritériální hodnocení,
- průběžné bodové, procentní, grafické nebo symbolické hodnocení,
- formativní zpětnou vazbu, portfolio a sebehodnocení.

O způsobu hodnocení na vysvědčení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady. Výsledky vzdělávání žáků základní školy speciální se na vysvědčení hodnotí slovně. Průběžná motivační forma může být přizpůsobena věku a schopnostem žáka, musí však být převoditelná do způsobu závěrečného hodnocení stanoveného školním řádem.

Kritériální hodnocení vychází z předem stanovených kritérií a popisuje míru jejich naplnění. Kritéria musí být pro žáka srozumitelná, přiměřená jeho možnostem a vztahovat se k výstupům a učivu ŠVP.

11.4 Získávání podkladů pro hodnocení

Podklady pro hodnocení učitel získává zejména:

- soustavným pedagogickým a diagnostickým pozorováním,
- sledováním výkonu, pracovních návyků, aktivity, samostatnosti a spolupráce,
- ústním zkoušením a rozhovorem,
- písemnými, grafickými a praktickými pracemi,
- pohybovými, hudebními, výtvarnými a pracovními činnostmi,
- didaktickými testy, krátkými ověřovacími úlohami a opakováním,
- řešením problémových a modelových situací,
- projektovou a skupinovou prací,
- analýzou sešitů, pracovních listů, výrobků a digitálních výstupů,
- žakovským portfoliem,
- sebehodnocením žáka,
- konzultací s ostatními vyučujícími a odbornými pracovníky,
- vyhodnocením podpůrných opatření a individuálního vzdělávacího plánu, je-li zpracován.

Učitel používá více druhů podkladů a zohledňuje charakter předmětu. Ověřování rozvrhuje rovnoměrně a poskytuje žákovi přiměřený čas k přípravě. Rozsáhlejší písemné práce koordinuje s ostatními vyučujícími tak, aby nedocházelo k nepřiměřenému zatížení žáka.

11.5 Kritéria klasifikace výsledků vzdělávání

Při použití klasifikace se výsledky v povinných a nepovinných předmětech hodnotí stupni 1 až 5. Následující obecná kritéria se vždy přizpůsobují charakteru předmětu a vzdělávacím možnostem žáka.

Stupeň	Obecná charakteristika výkonu
1 – výborný	Žák ovládá požadované výstupy uceleně, přesně a trvale; pracuje samostatně nebo s minimální podporou; poznatky správně používá, tvořivě řeší úkoly, komunikuje srozumitelně a dopouští se pouze ojedinělých nepodstatných chyb.
2 – chvalitebný	Žák ovládá převážnou část požadovaných výstupů; pracuje zpravidla samostatně, s menší podporou; poznatky používá většinou správně a případné nepřesnosti po upozornění opraví.
3 – dobrý	Žák má v osvojení výstupů dílčí mezery; při práci potřebuje vedení nebo názornou

Stupeň	Obecná charakteristika výkonu
	podporu; podstatné úkoly zvládá, chyby dokáže s pomocí rozpoznat a opravit.
4 – dostatečný	Žák ovládá základní část výstupů s výraznějšími nedostatky; pracuje s častou podporou, podle vzoru nebo dílčích kroků; získané dovednosti používá v jednoduchých známých situacích.
5 – nedostatečný	Žák si neosvojil ani základní požadované výstupy v míře umožňující další návaznost; úkol nezvládá ani s přiměřenou podporou nebo své vědomosti a dovednosti nedokáže použít.

Při hodnocení praktických, výchovných a pohybových předmětů se přiměřeně více zohledňuje aktivní účast, individuální pokrok, tvořivost, bezpečnost, pracovní postup, spolupráce, péče o pomůcky a výsledek odpovídající možnostem žáka. Samotná úroveň nadání nebo zdravotně podmíněná omezení nesmějí být důvodem nepříznivého hodnocení.

11.6 Slovní hodnocení

Slovní hodnocení musí být konkrétní, srozumitelné a zaměřené na další rozvoj. Obsahuje zejména:

- úroveň dosažených vědomostí a dovedností ve vztahu k výstupům ŠVP,
- vývoj výsledků a individuální pokrok,
- přístup ke vzdělávání, aktivitu, pracovní návyky a míru samostatnosti,
- schopnost komunikovat, spolupracovat a používat osvojené dovednosti,
- okolnosti, které výkon významně ovlivňují,
- silné stránky žáka,
- zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet neúspěchu a jak jej překonávat.

Slovní hodnocení nepoužívá neurčité, ponižující nebo srovnávací výroky. Popisuje pozorovatelný výkon a konkrétní změnu. Je-li třeba převést slovní hodnocení pro účely přijímacího řízení na klasifikaci, škola postupuje podle pravidel hodnocení uvedených ve školním řádu.

11.7 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Při hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami učitel respektuje doporučení školského poradenského zařízení, přiznaná podpůrná opatření, způsob komunikace, individuální tempo a používání kompenzačních pomůcek. Podmínky ověřování upravuje tak, aby žák mohl prokázat skutečnou úroveň svých vědomostí a dovedností.

Úpravy mohou zahrnovat zejména:

- prodloužení času, rozdělení úkolu na dílčí části a zařazení přestávky,
- zkrácení rozsahu při zachování ověřovaného cíle,
- zvýraznění zadání, názornou nebo obrazovou podporu,
- ústní ověření místo písemného nebo naopak,
- praktické předvedení, výběr, přiřazení, ukázání nebo manipulaci,
- použití počítače, kalkulátoru, tabulky, slovníku nebo jiné doporučené pomůcky,
- využití gesta, znaku, piktogramu, komunikační tabulky nebo jiného systému alternativní a augmentativní komunikace,
- hodnocení upravených očekávaných výstupů v rozsahu doporučeném školským poradenským

zařízením.

Je-li žák vzděláván podle individuálního vzdělávacího plánu, vychází hodnocení také z jeho cílů, úprav obsahu, metod, forem a očekávaných výstupů. Kritériem není pouhé porovnání s ostatními žáky, ale míra dosažení stanoveného výstupu a individuální pokrok.

11.8 Hodnocení v základní škole speciální – díl I

Výsledky vzdělávání žáků základní školy speciální se hodnotí slovně. Hodnocení v dílu I vychází z výstupů jednotlivých předmětů a posuzuje především:

- praktickou využitelnost čtení, psaní a počítání,
- porozumění sdělení a schopnost funkční komunikace,
- orientaci v běžných životních situacích,
- sebeobsahu, pracovní návyky a bezpečnost,
- samostatnost, míru potřebné podpory a přenos dovednosti do jiného prostředí,
- úsilí, aktivitu, soustředění a individuální pokrok.

Hodnocení uvádí, co žák zvládá samostatně, co s částečnou podporou, co s výraznou podporou a co je dalším cílem vzdělávání.

11.9 Hodnocení v základní škole speciální – díl II

Hodnocení v dílu II je slovní, popisné a vysoce individualizované. Za vzdělávací pokrok se považuje také:

- přijetí a tolerance podnětu,
- cílená reakce na osobu, předmět, zvuk nebo pokyn,
- navázání nebo prodloužení funkčního kontaktu,
- vyjádření volby, souhlasu, nesouhlasu, potřeby nebo nepohody,
- rozvoj alternativní nebo augmentativní komunikace,
- prodloužení doby soustředění a spolupráce,
- zlepšení úchopu, pohybu, polohy nebo koordinace,
- aktivnější zapojení do hygieny, oblékání, stravování a práce,
- snížení míry fyzické, slovní nebo názorné podpory,
- stabilnější použití osvojené dovednosti v běžné situaci.

Při hodnocení se vždy uvede míra potřebné dopomoci a zohlední se aktuální zdravotní stav. Výkon se porovnává především s předchozí úrovní téhož žáka a s jeho individuálně stanoveným cílem.

11.10 Sebehodnocení žáků

Sebehodnocení je pravidelnou součástí vzdělávání. Žák je podle věku a schopností veden k tomu, aby:

- rozpoznal, co se mu podařilo,
- pojmenoval použitý postup nebo pomoc,
- uvědomil si chybu bez obavy z neúspěchu,
- určil, co potřebuje procvičit,
- stanovil si dosažitelný další krok,
- přiměřeně posoudil vlastní aktivitu, spolupráci a dodržování pravidel.

Používá se rozhovor, jednoduchá slovní nebo grafická škála, symbol, piktogram, výběr práce do portfolia, hodnoticí list, krátká reflexe nebo jiná dostupná forma. Sebehodnocení nenahrazuje hodnocení učitelem.

11.11 Hodnocení chování

Hodnocení chování vychází z chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou. Posuzuje se zejména:

- dodržování školního řádu a dohodnutých pravidel,
- respektování práv, důstojnosti a bezpečí druhých,
- plnění pokynů souvisejících s bezpečností,
- způsob komunikace, spolupráce a řešení konfliktu,
- ochrana majetku a prostředí,
- schopnost převzít odpovědnost, přijmout důsledek a usilovat o nápravu.

Při klasifikaci se chování hodnotí stupni 1 – velmi dobré, 2 – uspokojivé a 3 – neuspokojivé. Kritéria a postup při ukládání výchovných opatření podrobně stanoví školní řád. Při hodnocení se přihlíží k věku, rozumovým schopnostem, zdravotnímu stavu, míře porozumění situaci, schopnosti ovládat své jednání a k doporučeným podpůrným opatřením.

11.12 Celkové hodnocení na vysvědčení

Celkové hodnocení žáka se vyjadřuje stupni:

- prospěl(a) s vyznamenáním,
- prospěl(a),
- neprospěl(a),
- nehodnocen(a).

Podmínky pro stanovení jednotlivých stupňů, postup při kombinaci klasifikace a slovního hodnocení a hodnocení žáka, kterého nebylo možné hodnotit, stanoví školní řád v souladu s aktuálními právními předpisy. Je-li žák z výuky předmětu uvolněn, uvede se na vysvědčení příslušný údaj. Nelze-li žáka hodnotit ani v náhradním termínu, uvede se údaj o nehodnocení.

11.13 Hodnocení žáka přijatého nebo převedeného v průběhu školního roku

Při příchodu žáka škola zjistí dostupné podklady z předchozí školy a provede vstupní pedagogickou diagnostiku. Hodnocení navazuje na prokazatelně absolvovaný obsah a skutečně dosaženou úroveň. Žák není bezprostředně po příchodu hodnocen z učiva, které neměl možnost absolvovat nebo procvičit.

Při dlouhodobém vzdělávání žáka v jiné škole, zdravotnickém zařízení nebo jiném oprávněném zařízení škola zohlední doložené výsledky a podklady tohoto zařízení. Chybějící podklady doplní přiměřeným způsobem bez zbytečného opakování přezkušování.

11.14 Informování o průběhu a výsledcích vzdělávání

Žák je o výsledku hodnocení informován bez zbytečného odkladu a způsobem, kterému rozumí. Zákonný zástupce je informován prostřednictvím školního informačního systému, žákovské dokumentace, konzultací, třídních schůzek, písemného sdělení nebo jiným prokazatelným způsobem. V podmínkách zařízení lze potřebné informace sdílet také s osobami odpovědnými za výchovu a s odbornými pracovníky v nezbytném rozsahu.

Při mimořádném zhoršení výsledků, závažném neplnění povinností nebo podstatné změně zdravotního či psychického stavu informuje škola zákonného zástupce bez zbytečného odkladu a přijme podpůrná opatření.

11.15 Dokumentace hodnocení

Pedagogický pracovník vede průkazné a přiměřené podklady, z nichž je možné zjistit důvody výsledného hodnocení. Podklady mohou mít písemnou, elektronickou, obrazovou nebo jinou vhodnou podobu. U žáků základní školy speciální lze používat záznamy pozorování, portfolia, fotografie nebo videozáznamy, pokud jsou dodržena pravidla ochrany soukromí a osobních údajů.

Třídní učitel koordinuje předávání informací mezi vyučujícími, sleduje celkový vývoj žáka a zajišťuje, aby byly při hodnocení respektovány závěry školského poradenského zařízení a individuálního vzdělávacího plánu.

11.16 Přezkoumání hodnocení, náhradní termíny a opravné zkoušky

Postup při pochybnostech o správnosti hodnocení, při nehodnocení žáka, stanovení náhradního termínu, komisionálním přezkoušení a opravných zkouškách se řídí aktuálními právními předpisy a školním řádem. Škola o příslušném postupu a lhůtách prokazatelně informuje žáka a jeho zákonného zástupce.

11.17 Vztah ŠVP a školního řádu

Tato kapitola stanoví společné pedagogické zásady hodnocení. Podrobná pravidla, kritéria pro jednotlivé stupně, způsob získávání podkladů, pravidla sebehodnocení, hodnocení chování, výchovná opatření a procesní postupy jsou součástí školního řádu. Při rozporu musí škola uvést dokumenty do vzájemného souladu a postupovat podle aktuálních právních předpisů.

12. Autoevaluace školy

12.1 Cíl vlastního hodnocení

Autoevaluace slouží k systematickému zjišťování kvality podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání, k porovnávání skutečného stavu s cíli ŠVP a k plánování konkrétních opatření. Zohledňuje společné řízení školy i odlišné podmínky pracovišť Dobřichovice a Slaný.

12.2 Oblasti, cíle, ukazatele a nástroje

Oblast	Hlavní cíl a sledované ukazatele	Nástroje	Četnost a odpovědnost
Podmínky vzdělávání	Bezpečné, podnětné a dostupné prostředí; odpovídající personální, prostorové, materiální, digitální a speciálněpedagogické vybavení; účelné využívání pomůcek.	Kontroly prostor a vybavení, inventarizace, podněty pracovníků a žáků, rozbor úrazů a mimořádných událostí.	Průběžně a nejméně jednou ročně; vedení školy, pověření pracovníci.
Průběh vzdělávání	Soulad výuky se ŠVP; individualizace, názornost, aktivita žáků, bezpečnost, využívání zpětné vazby, AAK a podpůrných opatření.	Hospitace, vzájemné návštěvy, kontrola dokumentace, rozhovory, pedagogické porady, ukázky práce a portfolia.	Podle ročního plánu a průběžně; vedení školy, vedoucí metodických činností, pedagogové.
Výsledky vzdělávání	Naplňování školních výstupů, individuální pokrok, funkční gramotnosti, docházka, dokončování vzdělávání a připravenost na další studium nebo život.	Rozbor hodnocení, diagnostické úlohy, portfolia, výsledky přijímání, sledování pokroku a docházky.	Čtvrtletně, pololetně a ročně; pedagogická rada, třídní učitelé.
Podpora žáků	Včasné rozpoznání potřeb, účinnost podpůrných opatření, IVP, SPP, prevence školního neúspěchu a spolupráce odborného týmu.	Pedagogická diagnostika, vyhodnocování podpory, případové porady, konzultace se školskými poradenskými zařízeními a odborníky.	Průběžně a v termínech stanovených pro vyhodnocení podpory; třídní učitel, speciální pedagog, vedení školy.
Klima, vztahy a prevence	Pocit bezpečí, respektující vztahy, předvídatelná pravidla, výskyt a řešení rizikového chování, spolupráce žáků a pracovníků.	Rozhovory, pozorování, dotazníky podle možností žáků, záznamy preventivního programu, analýza kázeňských a krizových situací.	Průběžně a souhrnně jednou ročně; školní metodik prevence, třídní učitelé, vedení.
Spolupráce obou pracovišť	Jednotné naplňování společného ŠVP, sdílení postupů, srovnatelná kvalita, respektování rozdílných učebních plánů a dostupnost společné dokumentace.	Společné porady, kontrola dokumentace, sdílení materiálů, porovnání výsledků a podmínek, návštěvy pracovišť.	Nejméně pololetně; ředitelka školy a pověření vedoucí pracovníci.
Spolupráce s partnery	Funkční komunikace se zákonnými zástupci, osobami odpovědnými za výchovu, školskými poradenskými zařízeními, zařízeními péče a dalšími institucemi.	Záznamy z konzultací a případových porad, podněty partnerů, vyhodnocení předávání informací.	Průběžně; vedení, třídní učitelé a odborní pracovníci.

Oblast	Hlavní cíl a sledované ukazatele	Nástroje	Četnost a odpovědnost
Řízení školy	Srozumitelné kompetence, účelná organizace, vedení dokumentace, bezpečný provoz, vnitřní komunikace a plnění stanovených úkolů.	Kontrolní činnost, porady, vnitřní audit dokumentace, sebehodnocení vedení, vyhodnocení ročního plánu.	Průběžně a ročně; ředitelka školy.
Profesní rozvoj	Soulad dalšího vzdělávání s potřebami žáků a školy; sdílení získaných poznatků; metodická podpora nových pracovníků.	Plán a evidence dalšího vzdělávání, sebehodnocení pracovníků, rozhovor, hospitace, sdílení na poradách.	Ročně a průběžně; vedení školy a pedagogičtí pracovníci.
Naplnění ŠVP	Soulad učebních plánů, časových dotací, osnov, průřezových témat a minimálních výstupů s realizovanou výukou; včasná aktualizace dokumentu.	Kontrola třídních knih a plánů, mapování výstupů a průřezových témat, porovnání s rámcovými dokumenty, návrhy změn.	Nejméně jednou ročně a při změně rámcových dokumentů; koordinátor ŠVP a vedení školy.

12.3 Vyhodnocování a opatření

Dílčí zjištění se projednávají na pedagogických a provozních poradách. Souhrnné výsledky se vyhodnocují zpravidla za školní rok a využívají se při tvorbě ročního plánu, plánu dalšího vzdělávání, preventivního programu, plánu kontrolní činnosti, obnovy vybavení a při změnách ŠVP.

Každé významné zjištění má být převedeno do konkrétního opatření s určením odpovědnosti, termínu a způsobu následného ověření. Opatření se považuje za účinné, pokud vede k prokazatelnému zlepšení podmínek, průběhu nebo výsledků vzdělávání.

12.4 Zapojení účastníků

Do vlastního hodnocení se podle povahy oblasti zapojují vedení školy, pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci, žáci způsobem odpovídajícím jejich schopnostem, zákonní zástupci, osoby odpovědné za výchovu, školská rada a spolupracující odborníci. Při získávání a zpracování podkladů se chrání důstojnost, soukromí a osobní údaje všech zúčastněných.

13. Závěrečná ustanovení

Tento ŠVP je společným dokumentem pro pracoviště Dobřichovice a odloučené pracoviště Slaný. Rozdílné učební plány prvního stupně a rozdílná nabídka dalšího cizího jazyka jsou výslovně uvedeny v příslušných částech. Ostatní vzdělávací obsah se uskutečňuje společně s přihlédnutím k podmínkám pracoviště a individuálním potřebám žáků.

Změny ŠVP vydává ředitelka školy, evidují se s datem účinnosti a předem se předkládají školské radě k vyjádření. Úplné aktuální znění je zveřejněno způsobem stanoveným právními předpisy a je přístupné ve škole.